YIDDISH BOOK CENTER NEWSPAPERS COLLECTION
NUMBER KC5780-185mfv39i12

GERECHTIGKEIT (YIDDISH JUSTICE)

Volume 39 Issue 12
December 1957

THE KHEEL CENTER FOR LABOR-MANAGEMENT
DOCUMENTATION AND ARCHIVES
CORNELL UNIVERSITY LIBRARY

YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

This collection was made possible with the support of
Abby Joseph Cohen and David M. Cohen.

Gerechtigkeit (Vol. 39, Iss. 12)

Keywords
International Ladies' Garment Workers' Union, ILGWU, Gerechtigkeit, labor unions, clothing workers, textile workers, garment workers, garment industry, New York, United States, Yiddish, Jewish

Comments
Justice was the official publication of the International Ladies' Garment Workers' Union ILGWU from 1919 to 1995. Editions of *Justice* were published in English, Italian, Spanish, and Yiddish. When compared side by side, the content of some of these different editions of *Justice* shows significant differences. *Gerechtigkeit* was the Yiddish-language edition of *Justice*.

This article is available at DigitalCommons@ILR: https://digitalcommons.ilr.cornell.edu/gerechtigkeit/867

אַרבעטער, טרייד יוניאָניסטן און פּראָגרעסיווע בירגער!

דעם 5טן נאָוועמבער וועלן די בירגער אין שטאָט ניו יאָרק דערוויילן אַ מעיאָר, אַ קאָנטראָלער, אַ פּרעזידענט און 25 מיטגלידער אין סיטי־קאַונסיל. אין שטאַט ניו יאָרק וועלן די בירגער דאַרפן שטימען צי עס זאָל אָפּגעהאַלטן ווערן אַ קאָנסטיטוציאָנעלע קאָנווענשאַן צו פֿאַרענדערן די שטאַט־קאָנסטיטוציע.

די ליבעראַלע פּאַרטיי האָט אינדאָרסירט מעיאָר ראָבערט פֿ. וואַגנער און זײַן אַדמיניסטראַציע פֿאַר ווידערדערוויילונג. די פּאַרטיי איז אָבער אויך באַמיט צו דערוויילן אַ סיטי־קאַונסיל פֿון פּראָגרעסיווע אומאָפּהענגיקע בירגער, וואָס וועלן שטיין אויף אַ גענוגנדער מאָראַלער און אינטעלעקטועלער מדרגה צו קענען דינען דער גרויסער מיליאָנען־ביגער באַפֿעלקערונג אין דער ניו יאָרקער מעטראָפּאָליס. די האָט דעריבער אויסגעשטעלט 20 פֿון די 25 קאַנדידאַטן צום סיטי־קאַונסיל. באַקאַנטע ליבעראַלן און אומאָפּהענגיקע בירגער, וועלכע לויפֿן נעבן די קאַנדידאַטן פֿון דער דעמאָקראַטישער און רעפּובליקאַנער פּאַרטייען.

די ליבעראַלע פּאַרטיי האָט אויך אויסגעשטעלט אַן אומאָפּהענגיקן קאַנדידאַט פֿאַר באָראָ־פּרעזידענט אין בראָנקס. אַ באַדייטנדיגע צאָל פֿון די אומאָפּהענגיקע קאַנדידאַטן זיינען מיטגלידער אין אונזער יוניאָן אָדער זיינען פֿאַרבונדן מיט אַנדערע פּראָגרעסיווע און אַרבעטער־אָרגאַניזאַציעס.

אָט איז אַ טיילווייזע ליסטע פֿון קאַנדידאַטן, וועלכע זיינען אונזערע מיטגלידער אָדער נאָענט באַקאַנט:

משה בלום,
קאַנדידאַט פֿאַר באָראָ־פּרעזידענט אין בראָנקס, איז אַ לערער פֿון אַ צאָל לער־שולן און אונזער אינסטרוקטאָרנשטאַב.

מאַרק סטאַר,
קאַנדידאַט פֿון 9טן קאַונסיל־דיסטריקט אין קווינס, איז דירעקטאָר פֿון דעם אינטערנעשאַנאַל בילדונגס־דעפּאַרטמענט.

מאָריס [illegible],
קאַנדידאַט פֿון 26סטן קאַונסיל־דיסטריקט אין בראָנקס, איז ביזנעס־אַגענט פֿון טשילדרען דרעסמאַכער לאָקאַל 91.

לואיס [illegible],
קאַנדידאַטקע פֿון 28סטן קאַונסיל־דיסטריקט, וואָס געפֿינט זיך אַרום די אַמאַלגאַמייטעד קאָאָפּעראַטיווע הייזער אין בראָנקס, איז אַ סטאַף־מיטגלידערין אינעם דרעס דזשוינט באָרד.

הערי [illegible],
קאַנדידאַט פֿון 10טן קאַונסיל־דיסטריקט אין ברוקלין, איז אַ מיטגליד פֿון דער קאַטערס יוניאָן, לאָקאַל 10.

[illegible],
קאַנדידאַט פֿון 14טן קאַונסיל־דיסטריקט אין ברוקלין, איז אַ ביזנעס־אַגענט פֿון דער אונטערקליידער־אַרבעטער יוניאָן, לאָקאַל 62.

[illegible] ל. קירשענבאַום,
קאַנדידאַט פֿון 24סטן קאַונסיל־דיסטריקט אין מאַנהעטן, איז דער פּאַבליק רעלייטשאַנס דירעקטאָר פֿון אידישן אַרבעטער־קאָמיטעט.

ראָוז שלעזינגער,
קאַנדידאַטקע פֿון 25סטן קאַונסיל־דיסטריקט אין מאַנהעטן, די פֿרוי פֿון אינטערנעשאַנאַל לאָיער עמיל שלעזינגער, איז אַן אַרויסגעצייכנטע אינטעליגענטע פֿרוי, שטאַרק טעטיג אין דער ליבעראַלער באַוועגונג און אין יעדער אַקטיוויטעט לטובת די אָרגאַניזירטע אַרבעטער.

[illegible] פּ. חיים,
קאַנדידאַט פֿון 7טן קאַונסיל־דיסטריקט אין קווינס, איז אַ לערער אויף די אינטערנעשאַנאַל יוניאָן־קורסן.

[illegible],
קאַנדידאַט פֿון 23סטן קאַונסיל־דיסטריקט אין מאַנהעטן, איז אַ באַקאַנטער ליבעראַלער פּאַרטיי־טוער.

אָט די און די אַנדערע אומאָפּהענגיקע סיטי־קאַונסיל קאַנדידאַטן פֿאַרדינען די שטיצע פֿון אַרבעטער און פּראָגרעסיווע בירגער.

שטימט פֿאַר אַלע קאַנדידאַטן אויפֿן טיקעט פֿון דער ליבעראַלער פּאַרטיי!

דריקט אַראָפּ אַלע ליווערס אין קאָלום C פֿאַר אַ ליבעראַלער שטאָט־אַדמיניסטראַציע און פֿאַר אַן אומאָפּהענגיקן סיטי־קאַונסיל.

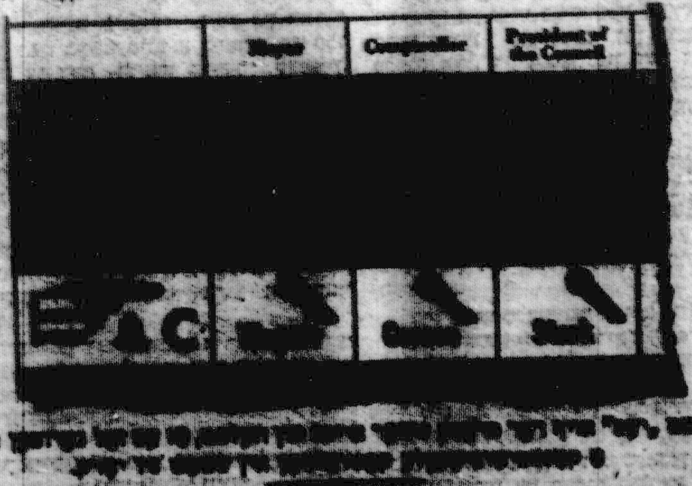

[illegible]

און ניו דזשערזי סטייט שטימט פֿאַר דער ווידערדערוויילונג פֿון גאָווערנאָר ראָבערט ב. מײַנער!

ריטשאַרד מאָריס באַשטימט אינעם ניו יאָרקער אַנטי־דיסקרימינאַציע קאַונסיל

ריטשאַרד מאָריס, מענעדזשער פֿון נעקווער־אַרבעטער, לאָקאַל 142, איז באַשטימט געוואָרן אַלס מיטגליד פֿון קאָנסולטאַנטן־קאַונסיל פֿון דער ניו־יאָרקער סטייט־קאָמיסיע אינעם קאַמף קעגן דיסקרימינאַציע. די באַשטימונג איז פֿאַר אַ דרײַ־יאָריקן טערמין. ער איז [illegible] [illegible]. [illegible] פֿון דעם [illegible] פֿון דער אַנטי־דיסקרימינאַציע קאָמיסיע, לעצטן סעפּטעמבער.

בילדער אויסשטעלונג אין הענרי סטריט סעטלמענט

אַן אויסשטעלונג פֿון 22 בילדער, [illegible] פֿון אַרבעטער־מיטגלידער פֿון [illegible], ווערט פֿאָרגעשטעלט אין הענרי סטריט סעטלמענט, 301 הענרי סטריט. די [illegible] זיינען [illegible] און [illegible] פֿון דער „ליבעראַלער“ [illegible] פֿון „[illegible]“. די בילדער ווערן [illegible] אין אַ [illegible]. [illegible] די [illegible] פֿון די [illegible].

די בילדער וועלן אויסגעשטעלט ווערן 10 טעג פֿון 5 נאָוועמבער, פֿון 3:30 ביז 9 אַזייגער אין אָוונט. אַרײַנטריט פֿרײַ.

DEC 11 1957

JUSTICE Jewish Edition

גערעכטיגקייט

Vol. XXXIX. No. 12 Jersey City, N. J. Dec. 1957

אינהאַלט:

זייט

עדיטאָריעלס — — — — — — — — — — — — — 2

י. באַרוכאָוו: די גאַנצסטע געפאַר פון דער סאַטע־ליטען־מהומה — — — — — — — — — — — 3

ב. טשובינסקי: האַלט .עס טאַקע אַזוי שטאַל מיט פראַנקרייך? — — — — — — — — — — — 5

טשאַרלס זימערמאַן געערט צו זיין 60סטן געבורטסטאג 7

ה. פיימאַן: דער פאַרבאַנד פון פרייע קליידער־אַרבעטער יוניאַנס — — — — — — — — — — 8

מ. פערלמוטער: לעת זיקנה (ליד) — — — — — — — 9

דר. יוסף קיסמאַן: פונעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער לעבן — — — — — — — — — — — — 10

ש. חיים: אין דער אַמעריקאַנער אַרבעטער באַוועגונג 12

ביים מיטינג פון דעם גענעראַל עקזעקוטיוו באָארד — 14

נייעס אין אונזער אינטערנעשאַנעל — — — — — — — 16

נ. מ. מינקאָף: אויפן דרעסמאַכער פראָנט — — — — — 19

איזידאָר נאַגלער: ביים רודער פון דער קלאָוקמאַכער יוניאָן — — — — — — — — — — — — 21

בערנאַרד שיין: סטרייק געגן גרויסער דרעס־פירמע אין מאָנטרעאַל — — — — — — — — — — — 22

באַשלוסן פון גענעראַל עקזעקוטיוו באָארד — — — — — 24
נאָמינציען, רעזאָלוציעס.

Price
10 Cents

גערעכטיגקייט

GERECHTIGKEIT
A LABOR JOURNAL
Published every month by the
International Ladies' Garment Workers' Union

Office of Publication:
891 Summit Ave., Jersey City, N. J.
General Office:
1710 Broadway, New York 19, N. Y.
Tel. COlumbus 5-7000

DAVID DUBINSKY, President
and General Secretary-Treasurer
SIMON A. FARBER, Editor
S. WEISS, Managing Editor

Subscription price paid in advance $1.00 per year

Vol. XXXIX. No. 12 [redacted] December, 1957

Entered as Second Class Matter Feb. 3rd, 1948 at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3rd, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917 authorized on January 25th, 1919.

קאלעדזש־סטיפענדיעס פאר זין און טעכטער פון אינטערנעשאנעל־מיטגלידער

די אינטערנעשאנעל וועט מיטן אנהויב פון נייעם יאר אויסטיילן סקאלערשיפס צו צען פארדינסטפולע קינדער פון יוניאן־מיטגלידער צו העלפן פארזעצן זייער שטודיום אין קאלעדזש. דער דאזיגער באשלוס, וואס די צענטראלע קערפערשאפט פון דער אינטערנעשאנעל האט, אויף דער רעקאמענדאציע פון פרעזידענט דובינסקי, אנגענומען לעצטן חודש, איז אין הסכם מיט די נויטן פון אונזער צייט און אנטשפרעכט פארטרעפלעך דעם כאראקטער פון אונזער ארגאניזאציע.

בילדונג איז, אין די סאמע בראשית־יארן פון אונזער יוניאן, געווארן א וויכטיגער טייל פון איר לעבן און טעטיגקייט. איז דאך די אינטערנעשאנעל געווען פון די ערשטע יוניאן־ארגאניזאציעס אין אמעריקע, וועלכע האט אנטוויקלט א בילדונגס־פראגראם פאר אירע מיטגלידער, וואס איז שפעטער געווארן א מוסטער פאר דער היגער ארבעטער באוועגונג. די מענטשן, וואס האבן געבויט די יוניאן, האבן מיטגעבראכט פון דער אלטער היים אן אומדערזעטלעכן דורשט נאך בילדונג און וויסן. זיי האבן דעם דאזיגן דורשט געוואלט שטילן דורך זייער אייגענער יוניאן. שפעטער ווען קינדער זיינען אויסגעוואקסן האבן עלטערן מקריב געווען זייער אייגענע מאטעריעלע באקוועמלעכקייט צו געבן די זין און טעכטער די ברייטסטע מעגלעכקייט צו דערווערבן א העכערע בילדונג. דער לעבנס־שטייגער פון אונזערע יוניאן־בירער איז מיט דער צייט אויך געווארן דער לעבנס־שטייגער פון דער יוניאן גופא.

אבער די סקאלערשיפס פון דער אינטערנעשאנעל ענטפערן אויך אויף די נויטן פון דער איצטיגער צייט. זייער ריכטיג האט פרעזידענט דובינסקי דערקלערט ביים פארעפנטלעכן דעם באשלוס פון דער גענעראל עקזעקוטיווע:

כאטש די סומעס וואס די יוניאן וועט אויסטיילן אין סקאלערשיפס איז זייער באשיידן, וועלן זיי אבער, אין מייסטע פאלן, זיין אנטשיידנדיג צי די יונגע מענשן זאלן יא אדער ניט גיין אין קאלעדזש. אין דער איצטיגער צייט, ווען אונזער נאציאנאלע זיכערקייט איז דירעקט אפהענגיג פון דער אנטוויקלונג פון וויסנשאפטלער, עקספערטן, טעכניקער און פארשונגס־ארבעטער, דארף קיין יונגער מענש ניט געשטערט ווערן צו דערווערבן א העכערע בילדונג, צוליב מאנגל אין געלט־מיטלען.

„ווי אן אנהויב וועלן מיר דערמעגלעכן 10 יונגע מענשן צו קריגן יערלעך אזא בילדונג. ביים סוף פון די ערשטע פיר יאר וועלן מיר האבן 40 יונגע מענער און פרויען, וועלכע מיר וועלן האבן געהאלפן פארענדיגן קאלעדזש. דאס איז אונזער באשיידענער ביישטייער אויפצולעבן די פארשטענדעניש פאר דעם וויכטיגן באטייט, וואס בילדונג און וויסן דארפן האבן אין אונזער לעבן".

●

קיין שום געלט־זאמלונגען פון בעלי בתים

דער גענעראל עקזעקוטיוו באארד פון אונזער אינטערנעשאנעל האט ביי זיין מיטינג, פאריגן חודש, אנגענומען א באשלוס, אז יוניאן־בעאמטע טארן ניט זאמלען קיין שום ביישטייערונגען פון מאנופעקטשורערס פאר וועלכע עס איז אינסטיטוציעס אדער וואוילטעטיגע צוועקן.

דער דאזיגער פארבאט איז אייגנטלעך אנגענומען געווארן פריער און ער איז פארקערפערט אין דער קאנסטיטוציע פון אונזער יוניאן. ארטיקל 12, סעקשאן 9 אין דער יוניאן־קאנסטיטוציע זאגט בפירוש: „א בעאמטער אדער אנגעשטעלטער פון דער יוניאן טאר ניט, אן א ספעציעלער דערלויבעניש פון דער גענעראל עקזעקוטיווע אננעמען, דירעקט אדער אומדירעקט, פון אן ארבעטסגעבער אין דער אינדוסטריע, וואס איז אונטער דער יורידיקציע פון דער אינטערנעשאנעל, קיין געלט אדער אנדערע ווערטפולע זאכן, פאר וואוילטעטיגע אינסטיטוציעס, דרייווס אדער פאנד־קאמפיינס און אזוי ווייטער, אדער צו קריגן באצאלט פאר טיקעטס, אדווערטייזמענטס, באגריסונגען און אנדערע אדער אלס א מתנה, ביישטייערונג אדער נדבה, אפגעזען פאר וועלכן צוועק דער ביישטראג זאל ניט באנוצט ווערן". אבער איצט איז באשלאסן געווארן, אז די גענעראל־עקזעקוטיווע זאל פאר קיין פאל ניט געבן קיין שום דערלויבעניש אדער מאכן וועלכע עס אויסנאמען. בעאמטע וואס וועלן פארלעצן דעם פארבאט וועלן שטרענג באשטראפט ווערן.

עס איז ניט נויטיג דא צו דערקלערן, אז די יוניאן האט דעם דאזיגן באשלוס אנגענומען ניט חלילה צו שעדיגן די אלע וויכטיגע אינסטיטוציעס און אונטערנעמונגען, וואס האבן גענאסן פון דער מכלומרשטער גוטהארציגקייט פון בעלי בתים. די יוניאן גופא גיט יערלעך ריזיגע סומעס פאר פארשיידענע וואוילטעטיגע צוועקן, ארגאניזאציעס און אינסטיטוציעס, וועמענס ארבעט זי באטראכט פאר זייער און זייער וויכטיג. אבער יעדער בר־דעת קען פארשטיין, אז ווען א בעאמטער נעמט אן א ביישטייערונג פון א פירמע, אין וועלכער ער פארטרעט די ארבעטער, איז ער אויף איין אופן אדער אן אנדערן שולדיג דעם בעל הבית א דאנק אדער טובה. א בעאמטער, וואס נעמט אן א ביישטייערונג פון א פירמע, טוט עס מייסטענס מיט דער ריינער כוונה צו העלפן אן אינסטיטוציע אדער א וואוילטעטיגן צוועק. די פירמע אבער, וואס גיט די ביישטייערונג, צי אין דער פארם פון געלט אדער ארטיקלען צו א באזאר, האט ניט אלעמאל אין זינען די אינסטיטוציע אזוי פיל ווי זי האט אין זינען דעם פאקט, אז זי גיט עס ווי א מתנה צו א פארטרעטער פון דער יוניאן. מיט דער צייט קענען אט די זאמלונגען מצד א יוניאן־בעאמטן, ווי הויך דער צוועק זאל ניט זיין פאר וועלכן די זאמלונגען ווערן געמאכט, שעדיגן די מאראל פון דעם ארבעטער־פארטרעטער און דעם אמט וואס ער פארנעמט.

די אינטערנעשאנעל איז אלע מאל געווען א מוסטער אין דער ארבעטער באוועגונג פאר דער הויכער עטישער באציאונג, וואס זי האט באצייטנס איינגעפלאנצט אין יעדן בעאמטן — צו זיין אמט און צו זיינע פליכטן אלס ארבעטער־פארטרעטער. היינטיגע צייטן דארף אט די מאראלישע זיכערקייט פון יוניאן־פארשטייער נאך שטארקער באטאנט ווערן. אט דאס איז דער הויפט־צוועק פון אונטערשטרייכן דעם קאנסטיטוציאנעלן פארבאט געגן אננעמען ביישטייערונגען פון פירמעס און אכטונג געבן, אז דער דאזיגער פארבאט זאל שטרענג דורכגעפירט ווערן.

חבר ש. פארבער, דער רעדאקטאר פון „גערעכטיגקייט", איז קראנק. זיין שטענדיגער איבערזיכט „אין לויף פון חודש" דערשיינט דעריבער ניט אין היינטיגן נומער. צוזאמען מיט די לייענער פון אונזער זשורנאל און די פילצאליגע פריינט און פארערער פון ש. פארבער, אין און מחוץ דער יוניאן, ווינטשן מיר אים א גיכע רפואה שלמה.

די רעדאקציע.

די נאָענטסטע געפאַר פון דער סאַטעליטן־מהומה

פון י. באַרוכאָוו

די צווי ערד־סאַטעליטן, אָדער „ספוטניקס", ווי מען רופט זיי איצט שוין אומעטום מיט זייער רוסישן נאָמען („ספוטניק" מיינט באַגלייטער אין רוסיש), וואָס די סאָוועט־רוסישע פיזיקער און אַסטראָנאָמען האָבן אַרויפגעשאָסן צו די הימלען אַרויף און וועלכע דרייען זיך איצט, ווי לבנה'לעך, אַרום אונזער ערד־קויגל, האָבן גוואַלדיג אויפגערודערט די באַפעלקערונג דאָ אין לאַנד. מען האָט זיך ביי אונז דערשראָקן פאַר דער מאַכט פון דיקטאַטאָרישן רוסלאַנד. און עס איז אוודאי דאָ פון וואָס צו זיין אומרואיג. די ערד־סאַטעליטן, באַזונדערס דער צווייטער, וואָס וועגט איבער 11 הונדערט פונט, באַווייזן, אַז אין סאָוועט־רוסלאַנד פאַרמאָגט מען טאַקע די ריזן־ראַקעטן, די אינטערקאָנטינענטאַלע באַליסטישע פּראָזשעקטילן („מיסילס"), וואָס זיי באַרימען זיך אַזוי שטאַרק דערמיט זינט אויגוסט חודש. דאָס מיינט, אַז אין פאַל פון אַ קריג וועלן זיי טאַקע קאָנען אַרויסשיקן די ראַקעטן מיט הידראָגען־באָמבעס אָנגעטאָן אויף זיי, אויף אַ מהלך פון אַ סך טויזנטער מייל און מאַכן פון אונזערע שטעט אַ תל. און מיר האָבן נאָך ניט אַזעלכע ראַקעטן. מיר ווייסן נאָך ניט ווי אַרויפצושיסן אַ סאַטעליט אויף 5־6 הונדערט מייל די הייך און עס זאָל אַרומפליען מיט אַ שנעלקייט פון איבער 5,000 מייל אַ שעה. פאַרוואָס ווייסן מיר ניט? און וואָס וועט דאָ זיין מיט אונז? עס איז אַנטשטאַנען אַ מהומה אין לאַנד.

און אין דער דאָזיגער סאַטעליטן־מהומה לויערט אויף אונז אויך אַן אַנדער געפאַר, ניט די ווייטערע געפאַר פון דער מעגלעכקייט פון אַ קריג, נאָר אַ פיל נעענטערע געפאַר, וואָס מיר קאָנען זי אַמאָל פאַרזען און דורך דעם אַ סך פאַרשפּילן אין אַן אַטאָמישן קריג. די געפאַר איז ניט קיין טעכנאָלאָגישע, נאָר אַ סאָציאַל־עקאָנאָמישע, וואָס קאָן די אַרבעטער־באַפעלקערונג טרעפן גלייך. וועגן דער דאָזיגער געפאַר ווילן מיר דאָ היינט ריידן.

אַן אַרויסרוף, פון דיקטאַטור צו דעמאָקראַטיע

פאַרוואָס, אייגנטלעך, האָט מען זיך ביי אונז מיט אַמאָל אַזוי שטאַרק, אין געוויסע שיכטן אפילו פּאַניק־אַרטיג, דערשראָקן פאַר די לעצטע טעכנאָלאָגישע דערגרייכונגען אין סאָוועט־רוסלאַנד? אָט פאַרוואָס!

ביים סוף פון צווייטן וועלט־קריג איז רוסלאַנד געלעגן אין חורבות. דער עלענט אין די ברייטע(?) זיינען אומעטום דאָרטן געווען גרענעצלאָז. ניט געווען וואָס צו עסן, וואָס אָנצוטאָן, וואו דעם קאָפּ אַנידערצולייגן — אַ פופציג יאָר, וויניגסטנס, האָט מען גערעכנט וועט עס די רוסן דאַרפן נעמען, ביז זיי וועלן זיך שטעלן אויף די פיס. פאַרקערט, די פאַראייניגטע שטאַטן פון אַמעריקע, — זיי זיינען געווען דאָס איינציגע צווישן די קריגס־פירענדיגע לענדער, וואָס איז פונעם קריג ניט באַשעדיגט געוואָרן און וואו די ווירטשאַפט האָט פונקציאָנירט ניט נאָר נאָרמאַל, נאָר איז געגאַנגען באַרג־אַרויף. דערצו האָט אַמעריקע געהאַט דעם מאָנאָפּאָל איבער דער אַטאָמישער באָמבע, און האָט נאָך, ווי אַ צוגאָב דערצו, געהאַט אַריינגעבראַכט צו זיך די גרעסטע ראַקעטן־ספּעציאַליסטן פון דייטשלאַנד. היינט אין די נאָך־קריג־יאָרן האָט דאָך די וועלט געשמ'ט מיט דעם וואוקס פון דער אַמעריקאַנער טעכנאָלאָגיע, מיט דעם ברייטן אויסנוצן די ענדלעך באַפרייטע ענערגיע פון דעם אַטאָם, מיט די אַלץ נייערע דערגרייכונגען אין אַוויאַציע און אויטאָמירונג, מיט איר פּראָספּעריטעט. פּלוצלינג, כמעט ווי איבער נאַכט, האָט מען זיך דאָ אַרומגעזען, אַז די רוסן האָבן אין געציילטע יאָרן אונז דעריאָגט אין אַטאָמישן וואָפן, אונז איבערגעיאָגט אין ראַקעטן־בוי און זיי שיקן אַרויף אין קאָסמישן רוים אַזוינע ערד־סאַטעליטן, וואָס אונזערע וויסנשאַפטלער ווייסן נאָך אפילו ניט, וועלכן הייצונג־מאַטעריאַל די רוסן נוצן דערצו. וואָס טוט זיך דאָ? ווי אַזוי האָט דאָס געקאָנט פּאַסירן, אַז די רוסן זאָלן האָבן מערער און בעסערע וויסנשאַפטלעכע ספּעציאַליסטן, ווי די רייכע, גרויסע אַמעריקע?

און זוכענדיג פיבערדיג אַן ענטפער אויף אָט דעם פייניקדיגן „פאַרוואָס?", האָט מען ביי אונז בכלל אַ בייג געטאָן דעם שטעקן צו פיל צום צווייטן עק און גענומען שטעלן אונטער אַ פרעג־צייכן דעם גאַנצן אַמעריקאַנער לעבנס־שטייגער בכלל: מען איז דאָ צו פיל אַריינגעטאָן אין די באַקוועמלעכקייטן פונעם טאָג־טעגלעכן לעבן; מען גיט אויס אַנדערהאַלבן ביליאָן דאָלאַר אַ יאָר אויף בייטן די אויטאָמאָבילן פון די אַלטע מאָדעלן אויף נייע; מען פרעסט צו פיל און מען וואַרפט אַרויס אין ניוועץ אַ סך שפייז; מען איז אַריינגעטאָן צו פיל אין בויען די פאַרשטעט; אין פּראָדוצירן אַלץ נייע „געדזשעטס", א. אַז. וו., א. ד. גל. מאַנכע האָבן אפילו אין היץ פון היסטעריע אַרויסגענומען פון אַרכיוו געבעלס'עס פראַזע: „פריער האַרמאַטן, דערנאָך פּוטער", און נאָך אַנדערע האָבן גאָר גענומען צווייפלען, צי די דעמאָקראַטישע סיסטעם איז בכלל פעאיג צו בויען באַוואָפענונגען אין אַזאַ טעמפּאָ, ווי עס קאָן טאָן די דיקטאַטור. דאָ איז דאָ אַ קאָנגרעס, וואָס אַז ער וויל, גיט ער געלט אויף ראַקעטן, און אַז ער וויל ניט, מוז זיך די רעגירונג באַגנוגענען מיט קלענערע פּראָזשעקטילן און מיט 21 פונטיגע ערד־סאַטעליטן, וואָס מען דאַרף זיך ניט איבעריקס איילן אַרויפצושיסן אין דער הייך. אין רוסלאַנד באַפעלט די דיקטאַטור און דאָס פאָלק טוט, ווי די רעגירונג הייסט. איז טאַקע קיין קליידונג ניטאָ, אָבער ראַקעטן און „ספּוטניקס" זיינען פאַראַן.

און אַזוי־אַ איז דורך דעם סאַטעליטן־טומל די דיקטאַטור געוואָרן אַן אַרויסרוף צו דעמאָקראַטיע: וועט די דעמאָקראַטיע זיין פעאיג אויסצוהאַלטן די קאָנקורענץ פון דער דיקטאַטור אין קריגס־זאַכן אָדער קאָן דעמאָקראַטיע איבערשטייגן דיקטאַטור נאָר אין פרידנס־צייט אָבער צום קריג טויג זי ניט מער?

נאַטירלעך, האָבן די ספקות אין דער לעבנס־פעאיגקייט פון דער דעמאָקראַטישער סיסטעם אין אונזער אַטאָמישער צייט — קיין שום גרונט ניט אונטער זיך. עס קאָן גרייליך זיין, אַז אין אַ געזעלשאַפט, וואָס איז געבויט אויף צוואַנג, אַזוי ווי אין רוסלאַנד, טרייבט מען דעם טראָט פון דער אַנטוויקלונג לויט דעם שטאַרקערן און אין אַ געזעלשאַפט, וואָס איז געבויט אויף פרייוויליגקייט, אַזוי ווי אין אַמעריקע, באַוועגט זיך די אַנטוויקלונג לויט דעם טראָט פון דעם שוואַכערן, וואָרים קיינער קאָן קיינעם ניט צווינגען צו גיין גיכער, ווי ער וויל. מען דאַרף אָבער דערביי ניט פאַרגעסן, אַז אין דער רוסישער צוואַנגס־געזעלשאַפט טוט מען אַלץ אונטערן דרוק פון מורא און פחד, אונטער דער בייטש פון דער דיקטאַטור, בעת דאָ, אין דער פרייער געזעלשאַפט, טוט מען אַלץ מיטן גוטן ווילן, און דאָס איז אַן אייזערנער געזעץ, וואָס האָט זיך באַשטעטיגט אין אַ סך פאַלן אין דער געשיכטע, אַז אין פרייהייט איז דער מענש מערער אַרבעטספעאיג און מערער פּראָדוקטיוו ווי אין אַ סיסטעם פון פחד.

ווייטער: די אַמעריקאַנער אינדוסטריעלע סיסטעם איז איצט אין גרונט צוגעשניטן צו דעם געשמאַק און אויסוואַל פון דעם קאָנסומענט און אַזוי וועט עס שוין בלייבן. די גאַנצע וויסנשאַפטלעכע פאָרשונג ווערט איצט ביי אונז געפירט אין דער ריכטונג פון דעם קאָנסומענט. מיר דאָ וועלן שוין בשום אופן ניט וועלן לעבן אָן אייז־קאַסטנס און אָן אויטאָמאָבילן, אָן וואַש־מאַשינען און אָן באַקוועמע קליידער, און אוודאי וועלן מיר דאָ ניט וועלן צוהונגערן, אפילו ווען מען וועט צו אונז ריידן פון היינט ביז איבעריאָר וועגן ראַקעטן צו ערשט און האַמבורגערס שפּעטער. און מיר וועלן זיין גערעכט, וואָרים די אַמעריקאַנער טעכנאָלאָגיש־אינדוסטריעלע סיסטעם קאָן באַווייזן ביידע זאַכן: אי צו פּראָדוצירן ראַקעטן און סאַטעליטן, אי אַלעמען צו באַשוכן און באַקליידן. אַי. פאַרוואָס איז אַמעריקע הינטערשטעליג אין ראַקעטן און סאַטעליטן? פאַרוואָס גיט רוסלאַנד אַרויס פיל מערער אינזשעניערן און וויסנשאַפטלער, ווי מיר? — זיינען דערצו פאַראַן סיבות, וואָס קאָנען באַזייטיגט ווערן, אויב נאָר דער קאָנגרעס און די אַדמיניסטראַציע וועלן זיין פּאָליטיש דערצו צוגעפּאַסט (מיר וועלן וועגן דעם ריידן אויספירלעכער ווייטער אַביסל), אָבער קיין פעלער פון דער דעמאָקראַטישער סיסטעם איז עס בשום אופן ניט.

יאָ, דאָס, וואָס די דיקטאַטאָרישע סיסטעם אין רוסלאַנד האָט צייטווייליק איבער־

געיאגט אמעריקע אין דער פראדוקציע פון ראקעטן און אין דער וויסנשאפט איבער סאטעליטן, איז אן ארויסרוף צו דער אמעריקאנער דעמאקראטיע, אבער ניט אין דעם פרינציפיעלן ווערט אירען, נאר אין אירע ארבעטס־אנשטרענגונגען און אין אירע פראקטישע דערפאלגען. אמעריקע וועט זיכער „אניאגן און אריבעריאגן" רוסלאנד אויך אין דעם, ווארים די גאנצע זאך, פונקט ווי דער וואוקס פון דער טעכנאלאגיע בכלל, איז א טייל פון דער ווירטשאפט פונם לאנד בכלל. און אין דעם פרט, אין פרט פון אלגעמיינעם צושטאנד פון דער ווירטשאפט, שטייט אמעריקע און וועט, מסתמא, אויך ווייטער שטיין, אויפן ערשטן פלאץ אין דער וועלט און וועט אויך ווייטער לאזען. דאס דיקטאטארישע רוסלאנד ווייט הינטער זיך.

די רעגירונג דארף נעמען אויף זיך נייע זארגען

פארוואס זשע פארט איז אמעריקע ארויסגעקומען הינטערשטעליג לגבי רוסלאנד אין די לעצטע מיליטעריש־טעכנאלאגישע און אלגעמיין־וויסנשאפטלעכע דערגרייכונגען? און וואס דארף מען טאן כדי די הינטערשטעליגקייט צו באזייטיגן?

די פירענדיגע וויסנשאפטלער פון אמעריקע האלטן, אז די הויפט־סיבה פון דעם, וואס עס איז געשען, איז די ניט גענוג ווירדיגע, און אין געוויסע פאלן אויך אומווירדיגע, באציאונג צו וויסנשאפטלער, וואס הערשט צווישן פארשידענע שיכטן דא אין לאנד. אין רוסלאנד — זאגן אונזערע וויסנשאפטלער — אנטוויקלט די רעגירונג און דער באפעלקערונג רעספעקט צו אינטעלעקטואלן, צו וויסנשאפטלעכע פארשער, צו לערער. מען צאלט זיי הויכע געהאלטן (אין פארגלייך מיט די נידעריגע שכירות פון די ארבעטער) און עס איז גרינגער דעריבער צו מאכן די יונגע בחורים און מיידלעך צו וועלן גיין שטודירן פאר אינזשעניערן, פיזיקער און אסטראנאמען, צו וועלן גיין ווערן לערער. אין רוסלאנד איז יעדער וויסנשאפטלער אלע מאל גרייט צו ווערן א לערער. פארקערט, אין אמעריקע — וועלכער וויסנשאפטלער וועט דא וועלן ווערן א לערער? וואס פאר א פרנסה איז דא לערעריי? ווי קוקט מען דא אויף א לערער אין פארגלייך מיט דעם, ווי מען קוקט אויף א געשעפטסמאן? און וואס פאר א פארנעם האבן דא וויסנשאפטלעכע פארשער, אינזשעניערן? מיט וואס פאר א ביטול מען האט זיך דא און די מיליטערישע קרייזן באציגן צו פארשונגס־ארבעט. באזונדערס איז שוידערלעך פארשעמט די לעצטע יארן אונטער דעם שוץ־מיניסטער טשארלס ווילסאן. אויך אין דער ציווילער אינדוסטריע האט מען א לאנגע צייט געקוקט מיט ביטול אויף וויסנשאפטלעכער פארשונג. און אז מען האט שוין אנגעהויבן ארויסגעבן מיליאנען דאלארן, גיט מען די פארשונג צום גרויסן טייל אויף באזונדערע צונגען און באציונגען (דאס וואס מען רופט אן „גלאנצער" אויך אין דער אינדוסטריע), בעת מען דארף גאר די וויסנשאפטלעכע קרעפטן באנוצן אויף עיקרדיגע זאכן.

אוודאי קאן מען ביי אונז ניט — און מען וועט עס קיין מאל ניט קאנען — רעגימענטירן די שטודירנדיגע יוגנט און „באפעלן" איר וואסער שטודיום־פאך אויסצוקלייבן. אבער געבן סטודענטן סטיפענדיעס („סקאלערשיפס") ביים שטודירן פאכן, נוצלעכע און נויטיגע פארן לאנד, קאן מען יא. און דאס וואלט געקאנט זיין א וויכטיגער הילפס־מיטל אי צו פארגרעסערן די צאל סטודענטן אין די קאלעדזשעס און אוניווערסיטעטן, אי צו רעגולירן אין א באדייטנדיגער מאס די געגנשטאנדן פון זייער שטודיום.

אבער ווער זאל עס אלץ רעגולירן? ווער קאן עס טאן? די פריוואטע קאלעדזשעס האבן ניט קיין געלט דערויף. זיי האבן שוין ביז איצט געהאלטן אין איין ווענדן זיך צו דער רעגירונג, זי זאל זיי סובסידירן אויף אזוינע פאנדן. דארף די רעגירונג דאס טאן מיט א ברייטער האנט. סובסידירט דאך די רעגירונג די פארמערס דורך איר „באדען־באנק". סובסידירט דאך די רעגירונג דעם האנדעלס־פלאט און די פריוואטע לופט־פלאט־קאמפאניעס. סובסידירט זי דאך די פריוואטע זילבער־מינען און אנדערע מעטאל־קאמפאניעס. דארף זי אויך סובסידירן סטיפענדיע־פאנדן פון די פריוואטע קאלעדזשעס און אוניווערסיטעטן.

די רעגירונג וועט אויך מוזן סובסידירן א ברייטע וויסנשאפטלעכע פארשונג אויף די געביטן פון ראקעטן־בוי און אנדערע מיליטערישע, ווי אויך ציווילע, דערפינדונגען. מיט דער צייט וועט מען זיך ארומזען, אז אפילו דאס צופאסן אטאמישע ענערגיע פאר די צוועקן פון ציווילער ווירטשאפט וועט די רעגירונג מוזן טאן אליין, דורך ספעציעל געשאפענע רעגירונגס־אגענטורען (ווי טי־ווי־עי, צום ביישפיל), ניט איבערגעבן עס צו פריוואטע פירמעס, ווי די קאמיסיע פאר אטאמישער ענערגיע טוט. די רעגירונג וועט מיט דער צייט מוזן רעגולירן די ריכטונג פון דער וויסנשאפטלעכער פארשונג אויך אין דער פריוואטער אינדוסטריע, אנים וועט זיין, ווי ביז איצט: אינזשעניערן וועלן ארבעטן ביים צוטראכטן פארצירונגען צו נייע אויטאמאביל־מאדעלן, ווארים ביי אנדערהאלבן ביליאנען פראפיטן פון די קארפאראציעס פאלט דעם אינזשעניער אויך צו א פעטער ביינדעל, און קיין ערד־סאטעליטן וועלן מיר ניט האבן. די רעגירונג וועט גאר מוזן שאפן א ספעציעל מיניסטעריום אויף צו רעגולירן די רעגירונגס־טעטיגקייטן אויף די געביטן פון וויסנשאפטלעכן שטודיום און וויסנשאפטלעכער פארשונג. און ניט נאר שטודיום און פארשונג פון מאטעמאטיק, פיזיק, כעמיע און אנדערע עקזאקטע וויסנשאפטן, נאר אויך עקאנאמישע און סאציאלע וויסנשאפטן, אויך געשיכטע, קונסט, ליטעראטור און פילאסאפיע — אלע הומאניטארע וויסנשאפטן. וואס אן זיי קאן מען אין דער אמת'ן ניט זיין קיין גוטער פארשער ניט אין פיזיק, ניט אין כעמיע, ניט אין אסטראנאמיע און ניט אין מאטעמאטיק.

יא, די רעגירונג וועט איצט מוזן נעמען אויף זיך א סך נייע דאגות, זי וועט האבן א סך נייע הוצאות און וועט מוזן איינגרייפן אין א סך נייע געביטן פון דער ווירטשאפט. וועט זי עס ניט טאן, וועט דאס פאלק עס ניט דולדן. אויב מען זאל שאצן די שטימונג פון פאלק לויט זיין רעאקציע אין דעם סאטעליטן־טומל. וועט די רעגירונג עס יא טאן, קאן אמאל אין דעם פראפאגאנדע־זיג פון דער רוסישער רעגירונג מיט די ערד־סאטעליטן ליגן פאר אונז באהאלטן א מזל־ברכה פאר דער צוקונפט. מיר וועלן לערנען פון דעם דורכפאל ווי צו קאמבינירן פרייהייט מיט נויטווענדיגקייט; ווי צו לעבן אין רחבות און אין דער זעלביגער צייט שאפן אלץ, וואס דאס לאנד פארלאנגט; ווי צו עסן צו זאט און דערביי ניט לאזן קיין זאך גיין אין [illegible]; ווי צו האבן אן אויטא און דערביי ניט ארויסווארפן קיין געלט אויף פרישע באצקעס אין די נייע מאדעלן.

נאר אפילו אז די רעגירונג וועט עס יא טאן — און עס איז שוין קלאר, אז זי וועט עס מוזן טאן, — וועט אין און ארום קאנגרעס אויפגיין א קאמף, א פארביטערטער און א דויערענדיגער, ארום אלץ, וואס די רעגירונג וועט דארפן טאן. און צו דעם קאמף דארף מען זיך שוין גרייטן; דער קאמף האט זיך שוין פאקטיש אנגעהויבן.

ווער זאל צאלן פאר די נייע אויסגאבעס פון דער רעגירונג?

ווי נאר עס איז אנגעשטראנגען דער טומל ארום די „ספוטניקס" האט סענאטאר סטיוארט סאימינגטאן (א געוועזענער וויצע־מיניסטער פון לופט־פלאט אין טרומאנ'ס אדמיניסטראציע, וועלכער האט יארן־לאנג ניט אויפגעהערט צו ווארענען די אייזנהאוער־אדמיניסטראציע און דעם קאנגרעס פאר די מיליטעריש־וויסנשאפטלעכע פארשריטן אין רוסלאנד) געפאדערט, מען זאל צונויפרופן א ספעציעלע סעסיע פון קאנגרעס וועגן דער געשאפענער לאגע; סענאטאר דזשארדזש ראסעל (דער פארזיצער פון דער „ארמד סערוויסעס קאמיטע" פון סענאט) האט געלאזט אין גאנג אן אויספארשונג פון דער ראקעטן־ און סאטעליטן־פראגראם פון פענטאגאן; און סענאטאר לינדאן דזשאנסאן (דער דעמאקראטישער פירער פון סענאט) האט שטילערהייט גענומען פירן אן אויספארשונג פון דער גאנצער מיליטערישער פראגראם פון דער רעגירונג. עס איז געווארן קלאר, אז דער פרעזידענט וועט מוזן אויף א צייט אוועקווארפן זיין גאלף־שפילן און אנהויבן עפעס צו טאן אין די הינטערשטעליגע געביטן. עס איז אויך געווארן קלאר, אז אויב טאן, וועט ער פארלאנגען דאס רעכט אויף נייע אויסגאבעס אי אין דעם בודזשעט פון 1958־1959, אי נאך אויך צוגאב־אויסגאבעס אין דעם לויפיגן בודזשעט פון 1957־1958. מען האט גענומען ריידן פון א צוגאב פון 2 ביליאן דאלאר און אלע האבן פארשטאנען, אז פון שניידן די ביז איצטיגע שטייערן איז ניטא וואס צו טראכטן, נאר אז מען וועט גאר דארפן אנקומען צו נייע שטייערן. און אויב נייע שטייערן, וועט דאך שטיין שארף די פראגע: פון וועמען זאל מען נעמען די נייע שטייערן — פון פאלק אדער פון די קארפאראציעס, וואס צו זייערע פראפיטן איז שוין באלד קיין גרענעץ ניטא?

די פירענדיגע ווירטשאפטלעכע ארגאניזאציעס פון קאפיטאל אין לאנד האבן זיך באצייטנס שוין אריינגעווארפן אין דעם קאמף, וואס וועט זיך באלד אנשפילן אין

(שלוס אויף זייט 22)

האַלט עס טאַקע אַזוי שמאָל מיט פראַנקרייך?

פון ב. טשובינסקי

א רעגירונגס״־ קריזיס אין פראַנקרייך איז אין די אַלע נאָך־מלחמה יאָרען געוואָרען אַ וואָכעדיגער גאַנג; אַז האָט מען, דאַכט זיך, ניט באַוויזן אַרויסצוקומען פון איין קריזיס, איז שוין, ברעכט אויס אַ צווייטער. דעם סוף־זומער האָט דער פראַנצויזישער רעגירונגס־קריזיס געשלאָגן אַ שטיקל רעקאָרד. ער האָט אָנגעהאַלטן לענגער ווי געוויינלעך. אויסגעבראָכן האָט ער אין סאַמע ברען פונעם וואַקאַציע־סעזאָן — סוף אויגוסט און ביז דעם ערשטער נאָוועמבער האָבן די פראַנצויזן זיך דורכגעשלאָגן אָן אַ רעגירונג. די אַלגעמיינע פּאָליטישע געשעענישן רעכענען זיך ווינציג וואָס מיט דער אינעווייניגסטער לאַגע אין פראַנקרייך, זיי גייען זיך ווי קיינמאָל גאַרניט מיט זייער פאַרשנעלערטן טעמפּאָ פון אונזער עפּאָכע. אָבער אַפילו ביי איר היינטיגער געפאַלענקייט, איז פראַנקרייך אַלץ נאָך אַ כּוח אין דער נאַטאָ (נאָרד אַטלאַנטיק טריטי) און דער פראַנצויזישער קריזיס האָט ממילא זיך געמוזט אָפּרופן אויך אויף דער וועלט־פּאָליטיק.

דעם אויסגאַנג פונעם פראַנצויזישן רעגירונגס־קריזיס האָט מען דאָס מאָל געקאָנט אויסטייטשן דווקא צום בעסטען: אַ קאָאַליציע פונעם גוטן האַלבן טוץ פּאַרטייען אין דער פראַנצויזישער נאַציאָנאַל־פאַרזאַמלונג (פּאַרלאַמענט), האָט געשאַפן אַ גענוגנדיגע מערהייט געגען די 150 קאָמוניסטישע און 50 פאַשיסטישע דעפּוטאַטן, וואָס שטימען כמעט תמיד אינאיינעם, ווען עס האַנדלט זיך אין פאַרערגערן די אַזוי אויך גאַרניט פיגעלדיגע לאַגע. און אַט די מערהייט האָט אינוועסטירט אַ מיניסטאָרען־קאַבינעט מיט פעליקס גייאַרד אין דער שפּיץ.

גייאַרד, וואָס האָט אין דער פריערדיגער רעגירונג פאַרנומען דעם פּאָסטן פון פינאַנץ־מיניסטער, האָט פאַר אַ קורצער צייט זיך געשאַפן די רעפּוטאַציע פון איינעם פון די ענערגישסטע מלוכה־מענער אין פראַנקרייך. פּרעמיער פון דער נייער רעגירונג איז גייאַרד געוואָרען גראָד אין טאָג ווען ער איז אַלט געוואָרען 38 יאָר. פראַנקרייך מוז נאָכזוכן אין איר ווייטער פאַרגאַנגענהייט, ווען אין דער שפּיץ פון איר רעגירונג איז געשטאַנען אַזאַ יונגער מענטש. און אין דער היגער פּרעסע האָט מען טאַקע שוין געלאָזט פאַלן אַ וואָרט וועגן דעם, אַז פראַנקרייך ווערט פאַריונגערט און קריגט נייע כּוחות.

אָבער פראַנקרייכ׳ס וואָגן ליגט פאָרט אַ געפאַלענער און ס׳איז ניט פון די לייכטע זאַכן צו לאָזן די רעדער אין גאַנג. דער יונגער פּרעמיער־מיניסטער האָט קוים באַוויזן פאַרצולייגן פאַרן פּאַרלאַמענט זיין פּלאַן צו סטאַביליזירן דעם רעגירונגס־אַפּאַראַט אין פראַנקרייך, און שוין האָט ער זיך אָנגעשטויסן אויף נייע, אומגעריכטע שוועריגקייטן, דאָס מאָל פון דרויסן.

אַמעריקע און ענגלאַנד האָבן אין איילעניש באַשלאָסן, נאָכגעבן די פאָדערונגען פונעם פריערדיגן פראַנצויזישן פּראָטעקטאָראַט, טוניס, און איר געליפערט אַ געוויסן סכום וואָפן. אין פראַנקרייך איז מען זיכער, אַז די וואָפן וועלן אַריינפאַלן אין די הענט פון די אַלזשירער רעבעלן, אַזוי, אַז פראַנצויזישע סאָלדאַטן וועלן פאַלן פון אַמעריקאַנער און ענגלישע קוילן. די שטימונג וואָס ס׳שאַפט אין לאַנד אַזאַ סיטואַציע, איז ניט שווער זיך פאָרצושטעלן.

אַט די אַלע פאַקטן זיינען פאַר די לייענער פון „גערעכטיגקייט" ניט גאַנץ אומבאַקאַנט. וועגן דער לאַגע אין פראַנקרייך לייענט מען טאָג־איין, טאָג־אויס אין די צייטונגען און מ׳הערט וועגן זיי אין אַלע ראַדיאָ־אוידיציעס. אין די ווייטערדיגע שורות וועלן מיר פּרוּוון געבן אַן איבערבליק, ווען אויך אין באַגרענעצטע ראַמען, וועגן די פּאָליטישע, עקאָנאָמישע און היסטאָרישע סיבות פונעם פּערמאַנענטן רעזשים־קריזיס אין פראַנקרייך. עס קען אפשר זיך אַרויסשטעלן, אַז פראַנקרייך האַלט נאָך ווייט ניט אַזוי שמאָל, ווי דאָס קען זיך דאַכטן פונעם ערשטן, אויבנאויפיגן קוק.

ניט גענוג באַזיגט, ניט גענוג געזיגט

ביי יעדן פראַנצויזישן רעגירונגס־קריזיס, הייבט מען אָן דאָ אין לאַנד אָפּזאָגן פראַנקרייך דאָס לעבן און מען הייבט אָן צושטעלן אַ פעדער צו דער נאָז פונעם גוסס. פראַנקרייך זאָל, הייסט עס, זיין אויסגעשפּילט. דאָס האָט פּאַסירט באַזונדערס ביים לעצטן קריזיס, ווען אין רעכטן מיטן כאַאָס, האָבן די קאָמוניסטיש־באַהערשטע יוניאָנס פּראָקלאַמירט אַ פיר און צוואַנציג שעה־איגן סטרייק פון די פּאַריזער טראַנספּאָרט־אַרבעטער. אין יענע טעג איז די „ניו־יאָרק טיימס" געווען די איינציקע צייטונג, וואָס האָט אין אַן עדיטאָריעל, דעם 30טן אָקטאָבער, אָנגעוויזן אויף „ען אָלד פרענטש קאַסטאָם", אויף אַן אַלטער טראַדיציע אין פראַנקרייך ניט אַריינצופאַלן אין כאַאָס און פּאַניק אין אַ פּעריאָד פון אָפטע רעגירונגס־קריזיסן. דער עדיטאָריעל ציטירט פונעם בוך „פראַנקרייך געגען זיך אַליין", וואָס איז דערשינען מיט אַ שטיקל צייט צוריק, וואו דער שרייבער הערבערט ליוטי דערווייזט, אַז היסטאָריש איז עס אין פראַנקרייך אַזוי צוגעגאַנגען נאָך אַזוי פרי ווי אין עלפטן יאָרהונדערט.

אָבער דער פראַנצויז אַליין האָט דווקא ליב צו זאָגן: „קאָמפּאַרעזאָן נע פּאַ אין רעזאָן" — אַ פאַרגלייך איז נאָך ניט קיין דערקלערונג. די סיבות פון דער היינטיגער פּאָליטיש־וואַקלענדיגער סיטואַציע אין פראַנקרייך, דאַרף מען זוכן ניט אין איר ווייטער, נאָר אין איר גאַנץ־נאָענטער פאַרגאַנגענהייט. אין דעם פאַקט, וואָס פראַנקרייך איז אַרויס פון דער צווייטער וועלט־מלחמה טאַקע ניט קיין באַזיגטע, ווי דאָס האָט זיך געקאָנט אויסדאַכטן אין 1940, אָבער אויך ניט מיט קיין פולן זיג. אין יוני, 1940, ווען די נאַציס האָבן אָקופּירט פּאַריז און באַהערשט דאָס גאַנצע לאַנד, איז פראַנקרייכ׳ס געבראָכנקייט געווען איינע פון די גרעסטע קאַטאַסטראָפעס אין איר אַזוי־רומפולער געשיכטע. די אילוזיע וואָס טייל פראַנצויזן האָבן נאָך געהאַט אין פּעריאָד צווישן ביידע וועלט־מלחמות, אַז זייער לאַנד איז אַלץ נאָך אַן ערשט־ראַנגיגע מאַכט, האָט מיטאַמאָל געפּלאַצט ווי אַ זייפן־בלאָז. די ווידערשטאַנדס־באַוועגונג, די פראַנצויזישע אַרמיי אין גלות, אונטער דער פירערשאַפט פון גענעראַל דע־גאָל, האָט שפּעטער טיילווייז רעהאַביליטירט דעם פראַנצויזישן פּרעסטיזש. ביים סוף פון דער מלחמה איז פראַנקרייך טאַקע אַריינגענומען געוואָרען אין מזומן פון די „גרויסע דריי", דער פראַנצויז האָט אָבער ניט געקאָנט פאַרזען דעם אמת, אַז דער זיג איז אַ רעזולטאַט פון דרויסנדיגע פאַקטאָרן און ניט פון פאַראייניגטע פאָלקס־קרעפטן, פון אַ שטאַרקן נאַציאָנאַלן ווילן צו ווידערבאַנייאונג נאָך דער שענדלעכער מפּלה.

מיטן מאָמענט ווען היטלער איז באַפאַלן ראַטען־רוסלאַנד, האָבן די פראַנצויזישע קאָמוניסטן אָנגעהויבן שפּילן אַ ביז־גאָר וויכטיגע ראָל אין דער ווידערשטאַנדס־באַוועגונג. אויף מאָרגן נאָך דער מלחמה איז פאַר אַ סך פראַנצויזן, אויך ניט דווקא קיין קאָמוניסטן, סטאַלינגראַד געוואָרען אַן אויסגעחלומ׳טער אידעאַל; אַ וויכטיגער פּלאַץ אין פּאַריז האָט אַפילו געקראָגן דעם נאָמען „סטאַלינגראַד־פּלאַץ"; די פראַנצויזישע קאָמוניסטן האָבן מיט זייער געשיקטער דעמאַגאָגיע אויסגענוצט אַט די אַלגעמיינע שטימונג און אין יענעם מאָמענט, אויף מאָרגן נאָך דער מלחמה, געוואָרען אַ גרויסער כּוח אין פּאָליטישן לעבן פונם לאַנד. אין דער פּאָליטישער ווייטזעעוודיגקייט פון זייערע אייגענע פּאַרטיי־אינטערעסן, האָבן די פראַנצויזישע קאָמוניסטן אַ גרויסן חלק אין דעם, וואָס ביים שאַפן אַ נייע קאָנסטיטוציע פאַר דער פּראָקלאַמירטער פערטער רעפּובליק, איז אויסגעקומען אַ רעזשים וואו דער גורל פון דער רעגירונג הענגט אויך אַ סך אָפּ פון דער פּאָזיטיווער אָדער נעגאַטיווער שטעלונג, וואָס ס׳נעמט אָן אין דעם באַטרעפנדיגן מאָמענט די פראַנצויזישע קאָמוניסטישע פּאַרטיי.

און דאָ איז אונטערגעקומען די פראַגע פון דער פראַנצויזישער אימפּעריע, וואָס מען האָט געהאָפט צו לייזן דערמיט, וואָס מען וועט ענדערן דעם נאָמען אויף „די פראַנצויזישע יוניאָן". אינעם אַריינפיר צו דער קאָנסטיטוציע פון 1946, איז אַפילו פאַראַן אַט דער פּאַראַגראַף: „געטריי איר טראַדיציאָנעלער מיסיע, איז פראַנקרייך גרייט צו פירן צו באַפרייאונג די פעלקער וואָס זי האָט גענומען אונטער איר אַנפירערשאַפט, ווי זאָלן אַליין פאַרוואַלטן און דעמאָקראַטיש באַלעבאַטעווען מיט זייערע ביזנעס; פראַנקרייך וועט באַזייטיגן יעדע קאָלאָני־

טאטארישע סיסטעם. באזירט אויף ווילקיר און וועט גאראנטירן פאר אלע דעם גלייכן צוטריט צו די עפנטלעכע פונקציעס און צום אינדיווידועלן און קאלעקטיוון פראקטיצירן רעכט און פרייהייט". אבער די דערוואכטע קאלאניאלע פעלקער האבן קענטיק מוחל געווען אויך אט די טובה. ס'האט לאנג ניט גענומען און ס'איז אויסגעבראכן די מלחמה אין דער פראנצויזישער קאלאניע פון אינדא־כינע. וואס כדי זי צו פארענדיקן האט פראנקרייך געמוזט אנקומען צו דער הילף פון אמעריקע. מיט מאראקא און טוניס האט פראנקרייך דערנאך אליין געסעטלט. אבער די קאמפן אין אלזשיר דויערן שוין באלד איבער פיר יאר. און קיין נאענטער סוף וועט זיך דערווייל ניט.

די אלזשירער רעבעלן פירן זייער בלוטיגן קאמף מיט דער הילף פונם עגיפטישן דיקטאטאר נאסער. דא אין לאנד איז מען ניט איבעריג באגייסטערט פון דער מלחמה, וואס פראנקרייך פירט אין אלזשיר. מען ברענגט ביישפילן פון גרויס־בריטאניע, וואס פארשטייט באצייטנס צו באפרייען אירע דאמיניאנען און בלייבן מיט זיי פריינטלעך פאראייניגט אין איין קאמענוועלט. מען פארגעסט אבער דערביי, אז דער כאראקטער פונם פראנצויזישן קאלאניאליזם איז תמיד געווען אן אנדערער ווי דער בריטישער און אז אלזשיר איז פאר פראנקרייך באמת גאר עפעס אנדערש ווי סתם א קאלאניע. ווי א ים־מאכט, האט ענגלאנד אין איר אימפעריאליסטישער פאליטיק במשך פון 19טן יארהונדערט און פריער, קיינמאל ניט געזוכט קיין סך מער ווי זיך צו שאפן ים־באזעס, כדי צו זיכערן אירע טראנסאטלאנטישע קאמוניקאציעס. טיף אין א באזעצט לאנד איז ענגלאנד זעלטן ווען אריינגעדרונגען. פראנקרייך להיפך האט אין אירע קאלאניעס זיך פארפעסטיגט מיט מענטשן און אינטערעסן און דארט וואו זי האט נאר געשטעלט א פוס, האט זי תמיד געשלאגן טיפע ווארצלען. קיין אלזשיר האט פראנקרייך אנגעהויבן אריינדרינגען נאך אין 16טן און 17טן יארהונדערט, אין די צייטן פון דער טערקישער הערשאפט. ווען די פראנצויזן האבן אלזשיר פולשטענדיג באהערשט, אין 1830, האבן זיי געטראפן דאס לאנד אין סאמע פרימיטיווסטן צושטאנד. פראנצויזן האבן דארט אנגעהויבן זיך באזעצן, געבויט מאדערנע שטעט, געשאפן א מאדערנע ווירטשאפט. אזוי, אז אויך אין דעם מער ווי א מיליאן פראנצויזן, וואס לעבן זינט דורות אין אלזשיר, איז דאס לאנד במילא געווארן אן ארגאנישער טייל פון דער מעטראפאליע. אן דער פראנצויזישער באפעלקערונג און אן דעם פראנצויזישן אפזאץ־מארק, איז אלזשיר פארמשפט אויף א פולשטענדיגן חורבן. אבער דעם ניט גרויסן טייל אלזשירער נאציאנאליסטישע פאנאטיקער, געהעצט פון דער פאן־אראבישער באוועגונג, גייען די אינטערעסן פונם לאנד ווייניק־וואס אן און ס'איז ניט שווער זיך פארצושטעלן דעם גורל, וואס ס'דערווארט די אלזשירער פראנצויזן מיטן מאמענט ווען די אראבישע נאציאנאליסטן וועלן דארט ווערן די איינציגע הערשער.

די פראבלעם פון אלזשיר איז פאר פראנקרייך פארבונדן מיט א צווייטער וויכטיגער לעבנס־פראגע. שוין פאר דער מלחמה האבן פראנצויזישע טעכניקער אויסגעפונען, אז דער סאהארע מדבר איז אומגעהייער רייך אין אויל־קוועלן און זינט נאך דער מלחמה האט פראנקרייך דארט אינוועסטירט ריזיגע קאפיטאלן, כדי צו דערמעגלעכן דאס ארויסבאקומען דעם אויל אין א קלי־מאס, וואס פאדערט אויסערגעוויינלעכע צוגרייטונגען, כדי דארט צו שאפן דערטרעגלעכע ארבעטס־באדינגונגען. מיטן פארלירן די הערשאפט איבער אלזשיר, פארלירט פראנקרייך דעם אומגעשטערטן צוטריט צו דער סאהארע, און אויך דעם קען דאס לאנד ניט לייכט זיך באשליסן. פארשטייט זיך, אז פאר דער איבעריגער וועלט זיינען אט די אלע מאטיוון נאך ניט קיין בארעכטיגונג פאר דער מלחמה אין אלזשיר, זיי גיבן אבער דעם שליסל צו דער פראנצויזישער איינגעשפארטקייט ניט נאכצוגעבן די אלזשירער נאציאנאליסטן.

דער פראנצויזישער ארבעטער־קלאס אין אנבליק פון די עקאנאמיש־פאליטישע פראבלעמען

ווי שוין פריער דערמאנט„ האבן אין סאמע ברען פונם לעצטן רעגירונגס־קריזיס, זיך צעפלאקערט עקאנאמישע קאמפן, וואס האבן זיך אויסגעדרוקט אין אלגעמיינע סטרייקן. כדי ריכטיג צו פארשטיין די היינטיגע ארבעטער־לאגע אין פראנקרייך, מוז מען, כאטשבי אביסעל קענען די עקאנאמישע פארהעלטענישן אין לאנד במשך די לעצטע עטלעכע יאר. א סטרייק־כוואליע אין 1953 איז געווען א וויכטיגער קער־פונקט אין דער סאציאל־עקאנאמישער עוואלוציע פונם לאנד אין דעם איצטיגן נאך־מלחמה פעריאד. א דאנק אט די סטרייקן, איז געמאכט געווארן א סוף צו דער פאליטיק פון לוין־סטאגנאציע, וואס מען האט איינגעשטעלט אין די ערשטע נאך־מלחמה יארן. אין די יארן 1954־1955 האבן די ארבעטער באקומען לוין העכערונגען אין דורכשניט צווישן 20 און 26 פראצענט. די קויף־קראפט פונם ארבעטער איז אויף א סך פארבעסערט געווארן לגבי די פריערדיגע יארן, זי איז אבער נאך אלץ ווייט געווען דערפון צו זיין צופרידנשטעלנדיג. נאך אלע העכערונגען האט די קויף־קראפט פונם פראנצויזישן ארבעטער נאך ווייט ניט דערגרייכט דעם ניווא פון 1938. די פארלעצטע רעגירונג, וואס דער היינטיגער פרעמיער, פעליקס גייארד, איז געווען איר פינאנץ־מיניסטער, האט ביי איר אנטריט געטראפן דאס לאנד אויפן ראנד פון א פינאנציעלן באנקראט. די לוין העכערונגען האבן ווייט ניט אנגעיאגט די אומאויפהערלעך שטייגנדיגע פרייזן אויף לעבנס־מיטלען. עס האט זיך ניט געזען קיין אפשטעל פאר דער אינפלאציע. פעליקס גייארד האט, מיט־א ניט־געוויינלעכער פאר א פראנצויזישער רעגירונג ענערגיע, זיך גענומען א סוף מאכן צום עקאנאמישן קריזיס. זיין ערשטער פרינציפ איז געווען צו קאנטראלירן די לוינען און די פרייזן. אבער דער בלינדער עגאאיזם פונם פראנצויזישן קאפיטאל איז אים געשטאנען אין וועג. די פרייזן האבן ניט אויפגעהערט צו שטייגן, און דאס בונטעווען זיך פון די ארבעטער געגן די קאנטראלירטע לוינען, איז געווארן אן אומפארמיידלעכע זאך.

די עקאנאמישע צערודערונג אין לאנד, נעמט זיך הויפטזעכלעך פון די גרויסע אויסגאבן, וואס די רעגירונג מוז טראגן, כדי צו פירן די מלחמה אין אלזשיר. אין די ברייטע פאלקס־מאסן אין פראנקרייך הערשט בכלל א ווידערווילן צו אט דער גאנצער מלחמה, די אומצופרידנהייט מוז, פארשטייט זיך, שטייגן, ווען זיי, די מאסן, ווערן די איינציגע, וואס מוזן אויסטראגן די שווערע לאסטן, וואס די מלחמה לייגט אויף זיי ארויף. אין די גאר לעצטע טעג (אין דער דריטער נאוועמבער־וואך), האט דער פראנצויזישער פארלאמענט נאכגעגעבן דער פאדערונג, וואס ס'האט געשטעלט דער איצטיגער פרעמיער אים צו געבן דיקטאטארישע פולמאכט פאר א באשטימטן פעריאד אויפן עקאנאמישן געביט. פעליקס גייארד קען איצט, ביינאנד מיט דראסטישע מאסמיטלען צו שאפן פאר דער רעגירונג די נויטיגע פינאנצן, אויך ניט אנפרעגנדיג ביים פארלאמענט, מיט מאכט אפשטעלן יעדן סטרייק. צו וואס דאס וועט פירן, בלייבט צו זען. פון א נארמאליזירטער לאגע, האלט עס דערווייל אין פראנקרייך נאך היפשלעך ווייט.

די גרוב איז אפן, אבער פראנקרייך האט א גרונט צו האפן...

דאס ווערטל „דער אמת קומט ארויס ווי בוימל אויפן וואסער", איז אפנים ניט תמיד קיין הונדערט־פראצענטיגער אמת. מיר זיינען היינט אלע עדות דערפון, ווי דווקא דער ליגן שווימט אפט ארום אויבנאויף, בעת דער אמת בלייבט ערגעץ פארהוילן אין פארבארגענע טיפענישן. אט, למשל, האט אמעריקע אין א גרויסן טייל פון דער וועלט א שם פון א לאנד וואו ס'הערשט פאליטישע רעאקציע, גענגסטעריזם, ראסן־פארפאלגונגען א. א. וו. מיר דא, אויפן פלאץ, ווייסן די אמת'ע גרענעצן פון אט די אלע ניט־געוואונשענע דערשיינונגען און מיר ווייסן אויך וויפיל די שונאים פון אמעריקע טרייבן איבער... אין לאמיר־זשע זען, צי האלט עס טאקע אזוי שלעכט מיט פראנקרייך.

במשך לאנגע יארצענדליגער איז פראנקרייך געווען א לאנד, וואס איר דעמאגראפישע ליניע האט געהאלטן אין איין זינקען. — די פראנצויזן שטארבן אויס פיזיש — איז געווען אן אלגעמיין אנערקענטער פאקט. צום ערשטן מאל אין איר געשיכטע איז פראנקרייך ביים היינטיגן טאג א לאנד, וואס איר באפעלקערונג דערגרייכט די ציפער פון קנאפע 45 מיליאן. דער דורכשניטלעכער יערלעכער צואוואוקס אין פראנקרייך מאכט היינט אויס עפעס ווייניגער ווי 900.000 נפשות. זינט 1952 גייט אן אין לאנד א פיבערדיגער הייזער־בוי. נייע וואוינונגען קומען צו יערלעך אין די הונדערטער טויזנטער. דער אזוי־גערופענער מאנעט־פלאן, האט שוין אויך באוויזן דורכצופירן ביז גאר וויכטיגע פארבעסערונגען אין דער אגריקולטור. איבערן גאנצן לאנד, וואס איז רייך אין גענוג ברייטע טייכן, ווערן געבויט נייע עלעקטראפיקאציע־פונקטן.

פראַנקרייך האָט טאַקע ניט אַזאַ פּראָספּעריטי ווי דייטשלאַנד, אָבער איר עקספּאָרט האָט געמאַכט אַ וויכטיגן פּראָגרעס און זי איז ווייניגער ווי דייטשלאַנד אויסגעשטעלט דער סכנה פון אַן איבערפּראָדוקציע. אין פאַרגלייך מיט 1938 איז די פראַנצויזישע פּראָדוקציע געשטיגן מיט איבער 45 פּראָצענט. אין אַזעלכע אינדוסטריע־צווייגן ווי ראַפינירטער איל, צעמענט און עלעקטריציטעט, איז דער פּראָצענט אַפילו באַדייטנדיג אַ העכערער.

דאָס אַלץ זיינען בולט'ע סימנים פון גאָר עפּעס אַנדערש ווי דעקאַדענץ און אונטערגאַנג. „אַנדערסטעיטמענט" איז אינדיווידועל טאַקע אַן אַנגלאָ־זאַקסישע אייגנשאַפט, נאַציאָנאַל איז דער פראַנצויז אָבער ווינציג וואָס געגייגט צו פּובליסיטי, דערפאַר טאַקע ווייסט מען אין דער וועלט מער פון פראַנקרייך'ס צרות ווי פון איר נחת. ביי דער גאַנצער שווערער לאַגע, קליגט זיך דער פראַנצויז צו לעבן ניט קיין סך ערגער ווי דער אַמעריקאַנער און זיכער ניט ערגער ווי דער ענגלענדער.

אַ גרונט ניט צו פאַרליכבן די האָפענונג האָט אָבער פראַנקרייך גאָר באַזונדערס, ווי דאָס סאַמע אויסטאַריטאַטיווע לאַנד אין דער קומענדיגער אייראָפּעאישער פעדעראַציע. די אידעע פון די פאַראייניגטע שטאַטן פון אייראָפּע, שטאַמט ווייט ניט פון היינט און אויפגעקומען איז אַט די אידעע צוערשט טאַקע אין פראַנקרייך. נאָך אַ סך פריער איידער באַפּאָלעאָן האָט זיך גענומען זי צו פאַרווירקליכן מיטן כוח פון געווער. היינט איז ניטאָ אַזאַ אייראָפּעער, וואָס זאָל ניט באַגרעשט זיין פון אַט דער אידעע. מען דאַרף דערביי אויך ניט פאַרגעסן, אַז אין זייער גאַנצן אַנטאַגאָניזם צו אייראָפּע, זיינען די פריערדיגע און זיך באַפרייענדיגע אייראָפּעאישע קאָלאָניעס פאַר אַלעמען דורכגעדרונגען מיטן שטאַרקן פאַרלאַנג — זיך צו אייראָפּעאיזירן, באַהערשן די אייראָפּעאישע ציוויליזאַציע און דעם אייראָפּעאישן „וועי אָף לייף". אויב נאָך אַ דריטע וועלט־מלחמה וועט ניט אַ סוף מאַכן צום גאַנצן מענשלעכן מין בכלל, וועלן די פריערדיגע אייראָפּעאישע קאָלאָניעס, פריער אָדער שפּעטער מוזן זוכן אַ נאָענטן עקאָנאָמישן קאָנטאַקט מיט זייערע אַמאָליגע מעטראָפּאָליעס, וואָס זיינען אויפן וועג צו ווערן פאַראייניגטע שטאַטן, אויב אַפילו עס וועט נאָך נעמען אַ געוויסע צייט ביז אייראָפּע וועט אַנטשיידן דורכצופירן איר פאַראייניגונג. אין אַט דער נייער אייראָפּע וועט פראַנקרייך זיכער ניט פאַרנעמען דעם לעצטן פּלאַץ. קולטורעל קוקט אַפילו די היינטיגע דייטשלאַנד אַרויף צו איר שכן, וואָס זי האָט מיט אים געפירט אַזוי פיל אומזיניגע מלחמות.

וואָס ס'איז שייך דער שטעלונג פון אַמעריקע צו פראַנקרייך, דאַרף מען זי זוכן ניט אין די שרייענדיגע „קעפּ" פון אַ געוויסן סאָרט ציטונגען, וואָס זעט שוין פראַנקרייך אויף דער שוועל פון אַנאַרכיע; די אמת'ע אַמעריקאַנער שטעלונג צו פראַנקרייך וואָס אָן ספק אויסגעדריקט דער גענעראַל פרענק ל. האָאָלי, אין זיין בוך „יור האַרטער פּאַק פּיעס": „מיר נויטיגען זיך אין פראַנקרייך זי זאָל אונז לערנען ווי צו באַגעגענען פּונם שלום, ווען מיר האָבן אים".

טשאַרלס זימערמאַן געערט צו זיין 60טען געבורטסטאָג

אַן אינטימער עולם פון פאָרשטייער פון פאַרשיידענע צווייגן אין דער פּראָגרעסיווער אַרבעטער באַוועגונג, באַאַמטע און מיטגלידער פון דרעסמאַכער דזשאָינט באָאַרד און לאָקאַל 22, מיטגלידער פון דער אינטערנעשאַנעל גענעראַל־עקזעקוטיווע מיט פּרעזידענט דובינסקי בראש, משפחה און פריינט, האָט זיך פאַרזאַמלט, שבת אָוונט, דעם 23טען נאָוועמבער, אין וואַלדאָרף אַסטאָריאַ האָטעל, צו פייערן דעם 60טען געבורטסטאָג פון וויים־פּרעזידענט טשאַרלס זימערמאַן, מענעדזשער פון לאָקאַל 22, און איינע פון די פּראָמינענטסטע פיגורען אין דער היגער אַרבעטער באַוועגונג.

דער פייערלעכער צוזאַמענקונפט איז געווען אַן אויסדרוק פון ליבע און פאַרערונג ניט נאָר פון דעם יובילאַר'ס נאָענטסטע קאָלעגן און מיטאַרבעטער אין דער דרעסמאַכער יוניאַן און אין דער אינטערנעשאַנעל. נאָר אויך פון די פאָרשטייער פון פאַרשיידענע צווייגן אין דער אַרבעטער באַוועגונג, אין וועלכע דער דינאַמישער און שטענדיג יונגער זימערמאַן פאַרנעמט אַנפירענדיגע פּאָזיציעס. ביי דער שמחה זיינען געווען די הויפּט־פירער פון דער ליבעראַלער פּאַרטיי, אין וועלכער דער בעל־יובל פירט אָן מיט דער טרייד־יוניאַן אָפּטיילונג; פאָרשטייער פון אידישן אַרבעטער־קאָמיטעט, וואו דער בעל־שמחה איז דער פאָרזיצער און פאַקטישער פירער פון דער אַנטי־דיסקרימינאַציע אָפּטיילונג, פאַרטרעטער פון דער פאַראייניגטער טרייד־יוניאַן פעדעראַציע, וועלכע האָט לעצטענס אַנפאַרטרויט דעם יוגענטלעכן וויים־פּרעזידענט פון דער אינטערנעשאַנעל דעם פאָרזיצער־אַמט אין דער אַ. פ. ל.־סי. אי. אָ. סיוויל רייטס קאָמיטע, און פאַרטרעטער פון „אָרט", אַרבעטער־רינג, „פאָרווערטס" און אַנדערע אָרגאַניזאַציעס.

טשאַרלס זימערמאַנ'ס 60טער געבורטסטאָג איז זיך צוזאַמענגעפאַלן מיט אַן אַנדערער וויכטיגער דאַטע אין זיין לעבן. עס איז געוואָרען 40 יאָר זינט ער האָט אָנגעהויבן שטעלן זיינע ערשטע טריט אין דער פּאָליטישער אַרבעטער־באַוועגונג, אַלס מיטגליד אין דער סאָציאַליסטישער פּאַרטיי. זימערמאַן האָט אין די 40 יאָר דורכגעלעבט די כוואַליענדיגע ראַנגלענישן פון דער פּאָליטישער אַרבעטער באַוועגונג אין אַמעריקע, אין וועלכער עס האָט זיך אויסגעפּרעגט זיין מענטאַליטעט און זיין פירער־טאַלאַנט. לויט זיין איינשטעלונג אין אַרבעטער־פראַגן און זיינע געזעלשאַפטלעכע השגות איז טשאַרלס זימערמאַן מער אַ פּאָליטישער פירער ווי אַ טרייד־יוניאַן טוער, הגם אין דער האַרטער אַמעריקאַנער ווירקלעכקייט האָט דער דאָזיגער, מיט יוגענט ברויזענדיגער, רעוואָלוציאָנער געמוזט ווערן דער פּראַקטישער טרייד־יוניאָניסט. וואָלט זימערמאַן זיך געהאַלטן, ווי אַ סך אַנדערע אין זיין צייט, האַרט ביי די ברעגען פון טרייד־יוניאַן־טעטיגקייט, באַלד ווי ער האָט אָנגעהויבן שטעלן זיינע טריט אין דער אַרבעטער באַוועגונג, וואָלט ער זיך אפשר איינגעשפּאָרט די בלאָנדזשעניש אין דעם קאָמוניסטישן לאַגער, וואָס האָט אים פאַרשאַפט אַזוי פיל אַנטוישונגען.

היינט איז טשאַרלס זימערמאַן אַן אַנערקענטער פירער אין דער טרייד־יוניאַן באַוועגונג. דאָס איז געקומען צום פולן אויסדרוק אין דער באַגריסונגס־רעדע פון פּרעזידענט דובינסקי און די אַנדערע רעדנער ביי זיין איצטיגער געבורטסטאָג־פייערונג. עס איז אָן ספק אַ גרויסער קאָמפּלימענט פאַר דעם יובילאַר ווען דער פּרעזידענט פון דער אינטערנעשאַנעל דערקלערט, אַז ווען ער וואָלט געדאַרפט אויסקלייבן אַ מענשען צו געבן אַן אויסצייכענונג פאַר זיין קאָנסטרוקטיווער אַרבעט אין דער אַרבעטער באַוועגונג, וואָלט דער־אַ מענש געווען טשאַרלס זימערמאַן.

עקזעקוטיוו וויים־פּרעזידענט לואיס סטאָלבערג, וועלכער האָט אָנגעפירט מיט דער פייערונג, האָט, מיט זיין הומאָר, געגעבן דעם צוזאַמענקונפט דעם אינטימען טאָן, וואָס די אַנדערע רעדנער האָבן שפּעטער נאָכגעפאָלגט.

באַגריסונגס־רעדעס האָבן געהאַלטן: מאיר, קראַוועץ, וואָס איז פון דער עקזעקוטיווע פון לאָקאַל 22 דערווײלט געוואָרען אַלס טשערמאַן פון אָראַנזשיר־קאָמיטעט; פּוירל האַלפּערן, טשערליידי פון לאָקאַל 22, די וויים־פּרעזידענטן לואידזשי אַנטאָניני און דזשוליוס האָכמאַן, גענעראַל־מענעדזשער פון דרעסמאַכער דזשאָינט באָאַרד, און די פרוי פון בעל־יובל, ראָוז זימערמאַן, וועלכע איז אַליין אַ פאַרדינסטפולע טוערין אין דער דרעסמאַכער יוניאַן.

באַגריסונגס־טעלעגראַמעס האָבן צוגעשיקט: דזשאָרדזש מיני, פּרעזידענט פון אַ. פ. ל.־סי. אי. אָ.; גאָווערנאָר הערימאַן; מעיאָר וואַגנער; העררי יאָווילער, דער אומפּאַרטייאישער טשערמאַן פון דער דרעס־אינדוסטריע, און פּנחס לבון, עקזעקוטיוו־סעקרעטאַר פון דער הסתדרות.

אין דער שפּעטער שעה האָט דער יובילאַר זיך באַנוגענט מיט אַ קורצער רעדע, אין וועלכער ער האָט געדאַנקט די יוניאַן, ספּעציעל לאָקאַל 22, פאַר געבן אים די געלעגנהייט צו דינען די דרעסמאַכער. ער האָט געגעבן אַ קורצע אָפּשאַצונג פון דער וויכטיגער ראָלע וואָס דער קאַמף פאַר גלייכע ציווילע רעכט דאַרף פאַרנעמען אין דער אַרבעטער באַוועגונג און האָט פאַרענדיגט מיט אַ צוזאָג צו דינען אַלע צווייגן פון דער אַרבעטער באַוועגונג מיט יוגענטלעכער ענערגיע וואָס וועט ניט אָפּגעשוואַכט ווערן דורך זיין 60־יאָריגן עלטער.

דער פארבאנד פון פרייע קליידער־ארבעטער יוניאנס

פון ה. סיימאן

די לאגע פון די שניידער־ארבעטער אין אנדערע לענדער ליגט אונז אין זינען מחמת עטלעכע טעמים: ערשטענס, ווייל מיר ארבעטן אין דער זעלביגער אינדוסטריע, אומגעאכט ווי פארשיידן די ארבעט און די באדינגונגען צווישן אונז זאלן ניט זיין; צווייטנס, ווייל מיר זיינען „גרים" — מיר קומען אליין פון אנדערע לענדער, ווי לאנג צוריק דאס זאל ניט האבן געווען; דריטנס, ווייל מיר זיינען באוואוסטזיניגע טרייד יוניאניסטן, וועלכע טראכטן וועגן עקאנאמישע פראבלעמען אין אינטערנאציאנאלן מאסשטאב. אין דער „גערעכטיגקייט", ווי אין א טרייד־יוניאן זשורנאל, זוכן מיר דעריבער אלע מאל אפצושפיגלען די וויכטיגסטע געשעענישן אין אונזער אמעריקע און אין אנדערע לענדער. פארשטענדלעך, אז די לאגע פון די ארבעטער און די וויכטיגע פאסירונגען אין דער אינדוסטריע, אין וועלכער מיר אליין זיינען באשעפטיגט, רופט ביי אונז ארויס א ספעציעלן אינטערעס.

גראד אין אונזער „גערעכטיגקייט" געווען מודיע אין דער היינטיגער נומער, וואס אונזער טשארלס קריינדלער, א וויס־פרעזידענט פון אונזער אינטערנעשאנעל און א דערפארענער יוניאן־פארוואלטער צענדליגער יארן, איז דער הויפט־פארטרעטער פון די אמעריקאנער נאדעל־טרייד יוניאנס און איז פארזיצער פון זייער ביורא (עקזעקוטיווע פון פארבאנד). וויס־פרעזידענט קריינדלער, האב איך געפילט, איז די ריכטיגע פערזאן פון וועמען איך וועל קענען קריגן גענויע אינפארמאציע וועגן די אלע פראגעס און שייכות מיטן לעבנס און מיט די פראבלעמען פון די שניידער אין אנדערע לענדער, אליין אן אייראפעער, וועלכער איז פערזענלעך באקאנט מיט די דארטיגע באדינגונגען דורך לעבן דארט אין זיין יוגנט און דורך זיינע באזוכן דארטן דורך די יארן; דערצו נאך א מענטש, וועלכער קען ארויסגעפינען די עקאנאמישע באדינגונגען, די פראדוקציע פון קליידער, די ארבעטס־באדינגונגען ביי אונז אין אמעריקע און אין די ווייניגער אנטוויקלטע לענדער, קען ער בעסער אויפנעמען די אלע זאכן. דערצו האט קריינדלער באזוכט נאכן קאנגרעס אין ווין, אויך דעם קאנגרעס פון די באקליידונגס־ארבעטער פון קאפענהאגן, ווי א פארטרעטער פון דעם אינטערנאציאנאלן קליידער־פארבאנד און פון דער אמעריקאנער שניידער־יוניאן. איך האב דעריבער אים געבעטן צו געבן מיר צייט פאר א ספעציעלן געשפרעך איבער דער ארבעט פון קאנגרעס און די אויפגאבעס וואס ער האט זיך געשטעלט. וואס איך האב בעלערנט וועגן די פראגעס, וויל איך דא איבערגעבן די לייענער.

• • •

צו באגרייפן ווי געהעריג איז די פראבלעמען פון א שניידער־ארבעטער אפילו אין די אינדוסטריעל־מער־אנטוויקלטע לענדער פון אייראפע, מוז אן אמעריקאנער ארבעטער אין דער שניידער־אינדוסטריע קודם כל אויפגעבן דעם געדאנק פון פארגלייכן זיי מיט אונזערע פראבלעמען אין אמעריקע היינט צו טאג. עס איז אפילו ניט ענלעך צו די באדינגונגען פון שניידער־ארבעטער וואס מיר האבן געטראפן דא אין אמעריקע מיט איבער א האלבן יארהונדערט. אפילו אין ענגלאנד און אין מערב־דייטשלאנד, וואו די קליידער־אינדוסטריע איז צום בעסטן אנטוויקלט, זיינען ניטא קיין קליידער־פאבריקן וואו עס ווערן געמאכט פארטיג אויבערשטע בגדים צו פארקויפן אין קראמען מיט גאנץ קליינע ענדערונגען און צופאסונגען, ווי מיר האבן עס אין אמעריקע. די מערסטע קליידער ווערן נאך געמאכט לויט באשטעלונגען פון קאסטומערס און ווערן אויפגענייט אין דער שניידעריי, וואו עס איז באשטעלט געווארן. עס איז דעריבער אויסגעשלאסן די מעגלעכקייט צום צושניידן צענדליגער מאנטלען אדער קאסטיומען לויט איין גרייס און איין מאדעל, ווי דאס ווערט געטאן אין אונזערע פאבריקן. עס קען דעריבער ניט זיין קיין באזונדערע צעטיילונג פון דער ארבעט אין צושניידער, מאשין־נייער, האנט־נייער, פרעסערס און ענלעכע. בלויז ביי סטאנדערט־ארבעט, די ביליגע סארטן בגדים, ווערן די געמאכט פארטיג צום פארקויף ווי דאס ווערט ביי אונז געטאן אין די קראמען. עס פעלט דארט דעריבער דער סאמע אנהויב פון אן אינדוסטריע, וואס מאכט מעגלעך אונזער מאסן־פראדוקציע אין פאבריק. אחוץ איז ביי זיי פאראן בלויז ביי העמדער, בלוזקעס און ענלעכע ארטיקלען פון דינע שטאפן, אבער ניט ביי שווערע, אויבערשטע בגדים. די צאל פון לוין־ארבעטער אין דער אינדוסטריע איז פארהעלטניסמעסיג קליין און די צאל ארגאניזירטע ארבעטער אויך אזוי פראפארציאנעל.

אזוי, צום ביישפיל, זיינען ביים קאנגרעס פון דער פעדעראציע פון די קליידער־ארבעטער אין ווין געווען פארטראטן יוניאנס פון פופצן לענדער, אבער די צאל מיטגלידער וואס זיינען אין די אנגעשלאסן און דער פראצענט פון זייער ארגאניזירטקייט איז זייער קליין, לויט די אמעריקאנער השגות. בלויז צוויי פון די פופצן לענדער האבן פארהעלטניסמעסיג פעסטע יוניאנס — ענגלאנד און דייטשלאנד. די יוניאנס זיינען שוואך, ווייל סיי זייער אינדוסטריע און סיי זייער ארגאניזאציע־סיסטעם שטערט אין דעם. א גוטן ביישפיל דערפון קען מען זען אין פראנקרייך.

די צאל באקליידער־ארבעטער אין פראנקרייך ווערט געשאצט צו זיין ארום 320 טויזנט. און די יוניאנס זיינען אנגעשלאסן, לויט דער אפשאצונג פון די דארטיגע טוער, צווישן צען און פופצן פראצענט. מען דארף אויך האבן אין זינען, אז די שאצונגען די צאל אנגעשלאסענע מיטגלידער לויט דער צאל שטימען, וואס זיי האבן באקומען אין די פאבריקן ביים דערוויילן פארשטייער און ניט לויט דער צאל וואס האבן באצאלט דויס ביז מיט עטלעכע וואכן אדער חדשים צוריק, ווי דאס רעכענען אונזערע יוניאנס אין אמעריקע. פארשטייט זיך, אז 320 טויזנט ארבעטער ביי אלע סארטן בגדים, ביי מענער, פרויען און קינדער־קליידער, איז גאר א קליינע צאל. קליין איז אויך דער פראצענט יוניאן־מיטגלידער צווישן זיי. די סיבה פון דער שוואכקייט פון די יוניאנס און די קליינע צאל ארגאניזירטע מיטגלידער איז זייער צעטיילטקייט אין דריי באזונדערע געווערקשאפטן אנשטאט צו זיין פאראייניגט אין איין אלגעמיינער יוניאן. אין פראנקרייך, ווי אין די מערסטע אנדערע אייראפעאישע לענדער, זיינען די יוניאנס צעטיילט אין דריי באזונדערע, זעלבסטשטענדיגע צענטראלעס: די אזוי־גערופענע אלגעמיינע יוניאנס, דאמינירט פון די קאמוניסטן, די קריסטלעכע יוניאנס, אונטערן איינפלוס פון דער קירכע, און די „פרייע געווערקשאפטן", וועלכע האבן זיך ערשט אנגעהויבן צו ארגאניזירן נאכן צווייטן וועלט־קריג אויף ריינע טרייד יוניאן ליניעס. די לעצטע ווערן מערסטנס באהערשט פון די סאציאל־דעמאקראטן און עס זיינען אט די יוניאנס, וואס האבן אויפגעבויט די אינטערנאציאנאלע קאנפעדעראציע פון פרייע יוניאנס, און וועלכער עס איז אויך אנגעשלאסן אונזער א. פ. ל.־סי. איי. א.

האבענדיג אין זינען אט די באדינגונגען, אונטער וועלכע די יוניאנס פון דער אינטערנאציאנאלער קליידער־ארבעטער פעדעראציע קומט אויס צו ארבעטן, קען מען פארשטיין, אז די יוניאנס זיינען שוואך און די באדינגונגען, אונטער וועלכע זייערע מיטגלידער ארבעטן, זיינען ווייט ניט באפרידיגנשטעלנד. דאס מאכט מעגלעך פאר אונזערע לייענער צו פארשטיין, אז די פראבלעמען, מיט וועלכע די דארטיגע יוניאנס און זייער פעדעראציע ראנגלען זיך, זיינען גאנץ פארשיידן פון די פראבלעמען, וואס די אמעריקאנער קליידער־יוניאנס האבן פאר זיך און די סארט הילף וואס די אינטערנאציאנאלע פעדעראציע דארף זיי געבן.

אין די פארהאנדלונגען ביים ווינער קאנגרעס, למשל, איז די וויכטיגסטע פראגע געווען די נויטיגקייט צו פארבעסערן דעם מצב פון די ארבעטער. דורך די אכט יאר זינט דער קליידער־ארבעטער פארבאנד איז רעארגאניזירט געווארן, אין 1949, זיינען די אנגעשלאסענע יוניאנס באדייטנד פארשטארקט געווארן. דעם בעסטן פארשריט האבן געמאכט די שניידער־יוניאנס אין ענגלאנד און אין מערב־דייטשלאנד. אין די צוויי לענדער האבן אונזערע יוניאנס זיך שוין געשטעלט אלס ציל שטופענווייז צו דערגרייכן א 40 שעהאיגע ארבעטס־וואך, און ניט דארפן ארונטערגעבן פון דעם לוין פאר די קירצערע שטונדען. פארלויפיג זיינען נאך אפילו די קליידער־ארבעטער פון די צוויי לענדער ווייט פון אט דעם ציל. זיי ארבעטן נאך איצט צווישן 44 און 47 שעה

א וואך. אבער זיי האבן שוין די 40 שעה׳איגע ארבעטס־וואך אויף דער פראגראם. אין די אנדערע לענדער האט מען עס ביי דעם קאנגרעס ארויסגעשטעלט אויפן פראגראם און עס איז דערהויבן געווארן צו א קארדינאלער אויפגאבע פאר דער קליידער־פעדעראציע.

דער צווייטער וויכטיגסטער באשלוס פון קאנגרעס איז אין שייכות מיט פארשטארקטער ארגאניזאציע־טעטיגקייט. אין פארבינדונג דערמיט האט דער קאנגרעס באשלאסן צו העלפן אויסבילדן און אנטוויקלען ארגאניזאטארס, ספעציעל אין די ווייניגער אנטוויקלטע לענדער אין אזיע, אפריקע און אין געוויסע דרום־אמעריקאנער לענדער. אין דעם גייט אויך אריין דער באשלוס פאר פאראייניגן די פעדעראציעס פון די צוויי פארוואנדטע אינדוסטריעס, פון די טעקסטיל־און פון די קליידער־ארבעטער, וועלכע האבן אומגעפער די זעלביגע צאל מיטגלידער יעדע. צוזאמען וועלן זיי מיט זיך פארשטעלן א באדייטנדיגן כח, מיט וועלכע די אינדוסטריע־אייגנטימער וועלן זיך מוזן רעכענען.

עס איז שוין ניט נויטיג צו זאגן, אז אונזערע קליידער־ארבעטער יוניאנס פון נארד־אמעריקע זיינען די מעכטיגסטע און די גרעסטע יוניאנס, וואס זיינען אנגעשלאסן אן דעם אינטערנאציאנאלן פארבאנד פון קליידער־ארבעטער. עס ליגט דעריבער באזונדערס דער חוב אויף אונז צו העלפן די אנדערע יוניאנס זיך אויפבויען און פארשטארקן מיט אלץ וואס נאר מעגלעך.

מיר זיינען ניט קיין נייע מיטבאטייליגטע אין דער ארבעט פון אינטערנאציאנאל פון קליידער־ארבעטער. מיר זיינען געווען אנגעשלאסן אן דעם נאדעל־טרייד אינטערנאציאנאל, ווען אונזער אינטערנעשאנאל איז נאך קיין צען יאר ניט אלט געווען. פרעזידענט שלעזינגער, פון אונזער אינטערנעשאנאל, האט פארטראטן אונזער יוניאן ביים קאנגרעס פון דער פעדעראציע אין יאר 1920. אין די יארן צווישן דער ערשטער און דער צווייטער וועלט־מלחמה זיינען מיר געווען פארטראטן ביי די רעגולערע קאנגרעסן און געהאלפן מיט וויפיל מיר האבן געמאלט געקענט. דורך דער צווייטער וועלט־מלחמה האט די פעדעראציע צוזאמענגעבראכן. זי איז אויף דאס ניי ארגאניזירט געווארן נאכן סוף פון דער מלחמה. אבער מיר זיינען אין אנהויב ארויסגעשטאנען צוליב איר צוזאמענשטעל. אין משך פון די לעצטע יארן, זינט דעם קאנגרעס אין 1949, האבן מיר זיך אקטיוו באטייליגט אין אלע אפגעהאלטענע קאנגרעסן און אין דער ארבעט פון דער ביורא.

ווי אלע ארבעטער־קאנגרעסן האט זיך די פעדעראציע פון יוניאנס פון פרייע קליידער־ארבעטער פארנומען ניט בלויז מיט עקאנאמישע פראבלעמען פון די באקלייד־ארבעטער, נאר אויך מיט די פאליטישע און סאציאלע פראגעס וואס זיינען נוגע די ארגאניזאציעס פון פרייע, באוואוסטזיניגע ארבעטער בכלל. אזוי האט דער ווינער קאנגרעס באאורטיילט די געשעענישן אין אונגארן, וואו די סאוועטישע קאמוניסטישע דיקטאטור האט אזוי אכזריותדיג דערטרונקען אין בלוט טער און פאלקס־מאסן. דער קאנגרעס האט ארויסגעדריקט א דאנק דער עסטרייכישער ארבעטערשאפט, וועלכע האט מיט אזא איבערגעבענהייט געהאלפן מיט אלע זייערע מעגלעכקייטן די פליטים פון דעם אונגאריש־קאמוניסטישן טעראר. דער קאנגרעס האט זיך פארפליכטעט אין דער צוקונפט צוהילף צו קומען דער עסטרייכישער ארבעטערשאפט ביים העלפן די אונגארישע פליכטלינגע.

גרויס אויפמערקזאמקייט האט דער קאנגרעס געלייגט אויף די באריכטן וועגן דער לאגע פון די באקלייד־ארבעטער אין אייראָפע. אין געוויסע לענדער, ווי אין פראנקרייך און אין איטאליע, זיינען די קליידער־ארבעטער זייער שוואך ארגאניזירט. אין פראנקרייך איז איינגעשטעלט א סיסטעם פון „מייסטערס" (קאנטראקטארס, וואס נעמען ארויס ארבעט אהיים און באשעפטיגן געדונגענע בעל מלאכות), וואס מאכט באזונדערס שווער אויפצובויען א שטארקע שניידער־יוניאן. די ארבעט ליידט אויך פון א מאנגל אין ארגאניזאטארס.

לענדער אויסערהאלב אייראָפע, מיט וועלכע די פעדעראציע איז פארבונדן, ספעציעל אין אזיע און אין אפריקע, נויטיגן זיך גאנץ אין אויפבויען די פונדאמענטן פאר א סינדיקאלער באוועגונג. פאר דעם מוז מען אויסבילדן ארגאנייזערס. אט די אלע פראגעס זיינען אויפגענומען געווארן און זיינען איבערגעגעבן געווארן דער ביורא און די פארשטייער. דער סעקרעטאר איז אינסטרואירט געווארן אויסצוארבעטן די נויטיגע פלענער און באריכטן. א פיל פרייליכערן באריכט האט וויס־פרעזידענט משארלס קריינדלער געבראכט וועגן דעם צושטאנד פון די באקלייד־ארבעטער יוניאנס אין דענעמארק, וואו ער האט פארטראטן ביי זייער קאנגרעס די ביורא פון דער אינטערנאציאנאלער פעדעראציע פון באקלייד־ארבעטער און איז דארט געווען דער גאסט פון דער אמעריקאנער טרייד־יוניאן באוועגונג. דער קאנגרעס איז אפגעהאלטן געווארן אין קאפענהאגען. דער סינדיקאט האט 25,000 מיטגלידער, וועלכע זיינען גוט ארגאניזירט. זיי פירן לעצטענס דורך געלונגענע אקציעס פאר קירצערע ארבעטס־שעה׳ן און העכערע לוינען.

וועגן די אויסזיכטן פאר דער צוקונפט איז וויס־פרעזידענט קריינדלער, אין אלגעמיין גענומען, אפטימיסטיש געשטימט. לויט זיין אפשאצונג זיינען איצט פאראן אין דער פרייער וועלט ארום דריי מיליאן באקלייד־ארבעטער. ווען מען זאל זיי אלע ארגאניזירען אין יוניאנס, וואלט אנטשטיין א באדייטענדיגע קראפט, וואס וואלט געווען אימשטאנד אויסצוקעמפן א 40 שעה׳איגע ארבעטס־וואך און שאפן בעסערע ארבעטס־באדינגונגען, מיט גוטן ווילן און ענערגישער ארבעט, קען עס דערגרייכט ווערן.

אין דער צאל, ווי איר ווייסט, רעכענען מיר ניט אריין די שניידער־ארבעטער פון די לענדער אונטערן אייזערנעם פארהאנג. אזוי לאנג ווי די לאגע אין זייערע לענדער בלייבט ווי עס איז, קען, נאטירלעך, וועגן דעם קיין רייד ניט זיין. זיי וואלטן זיכער וועלן זיך אנשליסן און ווערן אונזערע שותפים. די יוגאסלאווישע נאדעל־טרייד ארבעטער, ווי איר ווייסט, וואָרשיינלעך, האבן זיך געווענדעט צו אונזער פעדעראציע אין 1953 מיט א פארלאנג אריינצוטרעטן אין אונזער פעדעראציע. די פוילישע נאדעל־טרייד ארבעטער האבן זיך צו אונז געווענדעט אין 1955. מיר האבן זייער אנבאט נאטירלעך אנטזאגט. מיר האבן זיי דערקלערט, אז אזוי לאנג ווי זייערע יוניאנס וועלן ניט האבן דאס רעכט צו שטעלן פאדערונגען, פארהאנדלען וועגן באדינגונגען און סטרייקן, אויב מען וועט זיך ניט קענען איינִיגן, קענען מיר זיי ניט באטראכטן ווי פרייע יוניאנס. מיר פארבלייבן נאטירלעך ביי די מיינונגען אונזערע. מען דארף אבער ניט פארצווייפלען. דער שאטן פון פרייהייט שפאצירט אום איבער די גאסן... וואס היינט איז א חלום, קען מארגן זיין א ווירקלעכקייט.

יובל־פייערונג לכבוד 60 יאר „בונד"

א יובילֵיי־פייערונג לכבוד 60 יאר „בונד" וועט פארקומען זונטאג, דעם 15טן דעצעמבער, 1957, איינס אזייגער בייטאג, אין „סאון האל", 123 וועסט 43טע גאס, ניו יארק.

די פראגראם וועט באשטיין פון רעדעס און באגריסונגען און א דראמאטיזאציע: „60 יאר בונד" — מיטן אנטייל פון דעם ארבעטער־רינג כאר און פון באקאנטע ארטיסטן.

בילעטן צו באקומען אין אפיס פון „בונד", אטראן קולטור־הויז, 25 איסט 78טע גאס, טעלעפאן: ליהאי 5־0850.

מ. פערלמוטער:

לעת זיקנה

די בריק צו דער פאבריק פארברענט איז,
דער קנופ — בעפולווערט, קיין צוריקקער:
אוועק מיט רויך די שטייפע פענסטער,
אוועק, נישטא שוין קיין פאבריק מער...

ב׳איז אויס: פאבריק איז אפגעשטארבן,
מאשינדרויש, איצט — א ווייטער עכא —
ביפט מער שוין נישט איר מאלאך־
קרבן, —
דאך בלייבט א וואונדערלעכער זכר:

דער זכר בלייבט פון זעלבסטערפארונג,
פון לאנגער, הארבער קיום נסיונות:
זי איז דיין מן, דיין מדבר־נארונג,
איר ווייטער חכמה־הויין, — דיין לויף איז...

ז׳האט דיר געדינט נישט אין פאבריק
גאר,
אין ביטער־זיסן ברויט־געראנגל:
זי דינט דיר איצט אויך לעת זיקנה
מיט צייטיג־לויטערע געזאנגען...

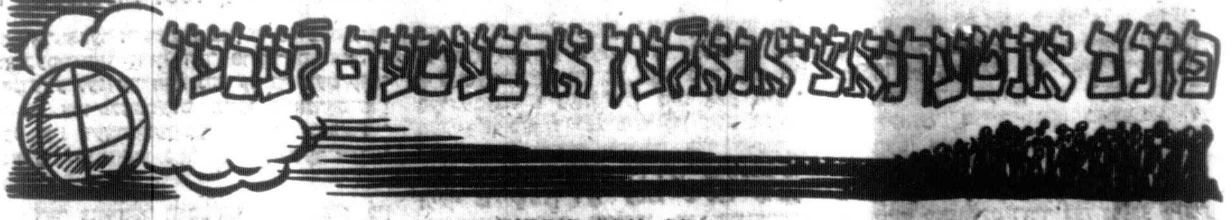

פונעם אינטערנאציאנאלען ארבעטער-לעבן

פון דר. יוסף קיסמאן

טויזענטער דעלעגאטען פון אלע קאמוניסטישע לענדער זיינען זיך צוזאמענגעקומען אין מאסקווע צו פייערן דעם 40-יאריגען יובל פון דער באלשעוויסטישער רעוואלוציע, וואס איז פארגעקומען דעם 7טען נאוועמבער (25טען אקטאבער) 1917. די שליחים פון וועלט-קאמוניזם האלטען נאך איצט אין איין יובל'ען אין מאסקווע.

צי וועט פון דער באראטונג פון די קאמוניסטישע שליחים ארויסקומען — א נייער קאמוניסטישער אינטערנאציאנאל (קאמינטערן)? דאס איז שטארק צו צווייפלען. גיכער — ניט. די צייטען האבען זיך געביטען. ביים איצטיגען שטאנד פון דער קאלטער מלחמה פאדערט זיך א מער „דעליקאטער" צוגאנג צו די מאסען. איצט דארף די ארבעט געפירט ווערען דורך געהיימע אגענטען, און נאר דורך-אגענטען, נישקשה, די צאן קדושים וועלען פאלגען...

צו דער יובל-פייערונג האט מאסקווע זיך פרעזענטירט מיט א גרויסער דערגרייכונג — ספוטניק — ענדליך „אנגעיאגט און אריבערגעיאגט אמעריקע"! אבער דער בלאסק פון דער קינסטליכער לבנה'לע אויפן הימעל הייבט שוין אן פארבלאסען און עס באווייזען זיך די פיל נענטערע, דווקא נישט בלאסקענדיגע אביעקטען אויף דער וועלט.

די אייראפעאישע ארבעטער-פרעסע ברענגט אויספירליכע ארטיקלען וועגען 40-יאריגען יובל פון דער באלשעוויסטישער איבערקערעניש. עס ווערען געמאכט אביעקטיווע עקאנאמישע אנאליזן און פאליטישע איבערזיכטען און דער רעזולטאט צום יובל פון באלשעוויזם איז זייער נישט קיין יובלדיגער.

קודם כל האט זיך דווקא איצטער ארויסגעוויזען, אז דער דיקטאטארישער רעזשים אין רוסלאנד איז נאך אלץ נישט קיין סטאבילער. דאס ארויסווארפען דעם מארשאל זשוקאוו איז דורכגעפירט געווארען בשלום, אבער כרושטשעוו'ס פאזיציע האט דאס נישט פארשטארקט און ס'איז פאר קיינעם קיין סוד נישט, אז אינעווייניג אין קרייז פון די „קאלעקטיווע פירער" גייט ווייטער אן א שפיל פון אינטריגעס און קיין איינער האט נישט קיין צוטרוי צום צווייטען.

זייער א שווערע איז די עקאנאמישע לאגע אין לאנד. בשעת מ'בארימט זיך פאר דער וועלט מיט דער סאוועטישער לבנה'לע, וואס פליט אויף די הימלען, קומט אויפן געדאנק א באקאנט אידיש ווערטעל, וואס מ'וואלט געקענט פאראפראזירען אזוי: „אויפן הימעל א נגיד און — אויף דר'ערד פייפט דער דלות..."

אט נאר עטליכע פעסטשטעלונגען וואס ווערען געמאכט פון עקאנאמיסטען וועלכע שטודירען די סיטואציע אין רוסלאנד, אויפן סמך פון סאוועטישע באריכטען: גראד אין איצטיגען יאר, אין ספוטניק-יאר, איז דער וואוקס פון דער אינדוסטריעלער פראדוקציע געבליבען הינטערשטעליג לגבי דעם וואוקס במשך פון די לעצטע פינף יאר. דאס האט כרושטשעוו אליין איבערגעגעבן און פאר א צוגאב האט ער נאך געלאזט וויסען, אז אויך די לאנדווירטשאפטליכע גערעטעניש איז הייאר א שוואכערע. די פראגראם פון הייזער-בוי איז אויך געבליבען הינטערשטעליג הינטער די אנגענומענע צילען. און דאס וויכטיגסטע: מ'האט אויפגעגעבען דעם איצטיגען (זעקסטען) פינף-יאר פלאן נאך צוויי יאר צייט. פארוואס? — ווערט נישט געזאגט. אבער מ'קען זיך גרינג משער זיין די סיבה: אלץ איז געגאנגען מיטן קאפ אראפ...

מיר מיינען דא נישט צו געבען א באלאנס פון סאוועטישער הערשאפט; מיר האבען נאר געוואלט אנווייזען אויף איינצע פונקטען פון דער איצטיגער סיטואציע, אין וועלכער סאוועט-רוסלאנד פרעזענטירט זיך צו די שליחים פון וועלט-קאמוניזם ביי דער יובל-פייערונג אין מאסקווע.

די רעזולטאטען פון 40 יאר באלשעוויזם זיינען באקאנט דעם ארבעטער-קלאס איבער דער וועלט. קיין אידעאישע צוציאונגס-קראפט פארמאגט נישט מער דער קאמוניזם, נאר א גרויסע מיליטערישע מאכט, וועלכע באדראט דעם שלום פון דער וועלט.

ווידער א גרויסע לוין-באוועגונג אין ענגלאנד

די ענגלישע טארי-רעגירונג האט געעפענט די נייע סעסיע פון פארלאמענט מיט דער טראדיציאנעלער פאמפע און מיט א לפנים פארגרעסערטען פרעסטיזש אויפן געביט פון אויסלענדישער פאליטיק. נאכן באזוך פון דעם פרעמיער-מיניסטער מעקמילען ביי פרעזידענט אייזענהאוער האבען זיך פארבעסערט די פריינטשאפט-באציאונגען מיט אמעריקע און די רעגירונג האט געוואוסט מיט וואס זיך צו פרעזענטירען דעם לאנד. איז אבער קיין נחת נישט באשערט: נייע גרויסע שוועריגקייטען זיינען אנטקעגנגעקומען דער רעגירונג, סיי פאליטישע, סיי עקאנאמישע.

אויפן פאליטישען געביט פארצייכענט איצט די קאנסערוואטיווע פארטיי א גרויסען דורכפאל ביי צוגאב-וואלען צום פארלאמענט, ממש טאקע א מפלה: אין דעם דיסטריקט פון איפסוויטש איז געווילט געווארען, נאך א שארפען קאמף, דער לייבאר קאנדידאט — נישט גלאט געווילט, נאר ער האט פארטאפלט די מאיאריטעט שטימען, וואס לייבאר האט באקומען ביי די לעצטע וואלען. אין דער זעלבער צייט האט דער קאנדידאט פון דער ליבעראלער פארטיי, וועלכע שפילט נישט קיין אקטיווע ראלע אין דער ענגלישער פאליטיק, באקומען א גרויסע צאל שטימען. אין ענגלאנד זיינען צוגאב-וואלען א וויכטיגער פראגנאז פאר דער שטימונג פון דער באפעלקערונג אין די וואלען אין איפסוויטש זיינען א דייטליכער אנזאג, אז דאס פאלק איז שוין מיד פון דער קאנסערוואטיווער רעגירונג און וויל פון איר פטור ווערען.

א העכסט קריטישע סיטואציע האט זיך געשאפען אויפן ארבעטס-מארק: איבער דער ענגלישער ווירטשאפט שוועבט ווידער די געפאר פון שווערע לוין-קאנפליקטען. יוניאנס מיט א מיטגלידערשאפט פון בערך פינף מיליאן ארבעטער פאדערען העכערע שכירות און א קירצערע ארבעטס-וואך.

אויפן ערשטען פלאן שטייען די פאדערונגען פון די אייזענבאן-ארבעטער. די אייזענבאנען אין ענגלאנד זיינען נאציאנאליזירט און די פאדערונגען ווערען געשטעלט דירעקט צו דער מלוכה. די ארבעטער אין די אנדערע אינדוסטריעס האלטען זיך צוריק פון קאמף פאר זייערע פאדערונגען, ווארטענדיג אויף דער אנטשיידונג אין דער פראגע פון די 370 טויזענט אייזענבאן-ארבעטער.

די רעגירונג ענטפערט אויף די פאדערונגען פון די אייזענבאן-ארבעטער, אז די פארוואלטונג פון נאציאנאליזירטע אייזענבאנען האט ביז איצט געבראכט נאר גרויסע דעפיציטען. די רעגירונג שלאגט פאר א רייע מיטלען, ווי אזוי צו פארגרינגערען די לעבענס-קאסטען פאר די ארבעטער אז זיי זאלען אויסקומען אן נייע העכערונגען. דאס רופט ארויס דעם גרעסטען אומצוטרוי ביי די ארבעטער, ווייל זיי גלייבען אז די רעגירונג זוכט נאר א וועג זיך ארויסצודרייען פון די אומבאקוועמע פאדערונגען.

וואס ס'איז שייך די פאדערונגען פאר פארקירצען די ארבעטס-צייט, ווייזען די יוניאנס אז די געהעכערטע פראדוקטיוויטעט פון ארבעט בארעכטיגט זייער פאדערונג צו פארקירצען די ארבעטס-צייט פון 45 שעה אויף 40 שעה א וואך.

הכלל, עס האבען זיך אנגערוקט שווערע טעג אויף דער קאנסערוואטיווער רעגירונג פון ענגלאנד.

סאציאל-דעמאקראטען האבען גרויסען זיג אין האמבורג

די שטאט האמבורג געפינט זיך שוין ווידער אונטער א סאציאל-דעמאקראטישער פארוואלטונג. מיט א מערהייט פון כמעט 54 פראצענט שטימען זיינען די סאציאל-דעמאקראטען צוריקגערופען געווארען צו דער מאכט. די שטאטישע וואלען זיינען פארגעקומען דעם 10טען נאוועמבער.

לויט דער קאנסטיטוציע פון דער מערבי-

דייטשער רעפובליק האט האמבורג די מלוכה־רעכטלעכע פאזיציע סיי פון אן אויטאנאמער שטאט, סיי פון א „לאנד". דער זיג אין אט דער גרויסער וועלט־שטאט האט דעריבער פאר די סאציאל־דעמאקראטן א באזונדערע באדייטונג. דאס אייגענע דארף מען זאגן אויך פארקערט: דער דורכפאל פון אדענאוער'ס רעגירונגס־פארטיי ביי די וואלן אין האמבורג, אזא קורצע צייט נאך איר גרויסן זיג ביי די אלגעמיינע פארלאמענט־וואלן (15טן סעפטעמבער) איז א שווערע מפלה וואס וועט זיך זיכער אפרופן אויף איר פארלאמענטארישער טעטיגקייט.

ווי דער מעיאר פון שטאט איז איצט ווידער אויסגעקליבן געווארן מאקס בראוער, דער דינאמישער דייטשער ארבעטער־פירער, וואס האט אנגעהאלטן דעם אמט פון 1946 ביז 1953. אונטער זיין אדמיניסטראציע איז די חרוב'ע שטאט ווידער אויפגעבויט געווארן. מאקס בראוער האט פארבראכט די היטלער־יארן ווי א פאליטישער פליט אין אמעריקע. ער האט דא געוואונען פיל פריינט צווישן אונזערע היימישע טרייד יוניאן טוער איבערן גאנצן לאנד.

מיט פיר יאר צוריק האט אדענאוער'ס רעגירונגס־פארטיי געוואונען א מערהייט ביי די שטאטישע וואלן. איצט האט די סאציאל־דעמאקראטישע פארטיי מיט פארשטארקטער אויפמערקזאמקייט באהאנדעלט יענע טיילן פון דער ארבעטערשאפט, וואס האבן זיך ביי די לעצטע וואלן געלאזט פארפירן אין קאמוניסטישן לאגער. דער רעזולטאט איז געווען, אז פון 120 מאנדאטן אין שטאט־פארלאמענט זיינען 68 געוואונען געווארן פון דער סאציאל־דעמאקראטישער פארטיי.

אין די רייען פון דער סאציאל־דעמאקראטישער פארטיי האט דער זיג אין האמבורג ארויסגערופן נישט בלויז א שטימונג פון פרייד, נאר אויך אן ערנסטע אויסניכטערונג.

זינט די אלגעמיינע פארלאמענט־וואלן פון 15טן סעפטעמבער גייט אן אין די רייען פון דער סאציאל־דעמאקראטישער פארטיי אין דייטשלאנד א פראצעס פון שארפער קריטיק געגען דער פארטיי־אנפירונג. באלד נאך די פארלאמענט־וואלן איז ארויסגעקומען דער פארטיי־ארגאן „פארווערטס", וואס גייט ארויס אין באן, מיט א שארפער דערקלערונג, אז די אלע מיינונגען וואס ווערן ארויסגעזאגט אין בירגערלעכע צייטונגען וועגן א פערזאנען־קאמף אין דער סאציאל־דעמאקראטישער פארטיי, זיינען נישט אמת. עס ווייזט זיך אבער ארויס, אז א שארפע אפאזיציע האט זיך יא אויפגעהויבן אין דער פארטיי געגען דער פירערשאפט פונם איצטיגן פארזיצער אלענהאוער, וועלכן די אפאזיציע וויל פארביטן מיט א צווייטן זייער אנגעזעענעם פירער פון דער סאציאל־דעמאקראטישער פארטיי — דעם פראפעסאר קארלא שמיד.

זינט דעם גרויסן זיג אין האמבורג האבן זיך אט די שטימונגען פארשטארקט. קארלא שמיד איז געווען איינער פון די אנפירער פון דעם זיגרייכן וואל־קאמפיין אין האמבורג.

* * *

אויך אין דער שטאט נירענבערג האבן די סאציאל־דעמאקראטן געוואונען א גרויסן זיג. ס'איז אויסגעקליבן געווארן א סאציאל־דעמאקראטישער בירגערמייסטער (מעיאר).

דערווייל — קיין סאציאליסטישע פאראייניגונג אין איטאליע

די האפענונגען, אז עס וועט מעגלעך זיין צו פאראייניגן די צוויי געגנערישע סאציאליסטישע פארטייען אין איטאליע זיינען נישט מקוים געווארן. די לינקע סאציאליסטישע פארטיי, אונטער דער אנפירונג פון פיעטרא נעני, האט באנייט איר פריינטשאפט־בונד מיט די קאמוניסטן. די רעכטע סאציאליסטישע פארטיי, אונטער דער אנפירונג פון דזשוסעפי סאראגאט, האט שוין פריער געלאזט וויסן, אז עס קאן קיין רייד נישט זיין וועגן פאראייניגונג, כל זמן פיעטרא נעני'ס פארטיי זאגט זיך נישט אפ פון אקטיווער שטיצע פאר דער קאמוניסטישער פארטיי.

באמיאונגען פאר פאראייניגונג זיינען געמאכט געווארן א שטיק צייט פון בידע פארטייען, דער סאציאליסטישער אינטערנאציאנאל האט שטארק געשטיצט די באמיאונגען. מאמענטעווייז האט עס אויסגעזען, אז נעני'ס פארטיי איז גרייט צו גיין דעם לעצטן שריט: איבערצורייסן די פריינטשאפט־באציאונגען מיט די קאמוניסטן. פיעטרא נעני אליין האט צוריקגעשיקט דעם „סטאלין"־ארדען, מיט וועלכן די סאוועטישע רעגירונג האט אים אויסגעצייכנט און מ'האט געמיינט, אז ער גייט שוין זיך אפטרייסלען פון אלע קאמוניסטישע כיבודים.

אין נעני'ס פארטיי איז די שטימונג פאר פאראייניגונג פון סאמע אנהויב נישט געווען קיין ווארעמע, דאס האט זיך אבער געביטן נאך דער סאוועטישער קאנטער־רעוואלוציע אין אונגארן. אין איטאליע האבן די סאוועטישע גרויזאמקייטן אין אונגארן ארויסגערופן א טיפע פארביטערונג אין אלע קרייזן, אויך אין דער קאמוניסטישער פארטיי און צווישן די קאמוניסטישע מיטלויפער. איז געווען נאטירלעך, אז מ'האט אנגעהויבן געשמאקער רעדן וועגן דער פאראייניגונג פון דער לינקער סאציאליסטישער פארטיי, אונטער דער אנפירונג פון פיעטרא נעני, מיט דער רעכטער סאציאליסטישער פארטיי, אונטער דער אנפירונג פון דזשוזעפע סאראגאט. אבער פלוצים האט זיך די סיטואציע געביטן. די סאוועטישע רעגירונג האט געוואונען נייעם פרעסטיזש אין איטאליע, נאכדעם ווי ס'איז ארויפגעשאסן געווארן די קינסטלעכע לבנה אין די הימלען און נעני'ס פארטיי האט זיך ווידער א וואקל געטאן — אויף „ספוטניק'ס" זייט.

דער צענטראלער קאמיטעט פון זיין פארטיי האט אנגענומען דעם באשלוס צו באנייען „די איינהייט פון פאליטישער אקציע מיט דער קאמוניסטישער פארטיי". אין דער זעלבער צייט האט דער צענטראלער קאמיטעט אנגענומען א באשלוס, אז איטאליע דארף בלייבן נייטראל אין געראנגעל צווישן בלאקן אין דער וועלט־פאליטיק צווישן מזרח און מערב. מיט די דאזיגע באשלוסן איז פארהאקט געווארן די טיר פאר ווייטערע פארהאנדלונגען צווישן די סאציאליסטישע פארטייען.

מיט א קורצער צייט פריער, אין דער לעצטער וואך פון מאנאט אקטאבער, האט די סאציאליסטישע פארטיי, אונטער דער אנפירונג פון דזשיוזעפע סאראגאט, אפגעהאלטן איר לאנד־קאנגרעס און האט באשלאסן, אז איטאליע דארף פארבלייבן אין פארטיידיגונגס־בונד („נאטא") פון די דעמאקראטישע מלוכות. דער באשלוס האט זיך ארויסגעזאגט מיט שארפע ווערטער געגען דער נייטראליטעט־שטעלונג פון נעני'ס סאציאליסטישער פארטיי, וואס קומט צונוץ די קאמוניסטן און אין דער זעלבער צייט איז אויף דעם קאנגרעס אנגענומען געווארן א באשלוס אויך געגען דער אקטיווער שטיצע פון די נעני־סאציאליסטן צו דער קאמוניסטישער פארטיי.

אזוי האבן בידע פארטייען געזאגט דערווייל דאס לעצטע ווארט אין דער פראגע פון פאראייניגונג און עס קאן זיך דאכטן, אז עס וועט נאך דויערן א היפשע צייט, ביז עס וועט זיך ווידער הערן דאס ווארט פאראייניגונג אין דער טראגיש צעריסענער און צעשפאלטענער ארבעטער באוועגונג פון איטאליע, סיי אויפן פאליטישן, סיי אויפן טרייד יוניאניסטישן פעלד.

פארלאמענט־וואלן אין ניי זילאנד

דעם 30טן נאוועמבער זיינען פארגעקומען אלגעמיינע פארלאמענט־וואלן אין ניי זילאנד.

ביז איצט איז אין ניו זילאנד געווען ביי דער מאכט די קאנסערוואטיווע פארטיי, פאר אכט יאר צייט. זי האט דריי מאל געוואונען די אלגעמיינע וואלן, פון 1949 ביז 1957. די לייבאר פארטיי האט זייער פיל אויפגעטאן אין אט דעם לאנד וואס איז א מוסטער פון סאציאלער געזעצגעבונג פאר דער גאנצער וועלט. ספעציעל אין דער צייט פון דער מלחמה האט די לייבאר רעגירונג דורכגעפירט די מאביליזאציע פון אלע עקאנאמישע רעסורסן פאר די מלחמה־באדערפענישן, ביי א גלייכער יושר'דיגער פארטיילונג פון די לאסטן אויף אלע טיילן פון דער באפעלקערונג.

די לעצטע וואלן האט די לייבאר פארטיי פארשפילט הויפטזעכלעך צוליב דעם וויל א נייע פארטיי איז ארויסגעקומען אין וואל־קאמף, וואס האט פון איר אפגעריסן פיל טויזנטער שטימען. די נייע פארטיי רופט זיך „סאשעל קרעדיט פארטי", אן ענלעכע ארגאניזאציע ווי די „סאשעל קרעדיט פארטי" אין קאנאדע. זי האט אליין נישט געוואונען קיין איין מאנדאט, אבער זי האט געשעדיגט דער לייבאר פארטיי, וועלכע האט דעראבערט 35 מאנדאטן אין דעם פארלאמענט וואס באשטייט פון 70 מאנדאטן.

די קאנסערוואטיווע רעגירונג האט בשעת איר רעגירונגס־צייט נישט אפגעשאפט קיין שום סאציאלע געזעצן וואס די לייבאר רעגירונג האט איינגעפירט. זי האט צוליב דעם געוואונען א גרויסע פאפולאריטעט אויך ביי דער ארבעטער באפעלקערונג. אין איצטיגן וואל־קאמפיין איז ווידער אמאל ארויסגעטראטן אויך די „סאשעל קרעדיט פארטי", הגם זי האט אויך איצט נישט קיין שום אויסזיכטן צו געווינען אפילו איין איינציגן מאנדאט. ס'איז קיין צווייפל נישט אז אויך איצטער וועט דאס שטארק שעדיגן דער לייבאר פארטיי.

אין דער אמעריקאנער ארבעטער-באוועגונג

פון ש. ווייס

דער צווייטער צוזאמענפאר פון דער א. פ. ל.-סי. אי. א., וואס וועט זיך אנהייבן דעם 5טן דעצעמבער, אין אטלאנטיק סיטי, וועט אפגעהאלטן ווערן אין א קריטישער פעריאדע אינם לעבן פון דער אמעריקאנער ארבעטער-באוועגונג.

אין איר אינערלעכן לעבן איז די פאראייניגטע פעדעראציע באדראָט פון א נייעם ריס אין דעם ארבעטער-לאגער. עס איז שוין איצט זיכער, אז דער צוזאמענפאר וועט אויסשליסן די טימסטערס (טראנספּאָרט-ארבעטער) יוניאן. צוזאמען מיט די טימסטערס וועט אפשר אויך אויסגעשלאסן ווערן די בעקער-יוניאן, וואס ווייזט דערווייל ניט ארויס קיין שום נייגונג צו באקומען דעם פארלאנג פון דער פעדעראציע-אנפירונג צו באזייטיגן איר „קארופּטירטן" פרעזידענט און זיינע משרתים. דאס שטעלן אט די צוויי ארגאניזאציעס מיט איבער א מיליאן און א האלב מיטגלידער מחוץ למחנה פון דער פאראייניגטער פעדעראציע, קען שאפן א באדען פאר א נייער צעטיילונג און נייע שטרייטיגקייטן.

אויפן לעגיסלאטיוון געביט איז די ארבעטער באוועגונג באדראָט פון נייע פעדעראלע און סטייט-געזעצן געגן יוניאנס, וואס קענען באדייטנדיג שטערן דער ארגאניזירונג פון אומארגאניזירטע ארבעטער און באגרענעצן די פּאָליטישע טעטיגקייט פון די ארבעטער-ארגאניזאציעס, וואס איז געווארן אזא וויכטיגער טייל פון זייערע נארמאלע פונקציעס.

אויפן עקאנאמישן געביט שטייט די ארבעטער באוועגונג פנים אל פנים מיט א ריסעסיע אדער קריזיס, וואס קען באדראָען די עקאנאמישע פּאָזיציעס פון דער ארגאניזירטער ארבעטערשאפט. אפיציעלע ציפערן ווייזן, אז די צאל ארבעטנדיגע אין פאבריקן האט זיך פארקלענערט, פאריגן אקטאבער, מיט 470 טויזנט אין פארגלייך מיט דעם זעלביגן חודש אין 1956; די אלגעמיינע צאל ארבעטסלאזע, וואס ווערט פון אפיציעלע קוואלן געשאצט ארום צוויי און א האלבן מיליאן, איז לעצטן אקטאבער גרעסער געווארן הגם נארמאל האלט געדארפט וואקסן די צאל באשעפטיגטע ארבעטער אין אט דעם סעזאן-חודש; קאנסומער-הוצאות זיינען געפאלן אויף צוויי פּראָצענט, מחמת דער עולם הויבט אן שפארן אויסגאבן אויף זאכן, וואס ער קען זיך ניט דערלויבן איינקויפן און אונטערנעמער קארגן הוצאות אויף אינוועסטמענטס אין נייע מאשינען, מחמת די אלטע פאבריק-איינריכטונגען באנוצט ווערן ניט זייער פולע קאפאציטעט.

זיינען דאס אנזאגן אויף א קורצער און מילדער ריסעסיע, וואס ווערט פון קאפיטא-ליסטישע עקאנאמיסטן באצייכנט אלס א מין סארט „אדושאסטמענט" אדער זיינען דאס סימנים פון א טיפערן און לענגערן קריזיס — דאס וועט די צייט ווייזן. דערווייל אבער קען אפילו א מילדע ריסעסיע שטערן אינם טאג-טעגלעכן קאמף פון יוניאנס פאר סאציאלע און עקאנאמישע פארבעסערונגען.

די הויפּט-פּראָבלעם איז עטישע זויבערקייט אין דער ארבעטער באוועגונג

אין דעם רוף פון דעם א. פ. ל.-סי. אי. א. עקזעקוטיוו קאונסיל צו וויילן דעלעגאטן צו דער קאנווענשאן, היינטיגן חודש, ווערט אנגעוויזן, אז דער וויכטיגסטער ענין אויף דער טאג-ארדענונג וועט זיין די פראגע פון עטישער זויבערקייט אין די יוניאנס. „די אנטשלאסנקייט פונם עקזעקוטיוו קאונסיל צו באזייטיגן דעם איינפלוס פון קארופּטירטע עלעמענטן אין דער ארבעטער באוועגונג, זאגט זיך אין דעם רוף, און דער גאנצער ענין פון עטישער זויבערקייט, וועט אויפגעשטעלט ווערן אויפן סדר-היום פון דער צווייטער קאנסטיטוציאנעלער קאנווענשאן. פון די קאנווענשאן באשלוסן איז, אין א גרויסער מאס, אפהענגיג די צוקונפט פון דער אמעריקאנער ארבעטער באוועגונג, ווי אן אינטעגראלער כוח פאר א העכערער מאראליטעט אין אונזער לאנד".

דאס זיינען שטארקע ווערטער. עס זעט ניט אויס, אז דער עקזעקוטיוו קאונסיל איז גרייט צו מאכן וועלכן עס איז צוריקצוג אין זיין אומ'ברחמנות'דיגן קאמף געגן קארופּציע און אומעטישע פירונגען אין דער פאראייניגטער ארבעטער באוועגונג. צום גליק וועט דער עקזעקוטיוו קאונסיל זיין בכוח צו באריכטן צו די דעלעגאטן וועגן גאנץ באדייטנדיגע דערגרייכונגען אין אט דעם קאמף.

פון די פינף אינטערנעשאנאל יוניאנס, געגן וועלכע די „עטיקל פּראקטיסעס" קאמיטע האט געבראכט ערנסטע באשולדיגונגען צום א. פ. ל.-סי. אי. א. עקזעקוטיוו קאונסיל, האבן דריי שוין גענומען די ערשטע שריט צו באזייטיגן די קארופּטירטע רעדלפירערס פון יוניאן פּאָזיציעס.

די „עלייד אינדאסטריעל ווארקערס" אינטערנעשאנאל (פריערדיגע א. פ. און ל. אויטא-יוניאן), האט, אויפן פארלאנג פון דער פעדעראציע, אפגעהאלטן א ספעציעלן צוזאמענפאר און באזייטיגט איר קארופּטירטע פירערשאפט. די קאנווענשאן האט דערוויילט א נייעם פּרעזידענט, קארל גריפּענטראג, און א נייעם סעקרעטאר-טרעזשורער און אן עקזעקוטיוו באארד; די קאנסטיטוציע איז אמענדירט געווארן צו באגרענעצן די מאכט פון דעם פּרעזידענט; עס איז איינגעשטעלט געווארן אן איינהייטלעכער קאנטראל איבער די פינאנץ ענינים און בוכפירונג פון יעדן לאקאל און די פינאנץ באריכטן וועלן געמאכט ווערן צוגענגלעך פאר יעדן מיטגליד; די יוניאן וועט אויפגעבן איר לוקסוריעזע היים אין בעווערלי הילס, קאליפארניע, און זיך אריבערציען אין קלענערע אפיסעס אין א שטאט אין מיטעל-וועסט, וואו „עס לעבט און ארבעט די מערהייט פון דער מיטגלידערשאפט". און די יוניאן וועט ארויסגעבן אנשטאט איר לוקסוריעזן פערטל-יאריגן זשורנאל, אן איינפאכע חודש'לעכע צייטונג.

די רעפארמען זיינען דורכגעפירט געווארן אונטערן אויפזיכט פון א ספעציעלן פארשטייער פון דער א. פ. ל.-סי. אי. א. עקזעקוטיוו קאונסיל. די צענטראלע קערפערשאפט וועט, ערב דעם אלגעמיינעם צוזאמענפאר, באשליסן צי די אינטערנעשאנעל איז באמת פריי פון אומערלעכע פירער און פירונגען, און דאן אנערקענען די לעגיטים-דערוויילטע דעלעגאטן צום צוזאמענפאר אין אטלאנטיק סיטי. מיט דער באזייטיגונג פון אירע קארופּטירטע פירער וועלן זיך שטארקן די אויסזיכטן אויף א פאראייניגונג מיט דער סי. אי. א. אויטא-יוניאן אין דער ווייטערדיגער צוקונפט.

די „דיסטילערי ווארקערס" יוניאן, וועלכע איז פון דעם „עטיקל פּראקטיסעס" קאמיטעט געשטעלט געווארן אונטער ערנסטע קלאגעס פון קארופּציע, האט אנגענומען די פאדערונג פון עקזעקוטיוו קאונסיל צו שטעלן די געשעפטס-פירונג פון דער ארגאניזאציע אונטערן אויפזיכט פון א פארשטייער פון דער פעדעראציע. די יוניאן וועט אפהאלטן א ספעציעלע קאנווענשאן, דעם 25טן נאוועמבער, אין וואשינגטאן, ביי וועלכער די דעלעגאטן וועלן האבן א מעגלעכקייט צו דערוויילן א נייע יוניאן-אנפירונג. עס איז פאראן א גוטע אויסזיכט, אז די שטרייטענדיגע פראקציעס אין דער יוניאן וועלן ביים צוזאמענפאר, וואס וועט פארקומען אונטערן אויפזיכט פון דעם פעדעראציע פארטרעטער, זיך איינינגן ווער עס זאלן זיין די פירער פון דער יוניאן, און אז די דעמאקראטיש-דערוויילטע פירער וועלן באמת זיין פריי פון וועלכע עס איז פארבינדונגען מיט דער אלטער באנדע, וואס האט באהערשט די יוניאן. אין אזא פאל וועט מען פארשפארן אויסצושליסן די שנאפּס- און וויין-ארבעטער יוניאן פון דער פאראייניגטער ארבעטער באוועגונג.

די טעקסטיל ארבעטער יוניאן (פריערדיגע א. פ. און ל.) איז די דריטע יוניאן, וואס האט אנגענומען די פאדערונגען פונם עקזעקוטיוו קאונסיל און איז פטור געווארן פון אירע צוויי הויפּט-באאמטע. לויד קלענערט, סעקרעטאר-טרעזשורער פון דער יוניאן, און אנטאני וואלענטי — פּרעזידענט — האבן, אונטערן דרוק פון די באשולדיגונ-

גען פון דעם „עטיקעל פראקטיסעס" קאמיטעט, רעזיגנירט. די עקזעקוטיווע פון דער יוניאן האט, ביי א ספעציעלן מיטינג, באשלאסן אנצונעמען די רעזיגנאציעס פון אירע הויפט־באאמטע, וואס זיינען באשולדיגט געווארן אין פארטאכלעווען יוניאן־פאנדן פאר זייער פריוואטן געברויך. די עקזעקוטיווע האט אויך באשלאסן בטל צו מאכן א פריערדיגן צוזאג אויסצוצאלן 104 טויזענט דאלאר צו איר רעזיגנירטן סעקרעטאר־טרעזשורער, אלס אזא סארט „סעווערענס־פעי"; אנצונעמען די אויפזיכט פון א ספעציעלן פארטרעטער פון דער פעדעראציע איבער דער פארוואלטונג פון דער יוניאן און רופן א ספעציעלע קאנווענשאן, „אין דער נאענטער צוקונפט", צו דערוויילן א נייע פארוואלטונג.

די צוויי יוניאנס, וואס זיינען סוספענדירט געווארן פון דעם א. פ. ל.־סי. אי. א. עקזעקוטיוו קאונסיל, און וועלען ווארשיינלעך אויסגעשלאסן ווערן ביים קומענדיגן צוזאמענפאר פון דער פאראייניגטער פעדעראציע, זיינען די טימסטערס און בעקער־ארבעטער יוניאן. די „טימסטערס בראדערהוד" (טראנספארט־ארבעטער) האט ביי איר לעצטער קאנווענשאן דערוויילט אלס איר פרעזידענט דזשעימס האפא, קעגן וועלכן עס זיינען געריכטעט די הויפט־באשולדיגונגען אין קארופציע, און די יוניאן גרייט זיך צו מאבילירן די סימפאטיעס פון אנדערע יוניאנס אין איר קאמף קעגן אויסשליסונג. די בעקער־יוניאן ווידער דארף באשליסן ביי איר עקזעקוטיוו באארד מיטינג אדער צו באזייטיגן דעם פרעזידענט פון דער יוניאן, דזשעימס קראס, וועלכער ווערט באשולדיגט אין אומעטישער אויפפירונג, אדער אויסגעשלאסן צו ווערן פון דער פעדעראציע. ביידע יוניאנס וועלן ניט האבן קיין רעכט צו באטייליגן זיך אינם צוזאמענפאר, הגם זייערע פארשטייער וועלן האבן א מעגלעכקייט צו פארטיידיגן זייער שטאנדפונקט ווען עס וועט באהאנדלט ווערן דער באריכט פון עקזעקוטיוו קאונסיל בנוגע זייער אויסשליסונג.

ארום און ארום וועט עטיק און מאראל שטיין אין צענטער פון דעם קומענדיגן א. פ. ל.־סי. אי. א. צוזאמענפאר. ריייניגן די ארגאניזירטע ארבעטער באוועגונג און עטאבלירן הויכע מאראלישע סטאנדארדס פאר דער אויפפירונג פון אירע באאמטע, איז געווארן ממש א לעבענס נויטווענדיגקייט. ערשטענס, איז די ארבעטער באוועגונג אויסגעוואקסן צו א גרויסן סאציאלן פאקטאר אין לאנד, וואס האט גרויסע מאראלע פארפליכטונגען צום כלל; צווייטענס, איז א גרינטלעכע ריייניגונג פון דעם אייגענעם „הויז און לייבאר" דער בעסטער ענטפער קעגן אנטי־יוניאן געזעצן, וואס רעאקציאנערע קרייזן גרייטן זיך דורכצופירן אין קאנגרעס און אין די באזונדערע שטאטן.

די יוניאן־ברעכערישע מעטאדן פון שעפערמאן און קאמפאניע

• צייטונגס־לייענער האבן פאריגן חודש געהאט א געלעגנהייט צו באקענען זיך מיט די גרעסטע מעטאדן, וואס „אנשטענדיגע" פירמעס באנוצן היינטיגע צייטן אויף צו ברעכן סטרייקס און יוניאנס. ווען דער מעקלעלען סענאט־קאמיטעט האט ענדלעך גענומען אונטערזוכן די געשעפטן פון „נייטן שעפערמאן אסאשיעיטס" — אן אגענטור וואס דערמאנט אייך אן דער אמאליגער פינקערטאן־חברותא. מיר זאגן ענדלעך, ווייל דער מר. שעפערמאן איז פאריגן מערץ שוין אויפגעטראטן ביים פארהער פון דעם זעלביגן סענאט־קאמיטעט און ער האט דעמאלט געמאכט אזא „גוטן איינדרוק" אויף די מייסטע סענאטארן, אז ער איז ארויס פונם פארהער ווי א קאטשקע פון וואסער. ער האט זיך אזוי גיך דורכגעגליטשט, ווי מיר האבן שוין באמערקט אויף דעם פלאץ אינם סעפטעמבער־נומער „גערעכטיגקייט", אז די פרעסע, וואס האט דעמאלט אזוי געליארעמט וועגן „לייבאר־רעקעטירס", האט דעם פיפיגן ביזנעסמאן קוים באמערקט.

ביי דעם איצטיגן פארהער, וואס האט אנגעהאלטן איבער צוויי וואכן, האט דער סענאט־קאמיטעט אויפגעהויבן דעם פארהאנג איבער דער „ארבעט" פון „שעפערמאן־אסאשיעיטס" און עס האט זיך אנטפלעקט א שענדלעך בילד, ווי אזוי אנשטענדיגע פירמעס, גרויסע און קליינע, דינגען, דורך דער שעפערמאן־אגענטור, גענגסטערס, אונטערוועלט־מענשן און גלאט פארברעכער, פאר דעם פרייז פון שווערע צענדליגער טויזנטער דאלאר, אויף צו שטערן זייערע ארבעטער צו ארגאניזירן לעגיטימע יוניאנס.

מר. נייטן שעפערמאן, וועלכער האט אויך אלס פארטנער אין די ביזנעס זיין זון שעלטאן, האט אלס קליענטן ארום 475 פירמעס, וועלכע ער העלפט מיט פארשיידענע עצות אין זייערע באציאונגען מיט די ארבעטער. דער מעקלעלען סענאט־קאמיטעט האט זיך בלויז באקענט מיט 145 שעפערמאן־קאסטאמערס, צווישן זיי אזעלכע הענט ווי די „סירס, ראבאק ענד קאמפאני", וואס באשעפטיגט איבער צוויי הונדערט־טויזנט אנגעשטעלטע. 70 פראצענט פון די דאזיגע פירמעס האבן, ווי עס דערקלערט סענאטאר מעקלעלען, באנוצט די שעפערמאן־אגענטור אויף צו שטערן יוניאן־ארגאניזאציע. עס איז זייער כאראקטעריסטיש וואס די איבערוועגנדיגע צאל שעפערמאן־קליענטן זיינען אין ריטייל און האלסייל־האנדל, וואו יוניאניזם האט קוים באוויזן אריינצודרינגען.

די שעפערמאן־אגענטור האט געהאט פארשיידענע מעטאדן אין קאמף קעגן לעגיטימע יוניאנס, באצענדיג פארשיידענע עקספערטן אין איר „ארבעט". ווען א יוניאן האט גענומען פירן אן ארגאניזיר־קאמפיין, האבן אגענטן פון דער שעפערמאן־אגענטור גענומען נאכשפיאנירן די ארבעטער צו זען ווער עס איז „פייער־פלאם פאר דער יוניאן" און ווער „אייז־קאלט צו יוניאן־ארגאניזאציע". ארבעטער, וואס זיינען געווען פאראינטערעסירט אין דער יוניאן, זיינען באזייטיגט געווארן, אז זיי קענען פארלירן זייערע דזשאבס אדער טראנספערירט ווערן צו אן ערגער־באצאלטער ארבעט. צייטענווייז איז די פירמע געגאנגען א שריט ווייטער און טאקע געוויזן א „שטארקע האנט". אויב יוניאן ארגאניזאציע האט פראטעסטירט צו דער שטופע, אז עס האט געהאלטן ביים דורכפירן א „בעשא־נעל לייבאר רילעישאנס" אפשטימונג, האבן שעפערמאן־אגענטן ארגאניזירט א באוועגונג צו שטימען קעגן דער יוניאן, דורך א ספעציעלן „נא־וואוט"־קאמיטעט פון די ארבעטער, אדער זיי האבן ארגאניזירט א קאמפאני־יוניאן צו קאנקורירן מיט דער לעגיטימער ארבעטער ארגאניזאציע.

אין מישיגען סטייט, די טעריטאריע פון דזשעימס האפא, האבן שעפערמאן־אגענטן זיך באנוצט מיט אזא מעטאדע: א לאקאל פון דער טימסטערס יוניאן האט גענומען מכלומרשט ארגאניזירן די ארבעטער פון א פירמע און געשטעלט פיקעטס ארום דער אונטערנעמונג. מען האט דער פירמע באצייטנס געלאזט וויסן, אז זי קען דורך דער שעפערמאן־אגענטור ארראנזשירן „אן אפמאך" מיט דער „יוניאן". דער „אפמאך" איז באשטאנען אין צאלן א געוויסע סומע כאבאר, פאר וועלכער מען האט די פירמע צורו געלאזט. די אנפירונג פון דער טימסטערס־יוניאן איז בכלל געווען אין די פריינטלעכסטע באציאונגען מיט נייטן שעפערמאן, וועלכער האט איינגעקויפט טייערע חפצים פאר דעם יוניאן־פרעזידענט, דייוויד בעק, און באצאלט פעטע בילס פאר פארשיידענע הוליאנקעס פון אזוי־גערופענע „יוניאן־פירער".

די שעפערמאן־פירמע ארבעט, לויט די אויפדעקונגען פון דעם מעקלעלען סענאט־קאמיטע, דורך „לייבאר עקספערטן", און מאנכע פון זיי זיינען גוט־באצאלטע לאיערס, אבער אויך דורך פשוט'ע אונטערוועלט־מענטשן. אין איין פאל האט אזא טונקעלער פארשוין געקראגן צוויי טויזנט מיט אכט הונדערט דאלאר פאר א טאג „ארבעט". די „סירס־ראבאק" פירמע האט באצאלט דער שעפערמאן־אגענטור אין פארלויף פון דריי יאר, צווישן 1953 און 1956, די סומע פון 239 טויזנט מיט 651 דאלאר.

די אויפדעקונגען פון דעם מעקלעלען סענאט־קאמיטעט האבן זיך געשטיצט אויף די געשעפטס־ביכער פון דער שעפערמאן־אגענטור און אויפן עדות זאגן פון פארשטייער פון אירע קליענטן־פירמעס, צווישן זיי אויך דער מענעדזשער פון „סירס, ראבאק ענד קאמפאני". מען קען ניט זאגן, אז אלע צייטונגען, וואס האבן אזוי צעשמירט די אויפדעקונגען פון אומעטישער אויפפירונג פון מאנכע יוניאן־באאמטע, האבן אויך ווי געהעריג אינפארמירט זייערע לייענער, וועגן די האנדלונגען פון דער שעפערמאן־אגענטור און אירע בכבודיגע ביזנעס־קליענטן. מאנכע טאג־צייטונגען האבן דעם ענין אדער אינגאנצן פארשוויגן, אדער פארשטעקט די נייעס ערגעץ אין די אינעווייניגסטע שפאלטן און אונטער קליינע שריפט־קעפלעך.

עס וואלט געווען א פלאן, אז עמיצער זאל דורכפירן אן אונטערזוכונג און פארגלייכן דעם אופן ווי די טאג־פרעסע האט באהאנדלט די מעשים פון מענעדזשמענט אין פארגלייך מיט לייבאר, פון דעם עטישן שטאנדפונקט, אין אונזער סאציאלן לעבן.

מאכט אייער ביישטייערונג צום אינפאנטייל פאראליזיס־פאנד!

ביים מיטינג פון דעם גענעראל עקזעקוטיוו באארד

ביי דעם האלב־יערלעכן מיטינג פון דעם גענעראל עקזעקוטיוו באארד פון אונזער אינטערנעשאנעל, וואס איז פארגעקומען צווישן דעם 18טען און 22טען נאוועמבער, אין וואשינגטאן, זיינען ווי אלעמאל אויפגענומען געווארן באריכטן פונם צענטראלן אפיס, פון די פארשיידענע מארקעטס איבערן לאנד און פון די הויפט־דעפארטמענטס אין דער אינטערנעשאנעל. אין די באריכטן האבן זיך אפגעשפיגלט די ענדערונגען וואס זיינען פארגעקומען אין דער פרויען באקליידער־אינדוסטריע און אין דעם אלגעמיינעם עקאנאמישן לעבן און די דערגרייכונגען פון דער יוניאן אין די לעצטע אכט חדשים, זינט די צענטראלע קערפערשאפט האט אפגעהאלטן איר לעצטן מיטינג.

ביים איצטיגן מיטינג האבן געפעלט די ווייס־פרעזידענטן יוסף ברעסלאו און איזראעל האראוויץ, וועלכע זיינען געשטארבן. זייערע נעמען זיינען מיט גרויס יראת הכבוד דערמאנט געווארן ביי דער דערעפענונג פון דער ערשטער זיצונג און דעם גרויסן פארלוסט וואס די יוניאן האט געליטן דורך זייער טויט. ביי דעם איצטיגן מיטינג האט אויך געפעלט ווייס־פרעזידענט מייער פערלשטיין, וועלכער האט היינטיגס יאר רעטייערט פון זיין אמט.

די זיצונגען זיינען דערעפנט געווארן פון פרעזידענט דוד דובינסקי, וועלכער האט געגעבן אן אלגעמיינעם איבערבליק איבער דער לאגע אין דער אינדוסטריע און אין דער יוניאן.

פרעזידענט דובינסקי'ס באריכט

אין זיין איבערבליק איבערן מצב פון דער אינדוסטריע אין די פאראייניגטע שטאטן און קאנאדע, האט פרעזידענט דובינסקי אנגעוויזן, אז די פרויען באקליידער־אינדוסטריע ווערט נאכאנאנד באווירקט פון ענדערונגען אין דער אלגעמיינער עקאנאמישער לאגע, כאטש די ווירקונג פאלגט ניט נאך די זעלביגע ליניעס. אין פריערדיגע יארן, ווען עס איז פארגעקומען אן אלגעמיינע אויפלעבונג אין די שליסעל־אינדוסטריעס פון אונזער ווירטשאפט, האבן די באקליידער־אינדוסטריעס ניט געוואקסן, אין דער זעלביגער מאס, פון דער פראספעריטי. פון דער אנדערער זייט האט דער בארג־אראפ אין דעם אלגעמיינעם עקאנאמישן לעבן, וואס מען הויבט שוין אן פילן אין לאנד, ניט אפגערופן זיך אזוי שארף אויף די באקליידונג־טריידס. מיר האבן געוואונען ווייניגער פון דער אלגעמיינער פראספעריטי און אויך פארלירן ווייניגער פון דעם צוריקגאנג אין אנדערע אינדוסטריעס.

אין דעם פעריאד זינט דעם לעצטן גענעראל באארד מיטינג, האט פרעזידענט דובינסקי באריכטעט, איז די אקטיוויטעט פון אונזערע יוניאנס געווען קאנצענטרירט אויף געווינען לוין העכערונגען פאר די מיטגלידער, צו העלפן זיי באקומען דעם וואקסנדיגן יקרות אויף לעבענס־מיטלען. זינט לעצטן פעברואר ביז איצט זיינען שוין געוואונען געווארן לוין העכערונגען פאר 150 טויזנט מיטגלידער, אונטערן „עסקעלעיטאר־קלאוז" פון די אגרימענטס אדער ביים באנייען אפמאכן. פאר נאך 150 טויזנט מיטגלידער ווערן, אין איצטיגן מאמענט, געפירט פארהאנדלונגען צו קריגן לוין העכערונגען. צווישן זיי זיינען פאררעכנט די מיטגלידער פונם ניו יארקער דרעס דזשאינט באארד און פון דעם טשילדרען דרעסמאכער לאקאל 91. ביידע ארגאניזאציעס פארהאנדלען צו באנייען די קאלעקטיווע אגרימענטס.

די יוניאן האט פארלוירן ארום 5 טויזנט מיטגלידער, מייסטענס אין לאקאלן פון די ניו יארקער קלאוק און דרעס דזשאינט באארדס. דער פארלוסט אין מיטגלידער איז געקומען ניט בלויז פון רעטייערמענט אדער שטערבלעכקייט, נאר אויך פון דעם וואס עס האבן זיך ליקווידירט א צאל אלט־איינגעפונדעוועטע פירמעס אין די עלטערע מארקעטס. פון דער אנדערער זייט, מערקט זיך, אז די צאל מיטגלידער אין די מיסעלעיניוס טרעדס איז גאנץ סטאביל און האלט אפילו אין וואקסן.

פרעזידענט דובינסקי האט אויך געגעבן אן אויספירלעכן איבערזיכט איבער פאסירונגען און פראבלעמען פון דער אלגעמיינער ארבעטער באוועגונג. ער האט זיך באזונדערס אפגעשטעלט אויף די סענאט־אונטערזוכונגען איבער אומעטישע פראקטיקעס אין ארבעטער און אונטערנעמער געביטן. אין שייכות מיט אט די אונטערזוכונגען האט פרעזידענט דובינסקי דערמאנט די אומגעלונגענע פרואוון וואס מאנכע עדות האבן געמאכט ביים פארהער פון סענאט־קאמיטעט אריינצוציען דעם נאמען פון דער אינטערנעשאנעל און איר הויפט־פירער און די אומשטענדן וואס האבן געפירט צו דער דערקלערונג וואס ער האט צוגעשיקט אין פארם פון אן אפידעיוויט צו דער מעקלעלען־קאמיטע דעם 9טען אויגוסט. (אויסצוגן פון דער דערקלערונג זיינען געווען אפגעדרוקט אין סעפטעמבער־נומער „גערעכטיגקייט").

באריכטן פון די ווייס־פרעזידענטן

נאך פרעזידענט דובינסקי'ס איבערבליק איבער דער לאגע אין דער אינדוסטריע, אין דער יוניאן און איבער אלגעמיינע ארבעטער־פראבלעמען, זיינען אפגעגעבן געווארן באריכטן פון די ווייס־פרעזידענטן און די פארוואלטער פון די באזונדערע יוניאן־טעריטאריעס און דעפארטמענטס.

ווייס־פרעזידענט איזידאר נאגלער, גענעראל־מענעדזשער פונם קלאוק דזשאינט באארד אין ניו יארק, האט באריכטעט, אז דער הערבסט־סעזאן, וואס ווערט אקארשט פארענדיגט, איז ניט געווען אזוי גוט ווי מען האט אין אנהויב דערווארט. די יוניאן האט געהאפט אז די בעסערע לאגע, וואס האט זיך גענומען ווייזן אין די הערבסט־סעזאנען אין 1956 און 1957, וועט אויך ווייטער פארגעזעצט ווערן. נאגלער האט אנגעוויזן, אז די פארבעסערונגען אין די פריערדיגע סעזאנען זיינען ניט געקומען פון א פארגרעסערטער יוניט־פראדוקציע, נאר פון דעם וואס עס זיינען פארקויפט געווארן מער מאנטלען און סוטס פון דער בעסערער און העכער געפרייזטער ליין. דאס שפיגלט זיך אפ אין די פארגרעסערטע הכנסות פון די וועלפעיר פאנדן. אין דעם 1954־55 הערבסט־סעזאן איז אריינגעקומען 8 און איין צענטל פראצענט מער אין די וועלפעיר פאנדן און אין דעם הערבסט־סעזאן פון 1955־56 זיינען די הכנסות געווען דריי און דריי צענטל פראצענט מער אין פארגלייך מיט פריערדיגע סעזאנען. די טענדענץ פון דעם קאנסומענט צו קויפן די פראדוקטן אין דער בעסערער ליין איז א גוטע דערשיינונג מחמת דער בעסערער אויבער־גארמענט איז דער הויפט־ארטיקל פון דער קלאוק און סוט אינדוסטריע.

נאגלער האט אויך אויספירלעך באריכטעט וועגן דער לעצטער אנטשיידונג פון אומפארטייאישן טשערמאן, געבנדיג לוין העכערונגען פון דריי ביז 5 און א האלב דאלאר א וואך פאר וואכן־ארבעטער און פון 7 ביז 8 פראצענט פאר שטיק־ארבעטער. דער גענעראל־מענעדזשער פון דער קלאוקמאכער יוניאן האט אויך אנגעוויזן אויף דעם גוטן מצב פון דעם רעטייערמענט פאנד אין דער קלאוק־אינדוסטריע און אויף זיינע פראבלעמען.

ווייס־פרעזידענט דזשוליוס האכמאן, גענעראל־מענעדזשער פון דעם דרעס דזשאינט באארד אין ניו יארק, האט זיך אין זיין באריכט באזונדערס אפגעשטעלט אויף די ענדערונגען וואס זיינען פארגעקומען די לעצטע צען יאר אין דער ניו יארקער דרעס־אינדוסטריע. די דרעס־אינדוסטריע האט זיך אין אלגעמיין פארגרעסערט, סיי אין דער צאל באשעפטיגטע ארבעטער און סיי אין דעם סכום פראדוקציע, געמאסטן לויט די אויסגעצאלטע שכירות. בעת דער דזשאינט באארד האט אין 1946 געהאט, אונטער זיין קאנטראל, 80 טויזנט מיט 167 באשעפטיגטע ארבעטער, האט ער היינט 86 טויזנט מיט 799 ארבעטער. אויך אין דער פארטיילונג פון דעם סכום ארבעט לויט דער צאל ארבעטער אינם מארקעט איז פארגעקומען אן ענדערונג אין די לעצטע צען יאר. האט דער גענעראל־מענעדזשער פונם ניו יארקער דרעס דזשאינט באארד באמערקט, אבער די ענדערונג איז פארגעקומען לטובת די מיטגלידער אין דער אוט אוו טאון טעריטאריע.

ווייס־פרעזידענט טשארלס קריינדלער, מענעדזשער פון דער בלאוז ארבעטער יוניאן, לאקאל 25, האט אין זיין באריכט אנגעוויזן אויפן פאקט, אז עס זיינען ניט געמאכט געווארן קיין באדייטנדיגע ענדערונגען אין די סטיילס פון בלאוזעס צו סטימולירן די אינדוסטריע. ארבעט איז דעריבער אין דעם ספרינג־ און הערבסט־סעזאן געווען ווייניג. אין הערבסט־סעזאן פון היינ־

סיגען יאר האט די יוניאן געפירט אן ענערגישען דרייוו צו קריגען באצאלט פאר שטיק־ארבעטער, עקסטרא פאר אווערטיים־ארבעט, נאך 35 שעה א וואך. דער מענעדזשער פון לאקאל האט געלויבט די קאאפעראציע פון נארד, איסט און איסטערן אוט אוו טאון דעפארטמענטס פאר העלפען אינם דערפאלג פון אט דעם קאמפיין.

ווייס־פרעזידענט לואיס נעלסאן, מענעדזשער פון ניט־גודס ארבעטער לאקאל 155, האט אפגעגעבען אן אפטימיסטישען באריכט וועגען דער לאגע אין דער אינדוסטריע. פראדוקציע אינם שטריקער־טרייד האלט אין וואקסען. די צאל שעפער אין ניו יארק האט זיך פארגרעסערט און מאנכע שעפער האבען אויך פארגרעסערט זייער קאפאציטעט. אויך די צאל מיטגלידער אין לאקאל איז געוואקסען. לעצטענס האבען די שטריקער־ארבעטער געקראגען א לוין העכערונג דורך אן אנטשיידונג פון אומפארטייאישען טשערמאן, אונטער דעם עסקעלייטאר־קלאוז פון די קאלעקטיווע אגרימענטס מיט פיר באלעבאטים־אסאסיאיישאנס. די ארבעטער אין דער אינדוסטריע אין פארטא־ריקא האבען א סך געוואונען פון דער עסטאבלירונג, לעצטענס, פון א 90־סענטיגען מינימום שטונדען־לוין. אויך די ארבעטער אין דער היגער אינדוסטריע האבען געוואונען, מחמת עס איז אפגעשוואכט געווארען די אום־יושר'דיגע קאנקורענץ אין דער אינדוסטריע צווישען פארטא־ריקא און די שטאטען.

עדוארד קרעימער, גענעראל־מענעדזשער פון איסטערן אוט אוו טאון דעפארטמענט, וועלכער פארנעמט דעם פלאץ פון ניט לאנג פארשטארבענעם ווייס־פרעזידענט איזראעל האראוויץ, האט צוגעשיקט אן אויספירלעכען באריכט וועגען די דערגרייכונגען פון דעם דעפארטמענט אויפן געביט פון געווינען לוין העכערונגען, העכערע מינימום סקעילס, עקסטרא באצאלט פאר אווערטיים, באצאלטע יום טובים, „סעווערענס פעי" און פארשיידענע וועלפעיר בענעפיטס. אומעטום וואו עס זיינען באנייט געווארען אגרימענטס אדער עס זיינען אונטערגעשריבען געווארען נייע אפמאכען האט דער דעפארטמענט שטרענג דורכגעפירט דעם מאנדאט פון דער לעצטער אינטערנעשאנעל קאנווענשאן.

ווייס־פרעזידענט גדליה רובין, מענעדזשער פון קלאוק אוט אוו טאון דעפארטמענט, האט באריכטעט אז דער דעפארטמענט פירט איצט אינטענסיווע ארגאניזיר־דרייווס ארום א צאל גרעסערע ניט־יוניאן שעפער אין זיין טעריטאריע. לעצטער הערבסט־סעזאן האט זיך אנגעהויבען זייער גוט, סיי ביי דער מיטעלער און סיי ביי דער ביליגער ליין, אבער ער האט זיך פלוצים געענדיגט אין מיטען אקטאבער.

ווייס־פרעזידענט דייוויד גינגאלד, דירעקטאר פון נארד איסט דעפארטמענט, האט אין זיין באריכט אנגעוויזען אויף די פארשיידענארטיגע ארבעטען וואס זיין דעפארטמענט דארף דורכפירען אין דער פארצווייגטער טעריטאריע וואס ער נעמט ארום, וואו עס זיינען פארטראטען אלע צווייגען פון דער פרויען באקלייד־אינדוסטריע און וואו אגרימענטס מיט פירמעס גייען אויס אין פארשיידענע טערמינען. ער האט זיך באזונדערס אפגעשטעלט אויף דעם קאנפליקט וואס עס האט זיך לעצטענס אנטוויקעלט אין די באציאונגען צווישען דער יוניאן און דער „פענסילוועניע מאנופעקטשורערס אסאסיאיישאן", וועלכע פירט א קאמף געגען דער דורכפירונג פון א 35 שעה'איגער ארבעטס־וואך. דער דירעקטאר פון נארד איסט דעפארטמענט האט באריכטעט וועגען די שריט וואס די יוניאן נעמט איצט אן צו ברעכען דעם ווידערשטאנד פון דער אסאסיאיישאן דורכצופירען די קירצערע ארבעטס־וואך.

ווייס־פרעזידענטין אנדזשעלא באמבאטשי, מענעדזשערין פון אפער סאוט דעפארטמענט, האט באריכטעט וועגען די שוועריגקייטען פון דער יוניאן צו געווינען א 35 שעה'איגע ארבעטס־וואך מיט קאמפענסירענדיגע לוין העכערונגען און העכערע מינימום־סקעילס אין הסכם מיט די קאנווענשאן־באשלוסען. זי האט אויך באריכטעט, אז דער דעפארטמענט קאנצענטרירט די ארגאניזיר־ארבעט ארום עטלעכע וויכטיגע ניט־יוניאן שעפער אין ריטשמאנד און אין ראאנאק, ווירדזשיניא.

ווייס־פרעזידענט מארים ביאלים, מענעדזשער פון דער יוניאן אין שיקאגא און דירעקטאר פון מיטעל וועסט דעפארטמענט, האט באריכטעט, אז די קלאוק יוניאן אין שיקאגא גרייט זיך צו באנייען דעם קאלעקטיווען אגרימענט. די לאגע אין דער אינדוסטריע איז אין א ניש־קשה'דיגען צושטאנד. דאגעגען פארערגערט זיך די לאגע אין דער סילק־דרעס אינדוסטריע, וועלכע גייט ביסלעכווייז אוועק פון דער שטאט. די קאטאן גארמענט־אינדוסטריע האט בעהאט א גוטען הערבסט־סעזאן און עס ווערען געמאכט צוגרייטונגען אנצוהייבען פארהאנדלונגען וועגען באנייען דעם קאלעקטיווען אגרימענט, וואס גייט אויס קומענדיגען פעברואר.

ווייס־פרעזידענט ניקאלאס קירצמאן, דירעקטאר פון אהייא־קענטאקי דעפארטמענט, האט באריכטעט, אז די יוניאן האט געלאזט וויסען אלע פירמעס און אסאסיאיישאנס אין דער טעריטאריע, כאטש זייערע אגרימענטס ענדיגען זיך אין פארשיידענע טערמינען, וועגען דער פאדערונג פאר לוין העכערונגען אונטער די „עסקעלעיטארי־פונקטען" פון די אגרימענטס. דאס שליסט אויך איין די ניט־גודס שעפער אין קליוולאנד און די שעפער אין די פארשיידענע שטעטלעך.

ווייס־פרעזידענט סעמועל אטא, דירעקטאר ביים פאסיפיק קאוסט, האט געגעבען אן איבערבליק איבער דער באנייאונג פון אגרימענטס, אין דער לעצטער צייט, מיט אסאסיאיישאנס און אינדעפענדענט פירמעס אין לאס אנדזשעלעס, סאן פראנציסקא און פארטלאנד. זינט לעצטען סעפטעמבער האט דער דרעס און ספארטסוועיר דזשאינט באארד ארגאניזירט 12 שעפער מיט 385 ארבעטער. דער קלאוק דזשאינט באארד האט ארגאניזירט עלף שעפער מיט 387 ארבעטער.

ווייס־פרעזידענט בערנארד שעהן האט באריכטעט וועגען דעם פראגרעס פונם ארגאניזיר־דרייוו אין קאנאדע, ווי אויך וועגען דעם מצב פון די ארטיגע יוניאנס. זינט דעם אנהויב פונם אלגעמיינעם ארגאניזיר־דרייוו אין יאנואר, היינטיגען יאר, זיינען יוניאניזירט געווארען 48 שעפער מיט 1,856 ארבעטער.

אין פארבינדונג מיט קאנאדע איז אויך באריכטעט געווארען, אז די קלאוק־יוניאן אין קוויבעק האט לעצטענס געוואונען לוין העכערונגען און א קירצערע ארבעטס־וואך ביים באנייען דעם קאלעקטיווען אגרימענט.

באריכטען וועגען דער לאגע פון די יוניאנס אין זייערע טעריטאריעס האבען אויך אפגעגעבען וויליאם ראס, פון פילאדעלפיע; ווייס־פרעזידענט פיליפ קרעימער, פון באסטאן; עלמער קעהרער, פון די יוניאנס אין סאוט איסט דעפארטמענט; פרעדריק סיעמס, פון סאוט וועסט דעפארטמענט, און ס. טשייקין, פון לאוער סאוט וועסט דעפארטמענט.

פון די דעפארטמענטס און דעם צענטראלען אפיס האט באריכטעט גאס טיילאר פארן טרעינינג־אינסטיטוט און פאליטישען דעפארטמענט; מארים פ. גלושין, הויפט לאיער פון דער יוניאן; גודמאן בלאק און הערי העסקעל, פון דעם טויטען בענעפיט פאנד, און דר. לאזאר טעפער, פון ריסוירטש דעפארטמענט. א סומירונג פון זיין באריכט איז געדרוקט אויף אן אנדערען פלאץ אין דעם נומער „גערעכטיגקייט".

אינטערנעשאנעל דעלעגאטען צו דער א. פ. ל.־סי. אי. א. קאנווענשאן

דער גענעראל עקזעקוטיוו באארד האט ביי זיין לעצטען מיטינג באשטימט די פאלגענדע דעלעגאטען צו פארטרעטען די אינטערנעשאנעל ביי דעם צווייטען יערלעכען צוזאמענפאר פון דער פאראייניגטער פעדעראציע:

פרעזידענט דוד דובינסקי, עקזעקוטיוו ווייס־פרעזידענט לואיס סטאלבערג און די ווייס־פרעזידענטען לואידזשי אנטאניני, איזידאר נאגלער, דזשוליוס האכמאן, טשארלס זימערמאן, הערי גרינבערג, דזשארדזש רובין און די מענעדזשערס מיני לוריע מעטיסאן, שעלי אפעלטאן און מארטין ל. קאהן.

רעטייערטע מיטגלידער פון לאקאל 9

רעטייערטע מיטגלידער פון קלאוק־פינישערס, לאקאל 9, ווערען אויפמערקזאם געמאכט, אז זיי דארפען אין משך פון מאנאט דעצעמבער באצאלען זייער טויטען־בענעפיט אסעסמענט.

כדי צו באצאלען דעם אסעסמענט מוז מען ניט קומען אין אפיס פון לאקאל. מען קען אריינשיקען א טשעק אדער מאני־ארדער צוזאמען מיט דער ווידראועל־קארד מיט דער פאסט, און דער אפיס וועט צוריקשיקען די קארד מיט דעם צוגעקלעפטען סטעמפ פארן יאר 1958.

רעטייערטע מיטגלידער וואס ווילען פערזענלעך באצאלען דעם אסעסמענט, קענען קומען אין אפיס צווישען מאנטאג און פרייטאג, פון 10 ביז 11:30 אינדערפרי אדער פון 2 ביז 4:30 נאכמיטאג.

דער אדרעס פון לאקאל 9 איז:

Local 9, I.L.G.W.U., 22 West 38th St.,
New York 18, N. Y.

אין אונזער אינטערנעשאנאל

צווישען די באריכטן, וואס זיינען אפגעגעבען געווא־רען ביי די זיצונגען פון דער יוניאנס גענעראל־עקזעקוטיוו, איז אויך פאראן אן אויספירלע־כער באריכט פון דר. לאזאר טעפער, וועגן דעם עקאנאמישען מצב פון דער פרויען באקליידער־אינדוסטריע. מאנגעל אין פלאץ דערלויבט אונז לײדער ניט צו געבען זיין פולע אפשאצונג. מיר מוזען זיך באנוגענען בלויז מיט עטלעכע אויסצוגען פון זיין באריכט.

דר. לאזאר טעפער האלט, אז אין אלגע־מיין גענומען וועט אויס די לאגע אין דער באקלייד־אינדוסטריע צו זיין אין א ניש־קשה׳דיגען צושטאנד. כאטש אין דער אלגע־מיינער ווירטשאפט מערקט זיך איצט א טייל־ווייזע ריסעסיע, איז אבער פאראן א וואק־סענדיגער אינטערעס פון קאנסומענטען אין פרויען־באקליידונג און א גרעסערע פראצ־פארץ פון קאנסומער־אויסגאבען ווערט איצט פארוועגדט אויף איינצוקויפען קליידער. דער גרעסערער איינקויף פון פרויען קליידער ווערט טיילווייז סטימולירט דורך די נייע סטילס און נייע מאטעריאלען, וואס קומען איצט אריין אין דער אינדוסטריע. זינט 1955 זיינען געוואקסען די דאלאר־הוצאות אויף פרויען־באקליידונג. דערביי מערקט זיך א סענדענץ איינצוקויפען בעסערע באקלייד־ארטיקלען אנשטאט ביליגע אויסארבעטונגען.

פרייזען פאר פרויען באקלייד־ארטיקלען זיינען געשטיגען א סך ווייניגער אין פאר־גלייך מיטן אלגעמיינעם יקרות. צווישען סעפטעמבער, 1956, און סעפטעמבער, 1957, זיינען, לויטן קאנסומער־פרייז אינדעקס, די פרייזען געשטיגען אויף דריי און פיר־צענ־טעל פראצענט. אבער פרייזען אויף פרויען־באקליידונג זיינען געשטיגען בלויז אויף צוויי צענטעל פראצענט. אויף אזא אופן האט דער קונה פון באקלייד־ארטיקלען געקאנט איינ־קויפען פארן דאלאר באדייטענדיג מער ווי ארטיקלען אין „הארד־גודס״ אינדוסטריעס.

הגם די פרויען באקלייד־אינדוסטריע גייט אין אלגעמיין בארג־ארויף, בלייבען אבער געוויסע צווייגען אין דער אינדוסטריע כסדר הינטערשטעליג. בעת צווישען 1954 און 1956 זיינען כסדר געוואקסען די פראדוקציע און דער פארקויף פון מאנטלען, דרעסעס, סקירטס, בלאוזעס, סוועטערס און סליפס, איז אבער דער פארקויף פון דער בי־ליגער ליין דרעסעס, געפרייזט אויפן טוצען, און סוטס געבליבען ווייט הינטער־שטעליג. אין די ערשטע ניין חדשים פון יאר 1957, מערקט זיך די זעלביגע טענדענץ: סוטס און טוצען געפרייזטע דרעסעס פאר־קויפען זיך אלץ ווייניגער אין פארגלייך מיט אנדערע באקלייד־ארטיקלען.

אין דער קאוט און סוט אינדוסטריע איז, אין די ערשטע ניין חדשים פון 1957, דער דאלאר־פארקויף פון אט די ארטיקלען גע־פאלען אויף איין פראצענט. דאס איז הויפט־זעכלעך געווען א רעזולטאט פון דעם שוואַ־כען פארקויף פון סוטס. אין אלגעמיין אבער איז דער סכום פון פארקויפטע ארטיקלען, היינטיגען יאר, העכער ווי מיט צוויי יאר צוריק.

אויסגעצאלטע שכירות אין דער פרויען באקלייד־אינדוסטריע, דערקלערט דר. טע־פער אין זיין באריכט, זיינען היינטיגען יאר געווען מער ווי פאראיארען און אין 1956 מער ווי אין 1955, אין דער טשילדרען דרעס־אינדוסטריע, וואו די לאגע איז געווען באַ־זונדערס גוט, איז אין דריטען קווארטעל פון היינטיגען יאר אויסגעצאלט געווארען צלף פראצענט מער ארבעטער־לוינען ווי אין דער זעלביגער פעריאדע אין 1956.

פארשידענע פאקטארען האבען בייגע־טראגען צו דער העכערונג אין די „פעי־ראלס״ אין דער פרויען באקלייד־אינדוסטריע אין אלגעמיין. ביי קינדער־דרעסעס, אנדער־וועיר און קארסעטס איז די צאל באשעפ־טיגטע ארבעטער געווען גרעסער ווי אין 1956. עס איז אויך געווען מער מלאכה אין די שעפער און מען האט געארבעט מער שטונדען. אין אנדערע צווייגען פון דער אינ־דוסטריע איז באשעפטיגונג, אין פארלויף פון גאנצען יאר, געווען אומרעגולער. אין אלגעמיין ווייזט דר. טעפער׳ס באריכט, אין די לאגע אין דער פרויען באקלייד־אינדוס־טריע דערווייל אין א גאנץ געזונטען צו־שטאנד.

מיטגלידער אין ניו יארק, אויפמערקזאם!

נאך דעם 31טען דעצעמבער וועט דער יוניאן העלטה־סענטער ניט מער אנער־קענען די מעדיקאל סירוויס צעטלאפס, וואס איר האט ארויסגענומען אין יאר 1957. עס איז דעריבער נויטיג, אז איר זאלט אין פארלויף פון דעם היינטיגען חודש ארויסנעמען די נייע מעדיקאל צע־טלאפס פארן יאר 1958; וועלכע איר קענט קריגען נאכן 15טען דעצעמבער, אין אפיס פון אייער לאקאל.

די נייע צעטלאפס וועלען זיין גילטיג א גאנץ יאר, א חוץ פאר די מיטגלידער פון די לאקאלען: 20, 82, 91, 99, 105, 132 און 155. די מעדיקאל צעטלאפס פאר די מיטגלידער פון אט די זיבען לא־קאלען, וועלען זיין גילטיג ביז דעם 30טען יוני, ווען זיי וועלען דארפען ארויסנעמען נייע צעטלאפס פאר דער צווייטער העלפט פונם יאר.

לאקאל 23 געווינט איבער 400 נייע מיטגלידער

לאקאל 23, סקירטמאכער און ספארטוועיר ארבעטער, האט געוואונען 452 נייע מיט־גלידער, באריכטעט לואיס רייס, מענע־דזשער פונם לאקאל. דעם באריכט פונם וואוקס פון דער ארגאניזאציע און אירע דער־גרייכונגען, זינט לעצטען מאי, האט דער מענעדזשער אפגעגעבען ביי א גוט־באזוכ־טען מעמבערשיפ־מיטינג, לעצטען אקטאבער, אין דיפלאמאט האטעל. ביים זעלביגען מי־טינג איז אויך אויפגעטראטען מעיאר ראָ־בערט וואגנער און דער עקזעקוטיוו דירעק־טאר פון דער ליבעראל פארטיי, בען דייווידסאן, צו דיסקוטירען די אישום אין די ניו־יארקער שטאט־וואלען.

מענעדזשער לואיס רייס, וועלכער האט, אגב, לעצטענס געפייערט 25 יאר אלס הויפט־פירער פון לאקאל 23, האט באריכטעט, אז דער לאקאל האט איצט איבער אכט טויזענט מיטגלידער און האלט כסדר אין וואקסען. דער לאקאל פירט נאכאנאנד א קאמפיין צו ארגאניזירען די אומארגאניזירטע שעפער אין דער אינדוסטריע. די סקירט און ספארטוועיר ארבעטער יוניאן קאנטראלירט איצט 416 שעפער, פון וועלכע 91 זיינען אינסייד־מאנו־פעקטשורערס, 124 זיינען דזשאבערס און 201 קאנטראקטארס.

דער מענעדזשער האט אויך באריכטעט, אז עס זיינען אריינגעקומען 51 נייע אפליקאַ־ציעס פאר עלטער־פענסיעס, וועלכע וועלען אויפגענומען ווערען דורך דער פארוואלטונג פונם רעטייערמענט־פאנד. בארעכטיגטע אפ־ליקאנטען וועלען געשטעלט ווערען אויף פענסיע מיטן אנהויב פון קומענדיגען יאר. לאקאל 23 האט שוין איצט צוויי הונדערט רעטייערטע מיטגלידער, וואס קריגען זייערע חודש׳לעכע פענסיעס פון דער יוניאן.

דער לאקאל פירט אן אינטענסיווע בילדונגס־און אויפקלערונגס־ארבעט צו אינטע־גרירען די ניי־געקומענע שפאניש־רעדענ־דיגע מיטגלידער, מייסטענס אימיגראנטען פון פארטא־ריקא, אין דעם לעבען און אק־טיוויטעטען פון דער ארגאניזאציע. פאריגען אקטאבער האט לאקאל 23 אנגעהויבען ארויס־געבען אן אכט־זייטיגען בולעטין „דער סקירטמאכער״, אין ענגליש און אין שפא־ניש, אונטער דער רעדאקציע פון ארון פענקין, דעם יוגענטלעכען בילדונגס־דירעק־טאר, וואס האט זיך אויסגעלערנט שפאניש כדי צו קענען לייכטער זיך פארשטענדיגען מיט די נייע יוניאן־רעקרוטען.

מאכט אייער ביישטייערונג צום אינפאנטייל פאראליזיס־פאנד!

דעם אויפשטאנד פון די אונגארישע ארבע־

לאָק. 62 אָרגאַניזירט זיבען נייע שעפּער

לאָקאַל 62, נעגליזשעי און אַנדערוועיר אַרבעטער, האָט פאַריגען חודש אָרגאַניזירט 7 נייע שעפּער, באַריכטעט מעטיו שעהנוואַלד, מענעדזשער פון לאָקאַל. דריי פון די זיבען שעפּער זיינען אין ברוקלין און פיר אין ניו־יאָרק.

די ניי־אָרגאַניזירטע שעפּער אין ניו־יאָרק זיינען: די „טילמאַר", „לילאַ לינגערי", „קאָלעט מאַנופעקטשורינג" און „קלאַודיאַ". די שעפּער אין ברוקלין זיינען: „פּעטי דריעס", לאָורעמביאַ און „עס ענד בי" אין קוני־אײַלענד. אין דעם לעצטען שאָפּ האָט די יוניאָן געפירט אַ דריי־טאָגיגען סטרייק צו געווינען יוניאָן־אַנערקענונג.

די יוניאָן האָט געוואונען פאַר די ניי־אָרגאַניזירטע אַרבעטער אַ 35 שעה'איגע אַרבעטס־וואָך, אַ רעדוקציע פון די שכירות און אַרבעטס־באַדינגונגען ווי אויך וועלפעיר־בענעפיטס, ווי עס געניסען אַלע מיטגלידער פון דעם לאָקאַל.

• • •

מענעדזשער מעטיו שעהנוואַלד באַריכטעט אויך, אַז דער לאָקאַל וועט, אָנהויבענדיג דעם קומענדיגען פרילינג, אָננעמען פּענסיע־אַפּליקאַציעס פון ווייבלעכע מיטגלידער, איבער 62 יאָר אַלט. די רעטייערמענט־אַפּליקאַציעס וועלען אָנגענומען ווערען אין הסכם מיט דער רעקאָמענדאַציע פון דער גענעראַל־עקזעקוטיווע פון דער אינטערנעשאַנעל, פון לעצטען יאָר, צו רעטייערען פרויען־מיטגלידער אין עלטער פון 62 יאָר, אויב דאָס רירט ניט אָן די סטאַביליטעט פון דעם באַטרעפענדען פּענסיע־פאָנד. לאָקאַל 62 האָט, נאָך אַ זאָרגפעלטיגער אונטערזוכונג, פעסטגעשטעלט, אַז זיין רעטייערמענט־פאָנד איז אימשטאַנד צו רעטייערען באַרעכטיגטע ווייבלעכע פּענסיע־אַפּליקאַנטען, וואָס האָבען דערגרייכט זייער 62 יאָריגען עלטער.

מיטגלידערינס, וואָס וועלען רעטייערען צו 62 יאָר, וועלען קריגען 21 פּראָצענט ווייניגער פּענסיע, ווי די יעניגע וואָס רעטייערען אין עלטער פון 65 יאָר. די פולע מאַקסימאַלע פּענסיע אין לאָקאַל 62 איז 50 דאָלאַר.

לאָק. 155 געווינט לוין העכערונגען פאַר 13 טויזענט מיטגלידער

לאָקאַל 155, ניט־גודס אַרבעטער, האָט געוואונען לוין העכערונגען פאַר זיינע 13 טויזענט מיטגלידער, באַריכטעט וויצע־פּרעזידענט לואיס נעלסאָן, מענעדזשער פון לאָקאַל. די יוניאָן האָט געוואונען די לוין העכערונגען אונטערן „עסקעלייטאָר"־פּונקט פון די קאָלעקטיווע אַגרימענטס מיט פיר מאַנופעקטשורערס אַסאָסיאיישאַנס, דורך אַן אָנטשיידונג פון אומפּאַרטייאישען טשערמאַן. די אַסאָסיאיישאַנס זיינען: די „קניטעד ניטווער מאַנופעקטשורערס ליג"; די „אַסאָסיאיישאַן אָוו ניטעד מאַנופעקטשורערס"; די „פּעסעמענטערי ענד טרימינג מאַנופעקטשורערס אַסאָסיאיישאַן", און די „ניטעד אַקסעסאַרי אינק.".

ווי וויצע־פּרעזידענט נעלסאָן באַריכטעט, האָט די יוניאָן צום ערשט אָפּגעהאַלטען אַ ריי קאָנפערענצען מיט די פאָרשטייער פון די אַסאָסיאיישאַנס, אָנווייזענדיג אויף דעם שטייגענדיגען יקרות און אויף דעם רעכט פון דער יוניאָן צו פאַרלאַנגען לוין העכערונגען, אונטער דעם „עסקעלייטאָר"־פּונקט פון די אַגרימענטס. די בעלי בתים האָבען אָבער זיך אָפּגעזאָגט צו געבען וועלכע עס איז לוין העכערונג טענה'ענדיג אַז די פּרייזען אויף לעבענס־מיטלען זיינען נאָך ניט הויך גענוג געשטיגען צו באַרעכטיגען לוין העכערונגען און, צווייטענס, אַז די מיטגלידער פון דער יוניאָן האָבען היי־יאָר פאַרדינט מער, ווי אין די לעצטע עטלעכע יאָר.

די יוניאָן איז דעריבער געווען געצוואונגען פאָרצולעגען אירע פאָדערונגען צום אומפּאַרטייאישען טשערמאַן, דר. הערמאַן א. גרעי. נאָך עטלעכע פאַרהערען פון ביידע צדדים און נאָך אַ גרינטלעכער אונטערזוכונג, האָט דער אומפּאַרטייאישער טשערמאַן אַרויסגעגעבען די פאָלגענדיגע אָנטשיידונג: די אַרבעטער זאָלען קריגען אַ לוין העכערונג פון 5 פּראָצענט, מיט אַ מינימום פון דריי און אַ מאַקסימום פון פינף דאָלאַר אַ וואָך. די לוין העכערונג זאָל אַריין אין קראַפט פון מאָנטאָג, דעם 25טען נאָוועמבער. פאַר די אַרבעטער אין די טעקסטייל טרימינג שעפּער זאָל די לוין העכערונג זיין רעטראָאַקטיוו פון 4טען נאָוועמבער.

די יוניאָן האָט אויסגעדריקט איר אומצופרידענקייט מיט דער אָנטשיידונג פון דעם אומפּאַרטייאישען טשערמאַן, מחמת עס זיינען ניט גענומען געוואָרען אין אַכט די שטייגענדיגע פּרייזען אין פאַרלויף פון די לעצטע דריי און אַ האַלב יאָר. אָבער די יוניאָן האָט אַלעמאָל און וועט אויך איצט רעספּעקטירען דעם פּסק־דין פון אומפּאַרטייאישען טשערמאַן, אָפּהיטענדיג די פאָרשריפטען פון די קאָלעקטיווע אַגרימענטס.

לאָקאַל 82 האַלט אָפּ מיטינגען מיט פלאָר אַרבעטער וועגען לוין העכערונגען

לאָקאַל 82, קלאָוק עקזאַמינערס און פלאָר אַרבעטער, האָט פאַריגען חודש אָפּגעהאַלטען אַ ריי מיטינגען מיט די פלאָר־אַרבעטער אויפצוקלערען וועגען די לוין העכערונגען, וואָס גייען אַריין אין קראַפט דעם 16טען דעצעמבער.

ווי עס באַריכטעט יהושע פאַגעל, מענעדזשער פון לאָקאַל, זיינען אַזעלכע מיטינגען אָפּגעהאַלטען געוואָרען דעם 20טען און דעם 27טען פון פאַריגען חודש.

אַ מיטינג מיט די פלאָר־אַרבעטער, וואָס זיינען באַשעפטיגט אין קלאָוק־שעפּער אין ברוקלין, וועט אָפּגעהאַלטען ווערען דינסטאָג, דעם דריטען דעצעמבער, גלייך נאָך דער אַרבעט, אין דעם ברוקלינער אָפיס פון דער יוניאָן, בראָדוועי און פלאַשינג עוועניו.

איסטערן אָוט אָוו טאַון דעפּ. אָרגאַניזירט פיר שעפּער

דער איסטערן אָוט אָוו טאַון דעפּאַרטמענט האָט לעצטען חודש אָרגאַניזירט פיר שעפּער, באַריכטעט עדוואַרד קרעימער, גענעראַל־מענעדזשער פון דעם דעפּאַרטמענט. דריי פון די פיר שעפּער זיינען נייע און איינער איז אַן אַלטע פירמע, וואָס האָט צוויי יאָר זיך אַנטקעגענגעשטעלט דעם יוניאָן־קאַמפּיין צו אָרגאַניזירען די אַרבעטער.

די דריי נייע שעפּער זיינען: „עם. ענד די. דרעס קאָמפּאַני", „מילס פעשאָנס קאָרפּאָריישאָן", אין מאַונט ווערנאָן, און די „טראַ דרעס קאָמפּאַני", אין פאָרטשעסטער. דער פערטער שאָפּ איז די „אַר. די. דרעס", אין מאַונט ווערנאָן, וואָס האָט, נאָך אַ דריי־טאָגיגען סטרייק, זיך ענדלעך אונטערגעגעבען און אונטערגעשריבען אַן אַגרימענט מיט דער יוניאָן.

די יוניאָן האָט געוואונען אַ 35 שעה'איגע אַרבעטס־וואָך, אַ נייעם סיסטעם פון פּרייז־סעטעלמענטס פאַר שטיק־אַרבעטער, אין הסכם מיט דעם קאָלעקטיווען אַגרימענט אין דער ניו יאָרקער דרעס־אינדוסטריע און וועלפעיר בענעפיטס און די אַלגעמיינע אַרבעטס־באַדינגונגען ווי זיי זיינען איינגעפירט אין די ניו יאָרקער דרעס־שעפּער.

• • •

אין לאָנג איילענד זיינען אָרגאַניזירט געוואָרען פינף שעפּער, וואָס באַשעפטיגען איבער 200 אַרבעטער. אין פאַרלויף פונם יאָר זיינען אינם לאָנג איילענד אָרגאַניזיר־קאַמפּיין, וועלכער גייט אָן נאָכאַנאַנד די גאַנצע צייט, יוניאָניזירט געוואָרען 15 שעפּער. די נייע־אָרגאַניזירטע שעפּער זיינען: „ריי־לייעבעל דרעס", אין אָזאָן פּאַרק, וואו עס איז געפירט געוואָרען אַן איינטאָגיגער סטרייק צו געווינען יוניאָן־אַנערקענונג; די „קאָראָנאַ דרעס", אין קאָראָנאַ, וואו די יוניאָן פירט שוין פינף יאָר אַ קאַמפּיין צו אָרגאַניזירען די אַרבעטער; „מעיפעיר פראָקס"; „גרעיטוועיר סקוירט און ספּאָרטוועיר" און „בענמאַרק" אין היקסוויל.

לאָק. 20 וועט אָפּהאַלטען יערלעכען שאָפּ־טשערלייט צוזאַמענקונפט 14טען דעצעמבער

דזשאָזעף קעסלער, מענעדזשער פון לאָקאַל 20, רעינוועיר־אַרבעטער, מאַכט באַקאַנט, אַז די יוניאָן וועט אָפּהאַלטען איר יערלעכען צוזאַמענקונפט פון שאָפּ־טשערלייט און טשערלידיס, שבת, דעם 14טען דעצעמבער, 12 אַזייגער בייטאָג, אין גליקסטויר'ס רעסטאָראַן, 135 דילענסי סטריט. ביי אָט דעם פייערלעכען צוזאַמענקונפט וועט דער מענעדזשער פון לאָקאַל אָפּגעבען אַ באַריכט פון דער טעטיגקייט און דערגרייכונגען פון דער יוניאָן, ווי אויך וועגען דעם צושטאַנד אין דעם פּענסיע און וועלפעיר פאָנד פון דער אָרגאַניזאַציע.

יוניאן אין קליוולאנד פארהאנדעלט וועגן לוין העכערונגען

דער דזשאינט באארד אין קליוולאנד האט אנגעהויבן קאנפערירן מיט דער מאנופעקטשורערס אסאסיאיישאן וועגן א לוין העכערונג פאר די ארבעטער, באריכטעט וויס־פרעזידענט ניקאלאס קירצמאן, דירעקטאר פון אהייא־קענטאקי דעפארטמענט. די יוניאן פאדערט א העכערונג פון 10 פראצענט, אונטער דעם „עסקעלעיטאר״־פונקט פון אגרימענט, צו פארגיטיגן פאר דעם וואקסענדיגען יקרות.

דער דזשאינט באארד איז פארטראטען ביי די פארהאנדלונגען דורך וויס־פרעזידענט קירצמאן; אסיסטענט דעפארטמענט־דירעקטאר וויליאם קאופמאן; דזשאינט באארד מענעדזשער מייער בערקמאן, און דזשאינט באארד פרעזידענט עד. זיטעק.

• • •

וויליאם קאופמאן, סופערווייזער פון אינטערנעשאנעל יוניאנס אין קענטאקי, איז דערוויילט געווארן אלס וויס־פרעזידענט פון דער סטייט פעדערישאן או לייבאר אין קענטאקי, אויף א צווייטען טערמין, ביי דער קאנווענשאן פון דער צענטראלער קערפערשאפט, לעצטען חודש. קאופמאן איז לעצטען יאר באשטימט געווארן אלס אסיסטענט דירעקטאר פון אהייא־קענטאקי דעפארטמענט.

מאריס עסיג, פרעזידענט פונם דזשאינט באארד אין סינסינעטי און אן אקטיווער טוער אין דער קלאוקמאכער יוניאן, איז געשטארבען דעם 5טען נאוועמבער. זיין טויט איז א גרויסער פארלוסט פאר דער יוניאן אין סינסינעטי.

אין שיקאגא און אין דער מיטעל וועסט

די פארהאנדלונגען צווישען לאקאל 212 און דער עמבראידערי מאנופעקטשורערס אסאסיאיישאן אין שיקאגא האבען דערגרייכט א טויטען פונקט, אנהויב פאריגען מאנאט, באריכטעט וויס־פרעזידענט מאריס ביאליס, מענעדזשער פונם דזשאינט באארד. די הויפט שוועריגקייט אין די פארהאנדלונגען איז דער פארלאנג פון דער יוניאן פאר א לוין העכערונג.

די יוניאן האט באצייטענס געלאזט וויסען דער אסאסיאיישאן, אז זי איז גרייט צו סטרייקען, אויב עס וועט זיין נויטיג, צו געווינען אירע פאדערונגען. די פארטרעטער פון דער אסאסיאיישאן האבען פארלאנגט א וואך צייט צו באטראכטען די יוניאן־פאדערונגען. עס איז פאראן א האפענונג, אז נאכדעם וועלען זיך ווידער אנהויבן די קאנפערענצען, וואס וועלען פירען צו אן אויסגלייך.

וויס־פרעזידענט ביאליס מאכט אויך באקאנט, אז די יוניאן האט געהעכערט דעם קראנקען בענעפיט און האספּיטאליזאציע פאר מיטגלידער וואס זיינען באשיצט פון דעם מיטעל־וועסט העלטה פאנד.

• • •

א צאל אינטערנעשאנעל מיטגלידער אין מישיגען, צווישען זיי אויך די מענעדזשערין פון לאקאל 286 אין אישפעמינג, רוטה קרעין, האבען באזוכט דעם צווייטען יערלעכען סעמינאר, גאמפערס־אינסטיטוט אין נארטערן מישיגען קאלעדזש אין מארקעט, וואס איז אפגעהאלטען געווארן אין „וויק ענד״ פון 26טען אקטאבער.

דער אינסטיטוט צו דיסקוטירען ארבעטער־פראבלעמען, איז ארגאנזירט געווארן דורך דער א. פ. ל.־סי. אי. א. יוניטי־קאמיטע אין מישיגען און דעם ארטיגען „סטייט־יוניווערזיטעט לייבאר ענד אינדאסטריעל רעלײשאנס סענטער״. איבער 150 טרייד־יוניאן אקטיוויסטען האבען זיך באטייליגט אין דעם אינסטיטוט.

יוניאן אין לאס אנדזשעלעס פלאנט פראגראם פאר רעטייערטע מיטגלידער

דער קלאוק, דזשאינט באארד אין לאס אנדזשעלעס, אונטער דער אנפירונג פון איזידאר סטענזאר, פלאנט א פראגראם פון סאציאל נוצלעכער טעטיגקייט פאר די רעטייערטע מיטגלידער, באריכטעט וויס־פרעזידענט סעמועל אטא, פאסיפיק קאוסט דירעקטאר. כאטש די יוניאן האט נאך נים פארמולירט קיין גענויע פלענער, איז אבער פארשטאנען געווארן, אז אין דעם פראגראם וועלען זיך באטייליגען פארשטייער פון דער אינדוסטריע צוגלייך מיט דער יוניאן און, אז די יוניאן וועט אויפהאלטען א נאענטע פארבינדונג מיט אירע פענסיאנערען און פאראינטערעסירען זיי אין נוצלעכער און אינטערעסאנטער טעטיגקייט.

דער ערשטער צוזאמענקונפט צו פארמולירען א פראגראם פאר רעטייערטע קלאוקמאכער, איז פארגעקומען דעם ערשטען נאוועמבער, אין דעם אפיס פון דער יוניאן, ביי וועלכען עס זיינען אויך געווען פארטרעטער פון די מאנופעקטשורערס אסאסיאיישאנס, „סאשעל ווארקערס״ און „קאמיוניטי סוירוויס״־ספעציאליסטען אין דער שטאט וויזען ארויס אן אינטערעס אין אט דער פלאנירונג. עס איז דעריבער באשלאסען געווארן איינצולאדען צו די שפעטערדיגע צוזאמענקונפטען ספעציאליסטען אינם טעטיגקייטס געביט פאר עלטערע ארבעטער, וואס פארנעמען זיך מיט אט דער ארבעט אין שטאטישע און אין פריוואטע אונטערנעמונגען.

• • •

די יוניאן האט אויך באשלאסען צו העכערען דעם האספיטאליזאציע־בענעפיט פון 7 אויף 12 דאלאר א טאג, ביז 35 טעג אין יאר. די צאלונגען פאר כירורגישע אפעראציעס וועלען געהעכערט ווערען פון דעם 75 דאלאר מאקסימום צו 200 דאלאר. דער העלטה ענד וועלפעיר פאנד וועט אויך באצאלען ביז 150 דאלאר פאר אויסגאבען וואס א מיטגליד מאכט אין פארבינדונג מיט בײ־כירורגישע אפעראציעס, ווי לאבאראטאריע־סירוויס, עקס־רעי און אנדערע; 5 דאלאר פאר א דאקטאר־וויזיט ביז א מאקסימום פון אכט וויזיטען און פאר דאקטאר־וויזיטען אין שפיטאל.

אלע נייע פארבעסערונגען גייען אריין אין קראפט דעם ערשטען יאנואר, 1958. די פארבעסערונגען זיינען מעגלעך געווארן א דאנק די צוגאב־צאלונגען צום העלטה־פאנד, וואס די יוניאן האט געוואונען ביים באנייען דעם קאלעקטיווען אגרימענט.

• • •

לואיס באביטש, א לאנגיאריגער אקטיווער מיטגליד פון דער קלאוקמאכער יוניאן און איצט רעטייערט, איז וואַרעם באגריסט געווארן ביי א באנקעט צו זיין 70טען געבורטסטאג. די פייערלעכע אונטערנעמונג איז ארגאנזירט געווארן פון דעם זיגמאן־ברענטש 669, און דעם דעבס־ברענטש 590 פון ארבעטער־רינג, ווי אויך פון אקטיוויסטען אינם קלאוק־אפערייטארס לאקאל 55.

דער בעל־יובל איז באגריסט געווארן פון איזידאר סטענזאר, מענעדזשער פונם קלאוק דזשאינט באארד און טשערמאן פון דעם אידישען ארבעטער־קאמיטעט, וועלכער איז געוועזן פארזיצער פון דער אונטערנעמונג; הערי לאנג, לאנגיאריגער מיטארבעטער פון „פארווערטס״, און לוסי לאנג, א באקאנטע פערזענלעכקייט אין דער היגער ארבעטער באוועגונג, און מייער ווינטרויב, וועלכער האט פארטראטען דעם סאוטערן קאליפארניא דיסטריקט פון ארבעטער־רינג.

קלאוקמאכער אין וויניפעג געווינען לוין העכערונגען און קירצערע ארבעטס־וואך

די קלאוקמאכער יוניאן, אין וויניפעג, לאקאל 216, האט געוואונען לוין העכערונגען און א קירצערע ארבעטס־וואך ביים באנייען דעם קאלעקטיווען אגרימענט, באריכטעט סעם הערבסט, מענעדזשער פון דער יוניאן.

לויט דעם נייעם דריי־יאר אגרימענט, אונטער וועלכען עס זיינען באשעפטיגט ארום טויזענט מיטגלידער, האט די יוניאן געוואונען א לוין העכערונג פון ניין פראצענט פאר שטיק־ און וואכען־ארבעטער. די לוין העכערונגען וועלען זיך אנהויבן פון דעם ערשטען מאנטאג אין יאנואר, 1958. די יוניאן האט אויך געוואונען א רעדוקציע אין דער ארבעטס־צייט צו 37 און א האלבע שעה א וואך, וואס וועט אריין אין קראפט אין 1960, אן פארלוסט פון שכירות. ווי עס באריכטעט ברודער הערבסט, וועט איין פראצענט פון דעם וועכענטלעכען ארבעטס־לוין גיין צו א וואקאציע פאנד. די קלאוקמאכער וועלען קריגען דריי וואכען באצאלטע וואקאציע, אנשטאט די צוויי וואכען, וואס זיי האבען געקראגען אונטער דעם אלטען אגרימענט.

דער נייער אגרימענט איז ראטיפיצירט געווארן ביי א מיטינג פון דער עקזעקוטיווע און ביי אן אלגעמיינעם מיטינג פון דער מיטגלידערשאפט.

אויפן דרעסמאכער פראנט

פון נ. מ. מינקאף

אין משך פון די לעצטע פאר וואכן זיינען אפגעהאלטן געווארן איינציגע מיטינגען פונם דזשאינט באארד פון דער דרעסמאכער יוניאן און פון דעם באארד און דירעקטארס, וואו עס זיינען אויף א רואיגן אופן אנאליזירט געווארן די אינדוסטריעלע פראבלעמען פון אונזער יוניאן אין שייכות מיט דער באנייאונג פון די אגרימענטס מיט די בעלי בתים. ביי די מיטינגען זיינען פארמולירט געווארן די פאדערונגען, וועלכע דער דרעס דזשאינט באארד וועט שטעלן די מאנופעקטשורערס.

אין דער פראגע פון א לוין העכערונג איז ניט אויסגעקומען צו פירען קיינע לאנגע דיסקוסיעס. איבער דריי יאר זינט די דרעסמאכער האבן ניט באקומען קיין העכערונג. דורך דער צייט זיינען די לעבענס־מיטלען געשטיגען אויף קארגע 6 פראצענט. אויסער דעם זיינען די ארבעטער בארעכטיגט צו א העכערונג אויפן סמך פון פארגרעסערטער פראדוקטיוויטעט. היגע ארבעטער־עקאנאמיסטן רעכענען, אז אין דורכשניט וואקסט די פראדוקטיוויטעט אויף 2 פראצענט יערלעך. מיר פילן, אז מיר זיינען בארעכטיגט צו א פארגיטיגונג אויך אויף דעם געביט.

קומט מען אבער צו די אינדוסטריעלע פראבלעמען און צו דער פראגע פון אפהיטן און דורכפירן דעם אגרימענט אין לעבן, באגעגנט מען שוועריגקייטן אן א שיעור. קודם כל איז נייטיג צו פארשטיין די קאמפליצירטע מאשינעריע, וועלכע מיר האבן איינגעפירט אין אונזער אינדוסטריע אין פארלויף פון יארן. דורך א פערמאנענטן אומפארטייאישן טשערמאן און זיין פארצווייגטן אפאראט איז אונז געלונגען צו עטאבלירן א סיסטעם, וועלכער פונקציאנירט שוין באלד 40 יאר. אויף אונז קוקנדיג האבן די מערסטע אינדוסטריעס אין לאנד איינגעפירט ענלעכע פראצעדורן פון שליכטן סיכסוכים צווישן די ארבעטער און זייערע בעלי בתים. מיר, אין דער אינטערנעשאנעל, ווערן נאך אלץ באטראכט אלס די פיאנערן אויף אט דעם געביט.

דער פונדאמענט פון אונזערע אפמאכן מיט די פארשיידענע בעלי בתים אסאסיאיישאנס איז, סטאביליטעט און פרידלעכע אויסגלייכן אין אינדוסטריעלע קאנפליקטן. וואס עס זאל ניט זיין פאר א סיכסוך אין טרייד, צו קיין אפענעם קאמף אין מיטן אגרימענט־טערמין קען עס ניט קומען. אבער אויב יא, איז עס זייער זעלטן. אלץ ווערט אויפגענומען און געשליכטעט פון אומפארטייאישן טשערמאן. עס זיינען אפילו מיט דער צייט געשאפן געווארן ספעציעלע געזעצן, וועלכע אנערקענען דעם אמט פון אומפארטייאישן טשערמאן און זיינע אנטשיידונגען אין געריכט. דעריבער מוזן מיר זיין פארזיכטיג ביים אויסארבעטן פלענער, וועלכע זאלן אי שטרענג אפהיטן די פארדינסטן און סטאנדארדס פון די ארבעטער און אי זיין דורכפירבאר אין לעבן.

די פראגע פון דורכפירן די פארשריפטן פון אגרימענט איז פונדאמענטאל. דאס איז דער סאמע יסוד פון יעדער יוניאן וועלכע זארגט פאר די אינטערעסן פון אירע מיטגלידער. די מעטאדע פון א סטרייק איז אויסגעשלאסן, מוז מען זיך מיט יעדער פראגע, ווי קליין זי זאל ניט זיין, ווענדן צום אומפארטייאישן בורר פאר אן אנטשיידונג. גליקלעכערווייזע האבן מיר פאר די לעצטע 25 יאר אלס דעם אומפארטייאישן טשערמאן א מענטש וואס האט א באציאונג צו די דרעסמאכער און איז דערפאר טיף רעספעקטירט און געאכטעט. כדי אבער זיינע אנטשיידונגען זאלן דורכגעפירט ווערן פולע הונדערט פראצענט מוז, ערשטענס אלע מאל זיין א שטארקע יוניאן, וועלכע זאל זיין בכוח דורכצופירן די אנטשיידונגען. און, צווייטנס, דארף דער קאלעקטיווער אפמאך זיין געשריבן קלאר און דייטלעך איבער אלע פראגן.

איינע פון די אנגעווייטאגטסטע פראבלעמען וועלכע פלאגט אונז די לעצטע יארן איז „פענסילווייניע". אמאליגע יארן פלעגן מיר די חולאת רופן די „קאנטרי" מיט די „שיקסעס". היינטיגע צייטן זיינען די קאנטרי־שטעטלעך אויסגעוואקסן צו גרויסע פראדוציר־צענטערס און די „שיקסעס" צו פולשטענדיגע גוטע און איבערגעגעבענע יוניאן־מיטגלידער. די דאזיגע פראבלעמען האבן מיר אנגעהויבן פילן באלד נאך דעם צווייטן וועלט־קריג, ווען איינציגע פון אונזערע דזשאבערס האבן אנגעפאנגען צו געפינען שוועריגקייטן אויפצומאכן זייערע ביליגערע ליינס אין שטאט און האבן זיך ארויסגעלאזט זוכן „העלפ" אין די ארומיגע שטעטלעך, ספעציעל אין דעם שטאט פענסילווייניע, וואו אדאנק דעם קריזיס אין דער קוילן־גרעבער אינדוסטריע איז געשאפן געווארן א גרויסע ארבעטסלאזיגקייט. העלפ האבן זיי טאקע געפונען אבער מאכן דרעסעס האבן זיי ניט געקענט. האבן זיי זיך אן עצה געגעבן. אנשטאט דעם וואס דער בעל מלאכה זאל אויפמאכן דעם גאנצן בגד, האבן זיי אויסגעלערנט די דארטיגע פרויען צו מאכן בלויז א טייל — א סעקשאן — פון דרעס. דאס הייסט, זיי האבן אנגעהויבן צו מאכן דרעסעס אויף דער מאסען־פראדוקציע סיסטעם. איין ארבעטער מאכט אויף די פראנטס; דער צווייטער נייט צוזאמען די שאלדערס; דער דריטער די סליווס; דער פערטער זעצט אריין די קאלערס א. אז. וו. און עס גייט א גאנג. אלץ וואס אזא שאפ דארף האבן איז איינעם אדער צוויי דערפארענע בעלי מלאכות און מיט דער צייט פראדוצירט מען אן ערשט־קלאסיגן גארמענט. היינטיגע צייטן ווערן אויף אזא אופן געמאכט דרעסעס וועלכע פארקויפן זיך פאר א גאנץ הויכן מקח.

די מעטאדע פון אט דער פראדוקציע איז אזוי פאפולער געווארן, אז עס זיינען שוין דא היינט פיל שעפער, טאקע ביי אונז אין שטאט גופא, וועלכע ארבעטן לויט דער סעקשאן־סיסטעם. דערביי מוז געזאגט ווערן, אז שטארק געהאלפן אין דער אנטוויקלונג פון סעקשאן־ארבעט, האט דער מאנגעל אין געשולטע ארבעטער. די אלטע מייסטערס פארלאזן דעם טרייד און קיין נייע קומען ניט צו. דער היימישער בעל־מלאכה, וועלכער האט געקענט מאכן דעם גאנצן גארמענט, פארשווינדט. דאס איז איינע פון די פיר אורזאכן וועלכע טרייבן דעם טרייד צו סעקשאן־ארבעט. עס וועט זיכער איבערראשן פיל פון אונזערע מיטגלידער צו הערן, אז עס זיינען פאראן ניט ווייניגער פון 155 דזשאבערס אין 583 באזונדערע שעפער אין וועלכע עס זיינען באשעפטיגט קרוב צו 40 פראצענט פון אונזער גאנצער מיטגלידערשאפט, וואס ארבעטן אויף דער סעקשאן־סיסטעם. פארשטייט זיך, אז די גרעסטע מערהייט פון זיי, ביי די ביליגערע ליינס.

ווערט מען מיך געוויס פרעגן: נו, אויב אפילו סעקשאן־ארבעט, האט זיך די יוניאן ניט געקענט באווארענען, טאקע דורכן אגרימענט, אז די בעלי בתים זאלן מוזן צאלן די זעלבע פרייזן וואס זיי צאלן פאר שטיק־ארבעט? איז דער ענטפער, אז באווארענט האבן מיר זיך, נאר אנצוהאלטן די יוניאן־באדינגונגען אונטער די איצטיגע אומשטענדן, ווערט אלץ שווערער. לויט אונזערע אפמאכן מיט די דרעס־בעלי בתים, מוז דער היגער דזשאבער צאלן דעם זעלבן פרייז פארן אויפמאכן די דרעס אין פענסילווייניע, ניו דזשוירזי, קאנעטיקאט א. אז. וו., פונקט ווי אויף דער 7טער עוועניו, אין ניו יארק. דער פרייז פארן אויפנייען די דרעס איז גילטיג אומעטום. דער אפמאך אנטהאלט נאך איינציגע פונקטן, לויט וועלכע די יוניאן זוכט צו פארטיידיגן די אינטערעסן פון די ארבעטער. אין מערסטע פאלן ווערט טאקע דער אגרימענט אפגעהיט ווי עס באדארף צו זיין. אבער עס זיינען פאראן אומפאראנטווארטלעכע דזשאבערס וואס ווילן זיך דווקא ארויסדרייען פון זייערע פליכטן און עס געלינגט זיי ליידער אין א סך פאלן. דעריבער זוכט די יוניאן־פירערשאפט איצט איינצופירן אן אלגעמיינעם אינדוסטריעלן „סקעדועל", וועלכער זאל קלאר און דייטלעך אנגעבן וואס ס'איז דער געסעטלטער פרייז פון יעדן גארמענט.

דערצו נאך האט די אינדוסטריעלע לאגע, זינט די לעצטע עטלעכע יאר, שטארק געווירקט צו גונסטן דעם אומפאראנטווארט־

לעבען עלעמענט אין טרייד. עס איז ניט געווען גענוג ארבעט. די סעזאנען זיינען צוריק געווארען קורצע. די ארבעטער האבען ארויסגעקוקט אויפן באנדעל, וואס איז געווען שווער צו קריגען. עס איז פארשטענדלעך, אז אזא לאגע נוצען די בעלי בתים אויס פאר זיך. מיט דער צייט האט זיך אין טרייד בעגונען באוויזען אביסעל נאן־יוניאן פראדוקציע, וואס האט אנגעהויבען קאנקורירען מיט די היגע דזשאבערס. אבער מיר האלטען אלע מאל א וואכזאם אויג און זוכען צו באקעמפען דעם איבעל דורך א שטענדיגען אינטענסיווען ארגאניזאציאנס־קאמפיין. און דא באגעגענען מיר זיך מיט דער פאלגענדער לאגע: אדער די ניט־יוניאן שעפער זיינען גאר קליינע, וואס ווען מען דריקט זיי צום וואנט, פארשווינדען זיי איבער נאכט, און באלד עפענען זיי א שאפקע ערגעץ אנדערשוואו. אדער זיי זיינען גאר גרויסע, וועלכע האבען אין ניו יארק זייערע שאורומס און אויך זייערע פאבריקען אין אלערליי שטעט און שטעטלעך מיט כלערליי פראדוקציע, אריינגערעכענט גוט־באצאלטע קארפארייששאן־לאיערס. דאס באשווערט דעם קאמף פון דער יוניאן.

אין אט דער לאגע האט זיך געשאפען די אנטשלאסענהייט פונם דרעס דזשאינט באארד צו מאכען אן ענדע צו דעם כאאטישען צושטאנד אין טרייד און איין מאל פאר אלעמאל אויסקשטעלען די אינדוסטריע אויף א סטאבילען באדען, מיט דער האפענונג, אז די ארבעטער זאלען קענען מאכען א גרינגערען לעבען און דער טרייד זאל אויך מאכען פארשריט.

א באגריסונג צו סאשא זימערמאן

שבת אוונט, דעם 23טען לעצטען מאנאט, איז פארגעקומען אן אינטימער צוזאמענקונפט לכבוד ברודער סאשא זימערמאן, צו פארצייכענען זיין 60 יאריגען געבורטסטאג. צווישען די געסט זיינען געווען: באאמטע און סטעף פון דרעס דזשאינט באארד און עקזעקוטיוו־מיטגלידער פון לאקאל 22, פארשטייער פון א צאל לאקאלען און די משפחה און פריינט פון יובילאר.

מענשען זאגען, אז מיט דער פייערונג האט מען זיך אביסעל פארשפעטיגט... אבער מאלע וואס מען זאגט... ביי אונז איז סאשא דער אלעכאל יונגער, מיליטאנטער און דינאמישער פירער, וואס אונזער באוועגונג האט פראדוצירט. א מענש, זאגט מען, איז אזוי אלט ווי ער פילט: איינער איז אלט צו 20 יאר, און א צווייטער איז יונג צו 60 יאר. סאשא זימערמאן איז א מענש פון אן אויסערגעוויינלעכען טאלאנט. א מענש מיט גרויסע פעאיגקייטען, מיט הויכע פארדינסטען פאר די דרעסמאכער, פאר דער אינטערנעשאנעל בכלל און פאר דער אלגעמיינער פראגרעסיווער ארבעטער באוועגונג בפרט.

ווען זימערמאן האט איבערגענומען די פירערשאפט פון לאקאל 22, מיט קארגע 25 יאר צוריק, האט ער געפונען בלויז א שארבען פון א יוניאן. די גאנצע מיטגלידערשאפט איז באשטאנען פון וואסערע צוועלף הונדערט פערזאן, וועלכע האבען אנגעהאלטען א יוניאן לשם פרינציפ־זאך. מענשען, טרוימער, עקשנים וואס האבען ניט אויפגעגעבען די האפענונג פאר א בעסערן מארגן. עס איז ניט געווען קיין סימן פון א טרעזשורי; די יוניאן איז געווען איינגעטונקען אין חובות. גאנץ אפט פלעגט מען ציטערן, אז די עלעקטרישע באלייכטונג און דער טעלעפאן זאלען ניט אפגעהאקט ווערן. אט אזוי האט אויסגעזען אונזער ארגאניזאציע ביים אנפאנג פון דעם גרויסען דזשענעראל־סטרייק, אין 1933, ווען זימערמאן איז געווארען מענעדזשער פון לאקאל 22.

קרוב צו 25 יאר זיינען פארביי זינט דאן. דאס זיינען געווען שטורמישע יארען, יארען פון גרויסע און ברייטע דערגרייכונגען. אויף דעם אינדוסטריעלען געביט איז אפגעשאפט געווארען דער אזוי־גערופענער „אוקשען־בלאק" סיסטעם, וואו איין קאנטראקטאר האט קאנקורירט מיט דעם צווייטען אויפן חשבון פון די דרעסמאכער; דזשאבערס פאראנטווארטלעכקייט פאר די פרייזען און אלגעמיינע ארבעטס באדינגונגען; אויפן סאציאל־פארזיכערונגס געביט איז דורך דעם איינפלוס פון דער יוניאן געלונגען צו ווירקען, אז די רעגירונג זאל צאלען ארבעטסלאזע פארזיכערונג־בענעפיט; איינגעפירט א רעטייערמענט־פאנד און א פארצווייגטען סיסטעם פון קראנקען, מעדיצינישען און האספיטאל בענעפיטס. יא, דאס זיינען געווען יארען פון גרויסען נצחון ווען די מיטגלידערשאפט פון דער יוניאן האט געהאט דערגרייכט דעם פענאמענאלען ציפער פון 30 טויזענט; יארען פון קאמף, פון ביטערען אינערלעכען קאמף געגען דעם פארפירערישען קלעמענט, וואס האט זיך אזוי שטארק איינגעגעסען אין די רייען פון די דרעסמאכער, אז ווען ניט זימערמאנ'ס גלאסענקייט און פעאיגקייט צו זיין אלעמאל מיט א טראט אדער צוויי אין פאראויס, וואלט זיכער געקומען צו א קאטאסטראפע.

זימערמאנ'ס ערשטע ליבע איז די יוניאן. איר ווידמעט ער זיין גאנצען טאלאנט, זיין ענערגיע און זיין גאנצען וועזען. ווי פארנומען ער זאל ניט זיין מיט זייטיגע ארבעט, די יוניאן, מיט איר קאמפליצירטע ארבעט, קומט צום ערשט. ער האט צייט — ניין, ער געפינט צייט — אויפצונעמען שאפ־קאמיטעס, שאפ־קאמפלעינס ניט קוקענדיג אויף דעם, וואס עס עקזיסטירט אין דער יוניאן א ספעציעלע אפטיילונג פאר דעם צוועק. ער האט אפטע בעראטונגען מיטן סטעף און אויף אזא אופן שטייט ער אין א באשטענדיגען קאנטאקט מיט די ארבעטער אין די שעפער און ווייסט פון יעדער וויכטיגער פאסירונג אין טרייד. די טיר פון זיין אפיס איז אלע מאל אפען פאר יעדען מיטגליד. די געוויינלעכע פארזאמלונגען פון לאקאל 22, וועלכע ווערן אפגעהאלטען אין דעם גרויסען זאל אויף דער 34טע גאס און אויך וועלכע זימערמאן גיט אפ באריכטען פון דעם עקזעקוטיוו־באארד, זיינען א מוסטער ווי אזוי א יוניאן דארף זיך פירען. אפגעזען פון דעם גרויסען פערזענלעכען פארלוסט, וואס ער האט לעצטענס געליטען דורך דעם טויט פון ניטען מארגאליס און מענדעל בלושטיין, צוויי זיילען פון דער יוניאן, וועלכע האבען פארנומען די שטעלעס פון געהילף־פארוואלטערס פון לאקאל, געפינט ער גענוג צייט אפצוגעבען זיך מיט יעדער אפיס־קלייניגקייט.

אויסער דער טיפער פאראנטווארטלעכקייט, וואס זימערמאן טראגט פאר דער גרויסער מיטגלידערשאפט פון לאקאל 22, האט ער, ווי א סך אנדערע יוניאן־באאמטע, כלערליי פליכטען צו קהל'שע אינסטיטוציעס, וואס זיינען נאענט פארבונדען מיט דעם לעבען פון דער יוניאן און דער באוועגונג, ווי, צום ביישפיל, דער אידישער ארבעטער־קאמיטעט, די ליבעראלע פארטיי א. אז. וו. אבער מער פון אלעמען איז ער טעטיג אויפן געביט פון ראסען־דיסקרימינאציע. און די לעצטע יארען איז דאס געווארען איינע פון די ברענענדסטע אישוס. זימערמאן שטייט אויפן שטאנדפונקט, אז כל זמן אין אמעריקע ווערען מענשען דיסקרימינירט אויפן גרונט פון קאליר, ראסע אדער רעליגיע, קען דאס לאנד ניט אנגערופען ווערען פריי. ער איז דער אנפירער פון דער אנטי־דיסקרימינאציע קאמיטע פון אידישען ארבעטער־קאמיטעט, וואס פירט אן א פארצווייגטע טעטיגקייט איבערן גאנצען לאנד; א מיטגליד פון מעיאר וואגנער'ס קאמיטע איבער ראסען־דיסקרימינאציע און איז זינט לעצטען יאר דער אנפירער פון דער אמעריקען פעדערייששאן או לייבאר־קאמיטע איבער ציווילע רעכט.

פון גאנצען הארצען און מיט דער פולער אויפריכטיגקייט ווינש איך אים געזונט און יארען, פארצוזעצן זיין טעטיגקייט לטובת די דרעסמאכער און דער אלגעמיינער פראגרעסיווער ארבעטער באוועגונג.

גיט אן אייער ריכטיגען אדרעס

אין שייכות מיט אונזערע געזונטהייטס־פלענער, זיינען לעצטענס ארויסגעשיקט געווארען צוויי באזונדערע בריוו צו אלע מיטגלידער, וועלכע האבען ביז מיט א קורצער צייט באלאנגט צו דעם „דזשי־איטש־איי" און זיינען איצט טראנספערירט געווארען צום „בלו־שילד" פלאן. 1622 בריוו זיינען אונז אומגעקערט געווארען דורכן פאסט־אפיס צוליב ניט ריכטיגע אדרעסען. אויסער דעם וואס בעת היינטיגע צייטען, טרייבט דאס אונז אריין אין גרויסע און אומזיסטע אויסגאבען, טוען די מיטגלידער א גוואלדיגע רעה זיך אליין מיט דעם וואס אין פאל פון אן אומגליקספאל זיינען זיי ניט געזיכערט; ניט זיי וויסען צו וואס פאר א דאקטאר זיי באלאנגען, ניט דער דאקטאר ווייסט פון זיי. און דאס אין דער צייט וואס דער יוניאן־אפיס צאלט פאר יעדען מיטגליד אין פאראויס 58 דאלאר מיט 52 סענט יערלעך.

מיר פאדערען אויף יעדען מיטגליד, וואס האט נאך ניט דערהאלטען זיין אפיציעלען פאליסי־קארטעל פון „בלו־שילד", גלייך צו מעלדען זיך אין זיין לאקאל־אפיס און אנגעבען זיין לעצטען אדרעס און „זיפ" נומער. טוט עס גלייך און פארשפארט זיך א סך אומאנגענעמלעכקייטען שפעטער.

מיטגלידער פון לאקאל 9, אויפמערקזאם!

אנהויבענדיג מיט דעם 1טען דעצעמבער קען מען שוין איינצאלען אין אפיס פון לאקאל 9, 22 וועסט 38טע גאס, 9טער פלאר, די אלטע יוניאן ביכלער אויף נייע פארן יאר 1958.

ביים רודער פון דער קלאָוקמאַכער יוניאָן

פון איזידאָר נאַגלער,
גענעראַל מענעדזשער קלאָוק דזשאָינט באָאַרד

דער לעצטער הערבסט־סעזאָן איז ניט געווען אַזוי גוט ווי מיר האָבן דערוואַרט. דער סעזאָן האָט זיך אָנגעהויבן גאַנץ גוט, מיט אַ באַדייטענדיגער מאָס באַשטעלונגען אויף וועלכע די שעפּער זיינען געווען ביזי אין דזשולײַ, אויגוסט און טיילווייז אויך אין סעפּטעמבער. אין אָקטאָבער איז שוין געוואָרן ווייניגער אַרבעט אין אַ טייל שעפּער. צום גליק האָבן מיר הייַנטיגס יאָר געהאַט אַ פריען אָנהויב פון ספּרינג־סעזאָן. אין אַ טייל שעפּער האָט מען אָנגעהויבן מאַכן ספּרינג־סעמפּעלס נאָך איידער עס זיינען אינגאַנצן פאַרענדיגט געוואָרן די ווינטער־גאַרמענטס און איצט, ערב „טענקסגיווינג", ווען דאָס ווערט געשריבן, זיינען נאָך מאַנכע שעפּער ביזי סיי אויף הערבסט־גאַרמענטס און סיי אויף ספּרינג־סטיילס.

באַרירענדיג די ,אַרבעטס־סעזאָנען איז כדאַי אָנצואַווייזן אויף אַ פריידיגער דערשיינונג. דאָס איז די נייגונג פון קאָנסומערס צו קויפן דעם בעסערן מאַנטעל און סוט, וואָס איז אַלעמאָל געווען דער פונדאַמענט אין אונזער אינדוסטריע. די דאָזיגע נייגונג האָט זיך באַמערקט אינעם הערבסט־סעזאָן פון 1956 און אינעם ספּרינג־סעזאָן פון הייַנטיגן יאָר, וועלכע זיינען ביידע געווען פאַרהעלטנישמעסיג גוטע סעזאָנען. עס איז מערקווירדיג, אַז ביידע סעזאָנען זיינען געווען בעסער ניט אַזוי ווייל מען האָט פאַרקויפט מער קלאָוקס און סוטס, נאָר ווייל מען האָט פאַרקויפט מער גאַרמענטס פון דער בעסערער, העכער געפּרייזטער ליין.

די דאָזיגע נייגונג פון די אַמעריקאַנער פרויען צו קויפן דעם טייערן מאַנטעל און סוט איז אַ גוטע דערשיינונג. עס ווייזט, אַז די אַזוי־גערופענע „קעזשועל" קליידונג, וואָס האָט געשיינט צו פאַרכאַפּן דעם פרויען קליידער־מאַרק, קען פאָרט ניט פאַרנעמען דעם פּלאַץ פון דעם פיינערן מאַנטעל און סוט, וועלכע ווערט פּראָדוצירט אין אונזערע שעפּער.

די צוגרייטונגען צום ספּרינג־סעזאָן

ווי אַ טייל פון די צוגרייטונגען צום ספּרינג־סעזאָן האָבן מיר פאַריגן מאָנאַט אָפּגעהאַלטן אַ מיטינג מיט די דעפּאַרטמענט־מענעדזשערס, ביזנעס־אַגענטן און אַנדערע סטעף־באַאַמטע, ביי וועלכן מיר האָבן אויפגענומען עטלעכע וויכטיגע פּראָבלעמס בנוגע די יוניאָן־פּאָליסיס. דער אַלגעמיינער עקאָנאָמישער לאַגע אין אונזער אינדוסטריע, און וועגן דער וואַכזאַמקייט אָפּצוהיטן די פאַרשריפטן פון די קאָלעקטיווע אַגרימענטס. צווישן אַנדערעס האָבן מיר ביי דעם מיטינג באַטאָנט די נויטיגקייט אַכטונג צו געבן, אַז פירמעס זאָלן ניט אַרויסשיקן קיין אַרבעט צו ניט־דעזיגנירטע קאָנטראַקטאָרס; ווען אַז עס זאָלן פּינקטלעך געצאָלט ווערן די געסעטעלטע פּרייזן אויף שטיק־אַרבעט און אויפמאַכן באַצייטנס די באַלונגען צו די וועלפעיר־פאָנדן.

מאַנכע פון די פּראָבלעמען, וואָס איך האָב אויפגענומען מיטן סטעף, זיינען כדאַי אויך צו דערקלערן אונזערע מיטגלידער.

נעמען מיר צום ערשט די פראַגע פון פּרייז־סעטעלמענטס.

עס איז זייער וויכטיג אַכטונג צו געבן, אַז מען זאָל ניט אַרבעטן אויף אומגעסעטעלטע גאַרמענטס. עס איז אויך נויטיג צו זיין אויף דער וואַך געגען „טשיזלען" אויף געסעטעלטע פּרייזן דורך מאַכן ספּעציעלע „דילס" מיט אַרבעטער פון אַ קאָנטראַקטאָר־שאַפּ צו קריגן אַרבעט. דאָס איז אַ פאַרלעצונג פון דעם קאָלעקטיווען אַגרימענט. כדי צו פאַרמיידן אין פאַראויס ספּעציעלע „דילס", איז אַבסאָלוט נויטיג, אַז די ביזנעס־אַגענטן און קאָמיטעס פון אַלע קאָנטראַקטאָר־שעפּער פון דעם באַטרעפנדן דזשאָבער זאָלן זיין ביי די פּרייז־סעטעלמענטס.

די יוניאָן האָט געמאַכט באַדייטנדן פּראָגרעס ביים סעטלען שטיק־אַרבעט פּרייזן אין די סעקשאָן־שעפּער זינט עס איז עטאַבלירט געוואָרן אַ גאַראַנטירטער מינימום שטונדען לוין און דורכשניט פאַרדינסטן פאַר סעקשאָן־אַרבעטער. דער דאָזיגער גאַראַנטירטער מינימום איז, ווי איך האָב שוין דערמאָנט אין מיין פאַריגן אַרטיקל אין דער „גערעכטיגקייט", געהעכערט געוואָרן דורך דער לעצטער אָנטשיידונג פון אומפּאַרטייאישן טשערמאַן. איך דאַרף דאָ ניט ערשט דערקלערן, אַז דער גרעסטער טייל פון אונזערע מיטגלידער זיינען שטיק־אַרבעטער און דורך געהעריג אָפּהיטן די פּרייז־סעטעלמענטס איז די יוניאָן אימשטאַנד אויפצוהאַלטן זייערע געהעריגע פאַרדינסטן.

אַן אַלט פּראָבלעם, וואָס מוז אָבער ווידער און ווידער באַטאָנט ווערן איז, ענגערישער יוניאָן־קאָנטראָל/איבער די דזשאָבער־קאָנטראַקטאָר באַציאונגען. מיר מוזן אַכטונג געבן, אַז פירמעס זאָלן ניט אַרויסשיקן קיין אַרבעט צו ניט־דעזיגנירטע קאָנטראַקטאָרס. אויב מען געפינט אַרבעט פון אַ פירמע, פאַר וועלכער דער באַטרעפנדער קאָנטראַקטאָר איז ניט דעזיגנירט, דאַרף די אַרבעט באַלד אָפּגעשטעלט ווערן און די פירמע דאַרף אָנגעקלאָגט ווערן פאַר פאַרלעצן דעם אַגרימענט. אויך די אַרבעטער ביים קאָנטראַקטאָר דאַרפן פאַרשטיין, אַז עס איז אין זייער אייגענעם אינטערעס ניט צו אַרבעטן אויף ניט־דעזיגנירטער אַרבעט און לאָזן וויסן דער יוניאָן וועגן וועלכע עס איז פאַרלעצונגען פון דעם אַגרימענט בנוגע קאָנטראַקטאָר־דעזיגנאַציע. די רעגיסטראַציע פון קאָנטראַקטאָרס און די אָרדענונג־מעסיגע באַציאונגען מיטן דזשאָבער, דאָס איז דער פונדאַמענט פון אונזערע קאָלעקטיווע אַגרימענטס.

עס איז כדאַי דאָ נאָך אַמאָל צו דערמאָנען, אַז אונזערע באַאַמטע דאַרפן זיין באַזונדערס פאַראַנטוואָרטלעך צו באַציען זיך ווי עס געהער צו זיין צו די מיטגלידער און צו זייערע פּראָבלעמען. יעדער פון אונז טוט אַן אַרבעט, וואָס איז באַדייטונגספול פון דעם שטאַנדפּונקט פון געזעלשאַפטלעכער דינסט און יעדער פון אונז דאַרף אַכטונג געבן, אַז אונזער אַרבעט זאָל געטאָן ווערן מיט דער געהעריגער פאַרשטענדעניש פאַר יעדן איינצעלנעם מיטגליד. דאָס איז ספּעציעל נויטיג אין אומגינסטיגע צייטן, ווען עס זיינען פאַראַן גענוג געלעגנהייטן צו זיין פאַרזאָרגט מיט פאַרשיידענע פּראָבלעמען, וואָס דאַרפן האָבן דעם געדולד און די געהעריגע אויפמערקזאַמקייט פון דעם יוניאָן־באַאַמטען.

ביי די זיצונגען פון דער אינטערנעשאַנאַל גענעראַל עקזעקוטיווע

ביי די זיצונגען פון דעם גענעראַל עקזעקוטיוו באָאַרד פון אונזער אינטערנעשאַנאַל זיינען אָנגענומען געוואָרן אַ ריי באַשלוסן וואָס האָבן אַ גרויסע באַדייטונג פאַר אונזער יוניאָן. פון באַזונדערער וויכטיגקייט איז דער באַשלוס, אַז באַאַמטע טאָרן ניט אָננעמען קיין שום ביישטייערונגען פון מאַנופאַקטשורערס פאַר וואוילטעטיגע אינסטיטוציעס אָדער אונטערנעמונגען. אונזער יוניאָן האָט, ווי אַלעמאָל, אַ וואַרעמע באַציאונג צו די פאַרשיידענע אינסטיטוציעס, וואָס זי שטיצט. אָבער וויכטיגער ווי אַלץ איז אָפּצוהיטן דעם הויכן עטישן מצב פון אונזער אָרגאַניזאַציע און אַכטונג געבן ניט צו קאָמפּראָמיטירן די הויכע סאָציאַלע צילן פון דער יוניאָן. הייַנט, ווען די אַלגעמיינע אַרבעטער באַוועגונג ווערט אַטאַקירט פון פאַרשיידענע עלעמענטן, וואָס זוכן אויסצונוצן אומווילבערע האַנדלונגען פון געציילטע יוניאָנס אויף צו באַפלעקן די גאַנצע טרייד־יוניאָן באַוועגונג, וועט דער באַשלוס פון דער גענעראַל־עקזעקוטיווע העלפן שטאַרקן די מאָראַלישע שטאַנדהאַפטיגקייט פון אונזער אייגענער יוניאָן.

די צענטראַלע קערפּערשאַפט פון אונזער יוניאָן האָט אויסגעהערט באַריכטן פון דעם עקאָנאָמישן מצב פון אונזער אינדוסטריע אין די פאַרשיידענע מאַרקעטס איבערן לאַנד. פון אונזער קלאָוקמאַכער יוניאָן איז מיר אויסגעקומען צו באַריכטן וועגן דער אינדוסטריעלער לאַגע אין אונזער קלאָוק־מאַרקעט; וועגן דעם מצב פון אונזער רעטייערמענט־פאָנד, וואָס האָט שוין רעטייערט איבער צען טויזנט מיטגלידער און פאַרזיכערט די פּענסיעס פון די רעטייערטע דורך אַ רעזערוו פון דרייסיג מיליאָן דאָלאַר און וועגן די לוין העכערונגען, וואָס אונזער יוניאָן האָט לעצטנס געוואונען. צוהערענדיג זיך צו די באַריכטן פון איבערן לאַנד, איז נאָך מער פאַרשטאַרקט געוואָרן מיין געפיל, אַז די קלאָוקמאַכער יוניאָן אין ניו יאָרק איז נאָך אַלץ דער מוסטער פאַר אַ סך פון אונזערע אָרגאַניזאַציעס אויף פאַרשיידענע געביטן פון יוניאָן טעטיגקייט.

סטרייק קעגן גרויסער דרעס־פירמע אין מאנטרעאל

פון וויס־פרעזידענט בערנארד שהן

„קאמפארס קימאנא" איז איינע פון די גרעסערע דרעס־פירמעס אין מאנטרעאל און א שטארקע געגנערין פון יוניאנס. א לאנגע צייט האבן מיר זיך באמיט איינצובייסען דעם דאזיגען שאפ, וואו עס ווערען פראדוצירט קאטאן־דרעסעס. עס איז אונז ענדלעך געלונגען צו ארגאנעזירען די קאטערס.

ווען די קאטערס זיינען אריין אין אונזער יוניאן האבן מיר געקראגען די אנערקענונג אלס די לעגאלע „בארגעינינג איידזשענסי". מיר זיינען דאן דורכגעגאנגען אלע נויטיגע פראצעדורען פון פארמיטלונג און ארביטריישאן. ווען די פירמע האט זיך אנטזאגט נאכצוקומען דער אנטשיידונג פון דער ארביטריישאן, האבן מיר די קאטערס ארויסגערופען אין סטרייק.

דער סטרייק האט זיך אנגעהויבן דינסטאג, דעם 5טען נאוועמבער. א וואך שפעטער, ווען די דאזיגע שורות ווערען געשריבען, ווערט דער סטרייק פארגעזעצט. אונזער הויפט־ציל איז, נאטירלעך, צו קריגען יוניאן־אנערקענונג און יוניאן ארבעטס־באדינגונגען. מיר זיינען אנטשלאסען צו קעמפען ביז דער דאזיגער ציל וועט דערגרייכט ווערען.

פיר קלאוק־קאנטראקטארס שליסען אפמאך מיט יוניאן

די קלאוק־פירמע „רזשוניאר טרענד", האט פארלעצט די פונקטען פונם קאלעקטיווען אגרימענט, ווען זי האט געשיקט ארבעט צו קאנטראקטינג־שעפער, וועלכע זיינען ניט רעגיסטרירט מיט דער יוניאן.

מיר האבן געלאזט וויסען דער פירמע, אז מיר וועלען ניט טאלערירען די מינדסטע פארלעצונג פונם אגרימענט. יעדע שטיקעל ארבעט, וואס די פירמע גיט ארויס צו א קאנטראקטאר, מוז געמאכט ווערען פון אונזערע מיטגלידער. דאס איז געווען אונזער פארלאנג צו דער פירמע.

נאך א רייע אונטערהאנדלונגען האט די פירמע איינגעשטימט צו געבען איר ארבעט צו פיר קאנטראקטארס, וועלכע זאלען זיך רעגיסטרירען מיט אונזער יוניאן. מיר האבן אזוי ארום צוגעקראגען פאלגענדע פיר קאנטראקטינג־שעפער:

„מארוועל גארמענט", „ראבערט גארמענט", „עם. זי. גארמענט" און „רענס ספארטוועיר".

די אייגענטימער פון די דאזיגע שעפער, אין וועלכע עס זיינען באשעפטיגט ארום 50 ארבעטער, האבן אונטערגעשריבען אגרימענטס מיט אונזער יוניאן נאכקומענדיג אלע סטאנדארד־באדינגונגען.

צו באשיצן דעם געזונט פון אונזערע מיטגלידער

די אזיאטישע פלו איז געקומען קיין מאנטרעאל ווי אין אלע אנדערע שטעט פון קאנאדע און אין די פאראייניגטע שטאטען. כדי צו באשיצן דעם געזונט פון אונזערע מיטגלידער, האבן מיר, נאך שווערע באמיאונגען, געקראגען די נויטיגע וואקסין צו מאכען איינשפריצונגען צו פארהיטען אונזערע מיטגלידער פון דער עפידעמיע.

מיר האבן אנגעפאנגען די דאזיגע אקציע אין דער לעצטער וואך פון אקטאבער. אונזער העלטה־סענטער האט געקאנט דערלידיגען צו 400 מיטגלידער א טאג. אונזערע ביזנעס־אגענטען זיינען געגאנגען פון שאפ צו שאפ רופענדיג די מיטגלידער צו קומען אין דער אראנזשירטער צייט. אלץ איז צוגעגאנגען אין דער געהעריגער ארדענונג און מיר זיינען צופרידען, וואס עס איז אונז געלונגען דורכצופירען אזא אקציע צו באשיצן דעם געזונט פון אונזערע מיטגלידער.

אונזער „מידווינטער"־באל

מיט גרויס דערפאלג האבען מיר שבת אווענט, דעם 23טען נאוועמבער, דורכגעפירט דעם פראכטפולען „מידוינטער"־באל אין מאנטרעאל האטעל.

היינטיגען יאר איז דער באל געווען א טייל פון דער 20־יאריגער יוביליי־פייערונג פון דער דרעסמאכער יוניאן. מיט דעם דאזיגען באל האט זיך געשלאסען די פייערונג. די ערשטע פייערונג איז פארגעקומען מיט אן איינדרוקספולען קאנצערט א צייט פריער.

מיט יעדען יאר ווערט דער „מידווינטער"־באל אלץ אינטערעסאנטער און שענער. עס איז שוין געווארען א וויכטיגע אינסטיטוציע פון אונזער מאנטרעאלער אינטערנעשאנעל. דאס איז, אגב, געווען דער 20טער „מידוינטער"־באל.

די נאענטסטע געפאר פון דער סאטעליטען־מהומה

(שלוס פון זייט 4)

און ארום דעם קאנגרעס. דער „טשעמבער אוו קאמערס", די „נעשאנעל סעקיוריטי אינדאסטריעל אסאסיאיישאן", וואס נעמט ארום 500 קארפאראציעס, וועלכע האבן צו טאן מיט מיליטערישע באשטעלונגען פון דער רעגירונג, ווי אויך אולטרא־קאפיטאליסטישע צייטונגען און זשורנאלען און איינצעלנע אנגעזעענע קאפיטאליסטישע פירער האבן אלע, ווי מיט איין שטימע, ארויסגעדריקט זייער שטעלונג צום ענין, וואס איז אומגעפער אזא: ווי באלד מען דארף מאכען נייע רעגירונגס־אויסגאבעס אויף מיליטעריש־וויסענשאפטלעכע נויטען, גייען די קאפיטאליסטען מיט. זיי וועלען ניט פאדערען איצט קיין שניט אין די עקזיסטירענדיגע שטייערען, אבער זיי פארלאנגען נאך אלץ, אז דער נייער בודזשעט פון דער רעגירונג זאל זיין א „באלאנסירטער בודזשעט", ד. ה. אז די הוצאות זאלען ניט איבערשטייגען די הכנסות און דער חוב פון דער רעגירונג זאל ניט שטייגען. וואס איז שייך די צוויי ביליאן דאלאר אויף די פרישע, איצט צוגעקומענע, אויסגאבעס, זאל די רעגירונג עס דעקען דורך א דראסטישער רעדוקציע צום טייל אין אנדערע מיליטערישע אויסגאבעס (אויסער ראקעטען און סאטעליטען־פארשונג), אבער דער עיקר דורך א שניט איבער די ניט־מיליטערישע אויסגאבעס.

אין זיינע רעדעס נאכן אויסברוך פון דער סאטעליטען־מהומה האט פרעזידענט אייזענהאוער אויך גערעדט וועגן דעם־א שניט איבער די ציווילע אויסגאבעס פון דער רעגירונג. אין די דאזיגע אויסגאבעס גייען אריין: 1) 10 און האלב ביליאן דאלאר אויף סובסידיעס פאר די פארמערס, וועטעראנען־שטיצע, ארבעטסלאזע־אונטערשטיצונג, סאציאלע פארזיכערונג; 2) 9 און א האלב ביליאן דאלאר וואס די רעגירונג גיט אוים אויף אויסצוהאלטען די פארשיידענע רעגירונגס־אגענטורען, די פאסט־סיסטעם, „סיוויל־ערי", עקאנאמישע הילף פאר פרעמדע לענדער. איבער די דאזיגע 20 ביליאן דאלאר וועט עס גיין דער קאמף, ווארים פון די 38 ביליאן דאלאר, וואס מען האט ביז איצט אויסגעגעבען אויף רייך־מיליטערישע צוועקען, וועט מען דאך ניט לאזען קיין סענט ארונטערנעמען. און אויב די ליבעראלע טיילען פון קאנגרעס, געשטיצט דורך די פירענדיגע ארגאנען פון די טרייד יוניאנס, זאל געלינגען אפצושרייען די רעדוקציע אין די ביז איצטיגע אויסגאבעס אויף ציווילע צוועקען, וועט דער קאמף זיך מוזען איבערטראגען אויף דער פראגע פון נייע צוגאב־שטייערען אויף מיליטערישע צוועקען.

עס וועט נאך מסתמא אויך שטיין די פראגע פון העכערען דעם מאקסימום פון 275 ביליאן דאלאר פארן אלגעמיינעם חוב פון דער רעגירונג, וואס איז שוין כמעט דערגרייכט, כדי די רעגירונג זאל האבען פרייע הענט, ווען זי וועט נויטיג האבען מערער געלט, ווי די הכנסות וועלען איינברענגען. דאס וועט אודאי שטיין אין פארבינדונג מיט די אלגעמיינע אויסזיכטען פון דער ווירטשאפט אין לאנד אויף די נאענטע 6־12 מאנאטען, וואס זיינען צום מאמענט ניט שטארק געהויבען (מען רעדט שוין באציפערטעגס פון 4 מיליאן ארבעטסלאזע אין 1958).

עס וועלען זיכער ארויסשפרינגען נאך אנדערע סאציאל־עקאנאמישע און פאליטיש־עקאנאמישע שיידונג־ליניעס צווישען דעם קאנסערוואטיור־רעאקציאנערען און דעמאקראטיש־ליבעראלען פליגעל אין קאנגרעס. לאמיר האפען, אז די טרייד יוניאנס וועלען זיין צוגעגרייט צו די דאזיגע קאמפען. די קאפיטאליסטישע ארגאניזאציעס האבען שוין געלאזען אין גאנג זייערע אראנזשירונגען, דורך דער פרעסע און דורך די „פאליטישענס", און דער „הייליגער" קאמף ווערט געפירט, ווי געוויינלעך, אין נאמען פון די „אמעריקאנער פרייע אינסטיטוציעס, וואס זיינען באזירט אויף אינדיווידועלער איניציאטיוו" און קעגען דער „צעפרעסעניש פון דעם קריפונג סאשעליזם" (אזוי ווי עס שרייבט דער גרויס־קאפיטאליסטישער זשורנאל „פארטשון" אין זיין נאוועמבער־נומער). די שטימונג פון פאלק איז אבער, דאכט זיך, איצט ניט אויף דער זייט פון די „הייליגע קעמפער פאר די אמעריקאנער אינסטיטוציעס" און די פארטיידיגונג פון די עקאנאמישע אינטערעסען פון די ארבעטס־מענשען קאן האבען די סימפאטיע פון פאלק אין אמעריקע.

לאָקאַל 35 גיט 25 טויזענט דאָלאַר פאַר האָספּיטאַל אין ישראל

מאָריס קאָולער, מענעדזשער פון דער קלאָוק־פּרעסערס יוניאָן, לאָקאַל 35, באַריכטעט, אַז ער האָט ניט לאַנג צוריק איבערגעגעבן פּרעזידענט דוד דובינסקי אַ טשעק אויף דער סומע פון 25 טויזענט דאָלאַר, אַלס די ערשטע אײנצאָלונג אויף די הונדערט טויזענט דאָלאַר, וואָס לאָקאַל 35 האָט זיך פאַרפּליכטעט צוצושטײַערן אַלס איר חלק פאַר דעם האָספּיטאַל, וואָס די אינטערנעשאַנעל האַלט אין אויפבויען אין דעם נגב, אין מדינת ישראל.

אין זײַן באַריכט דערקלערט ברודער קאָולער: „אַן דער איבערגעבענהייט פון דער מיטגלידערשאַפט פאַר ישראל וואָלט, אַזאַ פאַרהעלטנסמעסיג קלײנער לאָקאַל ווי אונזערער ניט געווען בכוח בײַצושטײַערן מיט אַזאַ ברייטער האַנט אַזאַ סומע פאַר דעם צוועק. מיר זײַנען זיכער, אַז דער פּלאַן פון פּרעזידענט דובינסקי צו בויען אַ האָספּיטאַל אין אַ מדבר־געגענט אין ישראל איז ווערט באַגריסט צו ווערן פון יעדן איינעם.

„אונזער יוניאָן איז זייער צופרידן צו זײַן אַ טייל פון די בײַשטײַערער צו דעם פאַנד. בײַ דער געלעגנהייט ווילט זיך אויסדריקן צו אַלע קלאָוק, סקוירט און ספּאָרטווער־פּרעסערס, צו די מיטגלידער פון לאָקאַל 35, אונזער פערזענלעכן און אַלעמענס דאַנק דערפאַר, וואָס זיי האָבן מעגלעך געמאַכט פאַר דער יוניאָן צו קענען זיך באַטייליגן אויף אַזאַ שטײַגער אין דעם הומאַניטאַרן אויפטו פון אונזער אינטערנעשאַנעל".

ברודער מאָריס קאָולער באַריכטעט, אַז די עדיוקעישאַנעל פּראָגראַם פון לאָקאַל 35, וואָס פלעגט באַשטיין פון אונטערהאַלטונג, אַ טעאַטער־פאָרשטעלונג פאַר דער אַמוזירונג פון די מיטגלידער מיט זייערע משפחות; אַ טאַנץ־אונטערנעמונג; אַ באַנקעט און אַן אַרויספאָר אויסער ניו יאָרק, וועט הײַנטיגס יאָר ניט דורכגעפירט ווערן, אין צייכן פון טרויער נאָך דעם פאַרשטאָרבענעם מענעדזשער, יוסף ברעסלאַו, ע"ה.

אינטערנעשאַנעל טרייד יוניאָן אינסטיטוט נעמט אָן אַפּליקאַציעס פאַרן נײַעם שול־זמן

דער טרייד־יוניאָן אינסטיטוט פון דער אינטערנעשאַנעל מאַכט באַקאַנט, אַז עס ווערן איצט אָנגענומען אַפּליקאַציעס פאַר דעם שול־טערמין פון 1958־1959. דאָס איז דער נײַנטער שול־זמן זינט די פּיאָנער טרייד־יוניאָן־שול עקזיסטירט. דער אינסטיטוט האָט די אויפגאַבע צוצוגרייטן אָרגאַניזערס און באַאַמטע פאַר די לאָקאַלן און פאַר דיסטריקט־אָרגאַניזאַציעס פון דער ברייט־פאַרצווייגטער פרויען־קליידער אַרבעטער יוניאָן.

דער איין־יאָריגער בילדונגס־קורס פון דעם אינסטיטוט איז אינגאַנצן פרײַ. די הוצאות פון די סטודענטן, בעת זיי ווערן געשיקט אויסער דער שטאָט צו באַקענען זיך מיט פּראַקטישער אָרגאַניזיר־אַרבעט, ווערן געדעקט פון דער אָרגאַניזאַציע, וועלכע גאַראַנטירט אויך יעדן שילער אַ יוניאָן־פּאָזיציע נאָכדעם ווי ער גראַדואירט פון דעם אַרבעטער־אינסטיטוט. אַפּליקאַציעס פאַרן נײַעם שול־טערמין, וועלכער הייבט זיך אָן אין יוני, 1958, ווערן שוין איצט אָנגענומען. דער דירעקטאָר פון אינסטיטוט, גאַס טאַילאָר, ווענדעט זיך ספּעציעל צו אינטערנעשאַנעל־מיטגלידער און זייערע זין און טעכטער צו באַנוצן זיך מיט דער געלעגנהייט צו קענען דינען דער יוניאָן און דער אַרבעטער באַוועגונג.

מענער און פרויען, אין עלטער פון 21 ביז 35 יאָר, וואָס זײַנען פאַראינטערעסירט צו מאַכן אַ לעבנס־קאַריערע אין דינסט פון דער אַרבעטער באַוועגונג, קענען זיך ווענדן אַלס אַפּליקאַנטן פאַר דעם נײַעם שול־טערמין. זיי מוזן האָבן אַ הײַ־סקול בילדונג. דער לערן־פּראָגראַם פון אינסטיטוט ווערט אײַנגעטיילט צווישן 6 חדשים טעאָרעטישן אונטערריכט אין די פאַרשיידענע פאַזן פון דער טרייד־יוניאָן באַוועגונג און 6 חדשים פּראַקטישע אַרבעט אין יוניאָן־אָרגאַניזאַציעס און אין דער אינדוסטריע.

פאַר אַפּליקאַציעס־פאָרמולאַרן קען מען שרײַבן צו:

GUS TYLER
International Training Institute
1710 Broadway, New York 19, N. Y.

דאַנק־רעזאָלוציע

מיר, די אַרבעטער פון האַרווי בערנס שאַפּ, באַדאַנקען די אַראַנדזשמענט־קאָמיטע פאַר דורכפירן אויף אַזאַ שיינעם אופן דעם באַנקעט פאַר אונזערע צוויי רעטייערטע ברידער, סעם לאַנגער און דזשאָו פּייעט. דער שאַפּ האָט זיי פּרעזענטירט מיט גאָלדענע זייגערס און זיי געוואונשן לאַנגע יאָרן מיט זייערע פאַמיליעס. דער באַנקעט איז פאָרגעקומען שבת אָוונט, דעם 26טן אָקטאָבער, אין ראַפּאַפּאָרט'ס רעסטאָראַן, אויף סעקאָנד עוועניו.

אונזער באַליבטער מענעדזשער פון דער יוניאָן, ברודער סאַשאַ זימערמאַן, האָט אין אַ שיינער רעדע באַגריסט די צוויי רעטייערטע ברידער און זיי געוואונשן געזונט. באַגריסונגס־רעדעס האָבן אויך געהאַלטן אונזער ביזנעס־אַגענט, ברודער אײב ראַשקאָו, ווי אויך ברודער מ. קראַוועץ. אויך האָט אונזער באַלעבאָס, מר. אַרווי בערין, געוואונשן די צוויי ברידער לאַנגע און געזונטע יאָרן.

די אַראַנדזשמענט־קאָמיטע איז באַשטאַנען פון דייוו ראָזען און דזשעק סטראַמינגער.

אַן אויסדרוק פון אָנערקענונג

מיר, די פינישערס פון מעטלין קלאָוק און סוט קאָמפּאַני, 205 וועסט 39טע גאַס, דריקן אויס אונזער אָנערקענונג און דאַנקבאַרקייט דעם ברודער סעם לאַרבער, ביזנעס־אַגענט פון לאָקאַל 9, פאַר זײַן אומדערמידלעכער דינסט און באַמיאונגען לטובת די פינישערס פון אונזער שאַפּ. מיר דאַנקען אויך הערי פישער, דעם מענעדזשער פון לאָקאַל 9, און אַלעקס מילער, דעם מענעדזשער פון דעם אינדאַסטריעל קאָונסיל דעפּאַרטמענט פון דעם דזשאָינט באָרד, פאַר זייער מיטהילף און קאָאָפּעראַציע.

פאַר דער קאָמיטע פון די שניידערס:
דזשאָ סאָבעל, נייטען גאָלדסטיין.

רעטייערטער אַרבעטער געזעגנט זיך מיט זײַנע שאַפּ־ברידער

חשוב'ער רעדאַקטאָר, דערלויבט מיר דורך דער „גערעכטיגקייט" צו זאָגן אַ זײַ־געזונט צו מײַנע שאַפּ־ברידער, מיט וועלכע איך האָב געאַרבעט איבער צוויי צענדליג יאָר אין האַרווי בערנס דרעס־שאַפּ, 530 7טע עוועניו, ניו־יאָרק.

עס איז שוין איבער 51 יאָר זינט איך אַרבעט אין טרייד. בײַ מיר זײַנען פאַרבליבן אַ סך גוטע זכרונות פון די אַמאָליגע צײַטן, פון ברידערלעכקייט און אמת'ער פרײַנטשאַפט, וואָס איך וועל קיינמאָל ניט פאַרגעסן. איך ווייס, אַז איר, מײַנע שאַפּ־ברידער, שטרעקן אויס אַ העלפנדע האַנט צו אַלע מיטאַרבעטער, אָן אונטערשייד פון ראַסע און הויט־קאָליר. אין מײַן אייגענער קראַנקהייט האָט אײַער פרײַנטשאַפט און טרייסט אַ סך פאַרלײַכטערט מײַנע לײַדן. איך ווינטש אײַך איצט געזונט און אַ סך פרייד צוזאַמען מיט אײַערע פאַמיליעס.

סעם לאַנגער, לאָקאַל 22, לעדזשער 4698.

לאָקאַל 9 אַראַנזשירט טעאַטער־פאָרשטעלונג פאַר מיטגלידער

דער בילדונגס־קאָמיטעט פונם קלאָוק־פינישערס יוניאָן, לאָקאַל 9, מעלדעט, אַז ער אַראַנזשירט אַ ספּעציעלע פאָרשטעלונג מיט דער פאָלקסבינע פאַר מיטגלידער פון לאָקאַל 9. עס וועט געוויזן ווערן יצחק באַשעוויס'עס „מײַן טאַטנ'ס בית־דין שטוב". די פאָרשטעלונג וועט פאָרקומען ז' ג', דעם 1טן פעברואַר, 1958, אין ראַדין טעאַטער, 128 סעקאָנד עוועניו. בילעטן וועלן קאָסטן, פאַר מיטגלידער פון לאָקאַל 9, 75 סענט. דער פאַרקויף פון די בילעטן וועט זיך אָנהייבן דעם 1טן יאַנואַר, 1958.

אַ באַנד דערציילונגען פון ל. לאַסאָווין

עס איז אַרײַן אין דרוק אַ באַנד דערציילונגען פונם באַקאַנטן שרײַבער ל. לאַסאָווין.

דאָס בוך גיט אַרויס דער אַרגענטינער פאַרלאַג „אידבוך".

ל. לאַסאָווין איז אַ שטענדיגער מיטאַרבעטער פון דער „גערעכטיגקייט", „אַמעריקאַנער", „שפּיגעל", „ניו יאָרקער וואָכנבלאַט" און אַנדערע צײַטשריפטן.

פֿינם זעלביגן מחבר איז מיט אַ צייט צוריק דערשינען אַ בוך דערציילונגען און מעשה'לעך אונטערן נאָמען „צו דער זון".

באשלוסן פונם גענעראל עקזעקוטיוו באארד

די גענעראל־עקזעקוטיווע פון אונזער אינ־טערנעשאנעל האט ביי איר לעצטן מיטינג, נאכן אויסהערן די באריכטן פון צענטרא־לען אפיס, פון די פארשיידענע דעפארט־מענטס און פון די וויס־פרעזידענטן פון פארשיידענע יוניאן־טעריטאריעס, אנגענומען די פאלגענדע באשלוסן:

1) צו אינוועסטירן א האלבן מיליאן דאלאר אין מארגעדזש־באנדס, גאראנטירט פון דער „פעדעראל האוזינג" אדמיניסטרא־ציע. פון דעם פראצענט פון און דעם אינ־וועסטמענט, וואס וועט אריינברענגען א באַ־דייטנדע סומע יערלעך, וועט געשאפן ווע־רען א סקאלערשיפ־פאנד. דער פאנד וועט אויסטיילן קאלעדזש־סטיפענדיעס צו צען טאָרדינסטפולע זין און טעכטער פון אינטער־נעשאנעל־מיטגלידער, צו 2 טויזנט דאלאר פאר א פיר־יאריגן שול־טערמין, וואס וועלן געצאלט ווערן אין יערלעכע ראטעס פון 500 דאלאר צו יעדן פון די צען סטו־דענטן. יעדער סטודענט וועט קענען אויס־קלייבן וועלכן שטודיר־געביט ער וויל און צו וועלכן ער איז אמבעסטן צוגעפאסט.

די ערשטע אינטערנעשאנעל סקאלערשיפס וועלן אויסגעטיילט ווערן אין הערבסט פון 1958.

די צענטראלע קארפערשאפט פון דער אינטערנעשאנעל האט באשטימט א קאמיטעט פון פראמינענטע פערזענלעכקייטן, וואס וועלן באשטימען די קוואליפיקאציעס פון די סטו־דענטן צו קריגן א סקאלערשיפ. דער קא־מיטעט באשטייט פון דר. דזשארדזש שוס־טער, פון האנטער קאלעדזש; דר. לואיס העקסטער דזשאנס, פון ראטגערס קא־לעדזש; דר. דזשארדזש קאונטס און דר. ראמא גאנט, פון לערער־קאלעדזש אין קא־לאמביא אוניווערזיטעט; דר. אירא רייד, פון האווערפארד קאלעדזש; דר. אבראם סאכער פון בראנדייס אוניווערזיטעט, און דר. מארק אייכעארדי, פון קארנעל אוניווער־זיטעט.

2) צו פארבאטן באלוינונגען פון פיר־מעס פאר וועלכע עס איז פארהאנדלונגס און וואוילטעטיגע אינסטיטוציעס. דער פארבאט פון דער גענעראל־עקזעקוטיווע איז באזירט אויף א באריכט פון א ספעציעלער קאמיטע פון די וויס־פרעזידענטן אייזידאר נאגלער, מאַ פאליקאפ, הערי גרינבערג, בענדזשאמין קאפלאן, שמואל זימערמאן און עקזעקוטיוו וויס־פרעזידענט לואיס סטאלבערג. וועל־כער איז באשאפן געווארן ביי א פריער־דיקן מיטינג, אויסצופארשן דעם ענין.

די קאמיטע האט באריכטעט, אז אין דער פארגאנגענהייט האבן באאמטע פון דער יוניאן געשטעלט בייסטייערונגען פון פיר־מעס, אין דער פארם פון גאלף־טורנירן, ארטיקלען פאר זשורנאלן, פאר טיקעטס צו פארשיידענע אונטערנעמונגען אדער פרעזענ־טירונגען פאר זשורנאלן. „כאטש די דא־זיגע באלוינונגען זיינען געמאכט געווארן פאר וויכטיגע הילפס־צוועקן, דארפן זיי אבער ניט געמאכט ווערן דורך פארטרע־טער פון דער יוניאן". די גענעראל־עקזע־קוטיווע האט באשלאסן שטרענג צו פארבאטן אזעלכע זאמלונגען. בעאמטע וואס וועלן פארלעצן דעם פארבאט וועלן שטרענג באשטראפט ווערן;

לוין העכערונגען פאר מיטגלידער

3) בנוגע קריגן לוין העכערונגען פאר די מיטגלידער האט די גענעראל־עקזעקו־טיווע פעסטגעשטעלט, אז די אנגעשלאסענע יוניאנס האבן שוין געוואונען לוין העכע־רונגען פאר ארום 150 טויזנט מיטגלידער און פאר אנדערע 150 טויזנט וואַרען גע־פירט פארהאנדלונגען צו קריגן הוספות ביים באנייען די קאלעקטיווע אגרימענטס אדער דורך אנווענדן די „עסקעלעיטאר"־פונקטן פון די אלטע אפמאכן. דער גענע־ראל־באארד פאדערט אויף די יוניאנס וואס האבן נאך ביז איצט ניט ארויסגעשטעלט קיין פאדערונגען וועגן לוין העכערונגען, אז זיי זאלן עס אומבאדינגט טאן אזוי גיך ווי עס איז נאר מעגלעך. „עס איז אומבאדינגט נויטווענדיג פאר די טרייען גארמענט־ארבעטער צו קריגן לוין העכערונגען כדי צו קענען באגעגענען די שטייגנדיגע פרייזן אויף ארטיקלען פון ערשטער נויטווענדיג־קייט". דערקלערט די גענעראל־עקזעקוטיווע אין איר פאדערונג צו די לאקאלן און דזשאינטס באארדס.

אין פארבינדונג מיט לוין העכערונגען האט דער גענעראל־עקזעקוטיוו באארד באַ־שלאסן צו אויטאריזירן סטרייקס פון דעם דרעס דזשאינט באארד און פון טשילדרען דרעסמאכער לאקאל 91, אויב עס וועט נוי־טיג זיין צו געווינען זייערע פאדערונגען אין די פארהאנדלונגען צו באנייען די קאלעק־טיווע אגרימענטס וואס גייען איצט אן;

נייע רעגולאציע פונם וועלפער און רעטייערמענט פאנד

4) דער גענעראל עקזעקוטיוו באארד האט אויף דער רעקאמענדאציע פונם וועלפער און רעטייערמענט דעפארטמענט באשלאסן, אז מיטגלידער איבער 60 יאר אלט, וואס האבן געמוזט פארלאזן דעם טרייד ווייל זיי זיינען קראנק געווארן און זיינען מער ניט געווען אימשטאנד צו ארבעטן, זאלן זיין בארעכטיגט צום טוי־טען־בענעפיט פאנד. אן ארבעטער דארף אבער נאכווייזן, אז ער איז געווען א מיט־גליד אין דער יוניאן 20 פון די לעצטע 25 יאר פון וועלכע ער איז 10 יאר באשטאנד געווען באשעפטיגט אין דער אינדוסטריע.

לויט א פריערדיקן באשלוס פון דער קאנווענשאן האט א מיטגליד, וואס האט ניט געארבעט אין טרייד אין משך פון צוויי יאר, פארלוירן זיין רעכט אויף יוניאן־בענע־פיטס איינשליסנדיג טויטן־בענעפיט. לויט דעם איצטיגן באשלוס פון דער גענעראל עקזעקוטיווע וועט א מיטגליד פון איבער 60 יאר, וואס איז אוועק פון טרייד מער ווי צוויי יאר מחמת קראנקהייט, זיין בארעכ־טיגט צום מאקסימום פון פינף הונדערט דאלאר טויטן־בענעפיט דורך פארזיכערן באלאן ד׳ וסו אין דער יוניאן. ער וועט אויך זיין בארעכטיגט צו מיטגליד־פריווילעגיעס אין יוניטי־הויז און דעם דינסט פון יוניאן העלטה סענטער;

5) די עקזעקוטיווע האט אויפגענומען א ספעציעלע פראבלעם פון 150 עלטערע קלאוקמאכער אין קליוולאנד, וועמענס על־טער פענסיעס זיינען געווארן אומזיכער צו־ליב דער ליקווידאציע פון א גאנץ אלטע, איינגעפונדעוועטע פירמע. עס איז באשלא־סן געווארן צו מאכן ספעציעלע אראנדזשי־מענטס פאר אט דער גרופע קלאוקמאכער דורך א ספעציעלן פאנד. איינצלהייטן וועלן פארמולירט ווערן דורכן אפיס.

פרעזידענט דובינסקי האט אויך אונטער־שטרייכן די פראגע וועגן פארמולירן א פראַ־גראם פון טעטיגקייט פאר רעטייערטע מיט־גלידער און שאפן מעגלעכקייטן פאר די וואס גייען זיך אין היימען פאר עלטערע מענטשן. עס איז באשלאסן געווארן, אז דער צענטראלער אפיס זאל זיך פארנעמען מיט דעם ענין און אריינברענגען א באריכט צום קומענדיגן מיטינג.

שוין דערשינען „די וועלט פון דוד דובינסקי"

עס איז נאר וואס דערשינען דאס בוך: „די וועלט פון דוד דובינסקי", געשריבן פון מאקס דעניש, געוועזענער רעדאקטאר פון „דזשאסטיס".

אויף נאענט צו 350 זייטן דערציילט דער מחבר, וועלכער איז קנאפע 40 יאר געווען אקטיוו פארבונדן מיט דער אינטערנעשאנעל, דעם דראמאטישן אויפשטייג פון דער יוניאן אונטער דער פירונג פון פרעזידענט דובינסקי, די עקאנאמישע און סאציאלע דערגרייכונגען פון דער ארגאניזאציע און איר גרויסע ראלע אין דער אידי־שער און אלגעמיינער ארבעטער באוועגונג.

אין זיין אריינפיר צום בוך שרייבט דער פרעזידענט פון א. פ. ל.־סי. איי. א. דזשארדזש מיני:

„די וועלט פון דוד דובינסקי" איז א בעסערע וועלט צוליב דעם בייטראג וואס ער האט געמאכט צו איר. גלייך פון אנהייב האט ער (דובינסקי) געקעמפט — און קעמפט נאך איצט — צו ברענגען א בעסערע, שטארקע, זויבערע און דעמאקראטישע באַ־קליידער־ארבעטער יוניאן, ווי א טייל פון דער טרייד יוניאן באוועגונג. עס איז געווען נייטיג מוט און עקשנות, אמונה און חכמה, פאנטאזיע און אונטערנעמונגס־גייסט. דאס האט דובינסקי אין א גרויסער מאס".

דער פרייז פון בוך איז $4.75.

יוניאן־מיטגלידער קענען עס קריגן פאר א רעדוצירטן פרייז אין זייערע לאקאלן בלויז פאר א באגרענעצטער צייט.